

Dokumentace záměru „V418/818 – zdvojení vedení“ dle § 8 a přílohy č. 4 zákona
č. 100/2001 Sb., v platném znění

Invest
čeps

čeps

Příloha č. 7
Biologické hodnocení
podle § 67 zákona č. 114/1992 Sb.
Mgr. Stanislav Mudra

Srpen 2020

*hodnocení vlivu zamýšleného zásahu na
chráněné zájmy ochrany přírody a krajiny*

**EIA-V418/818 – zdvojení vedení
(02C.0198)**

V Beňově červenec 2020

seeb
služby pro ekologii, životní prostředí a biologii
IČ: 663 41 531
mobil: +420 605 174 707
email: info@seeb.cz
www.seeb.cz

Mgr. Stanislav Mudra Beňov 8 750 02 Přerov 2	Mgr. Stanislav Mudra Beňov 8, 750 02 Přerov 2 DIČ: CZ6807220299 IČ: 66341531 tel: 605174707 info@seeb.cz
---	--

Autorizovaná osoba k provádění biologického hodnocení ve smyslu §67 podle § 45i zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny v platném znění

Rozhodnutí Ministerstva životního prostředí Č.J.: OEKL/1985/05

Prodloužení autorizace č.j.:MZP/2019/2/610/3000 ze dne 18.5.2020

OBSAH

Obsah.....	2
1. Údaje o zpracovateli hodnocení.....	3
2. Údaje o zásahu	3
2.1 Název záměru	3
2.2 Údaje o investrovi zásahu	3
2.3 Celková charakteristika zásahu, jeho rozsah a umístění.....	3
2.4 údaje o vstupech a výstupech zásahu.....	6
Kácení dřevin rostoucích mimo les	6
2.5 přehled navržených variant zásahu, jsou-li zpracovány, a přehled hlavních důvodů pro jejich zpracování	9
2.6 Popis technického a technologického řešení zásahu nebo jeho variant, pokud se jejich technické a technologické řešení liší.....	9
Základní údaje dvojitého vedení V18/818:	10
2.7 Harmonogram činností prováděných v rámci zásahu s uvedením předpokládaného termínu zahájení realizace a dokončení zásahu a dobu provozování nebo užívání zásahu	14
3. Údaje o stavu přírody a krajiny v dotčeném území s uvedením použitých podkladů a zdrojů .	14
3.1 Popis současného stavu přírody a krajiny	14
3.2 Identifikace chráněných zájmů, které budou pravděpodobně zásahem ovlivněny, včetně jejich charakteristiky zaměřené na současný stav a cíle ochrany těchto zájmů.....	34
3.3 Údaje o termínech, obsahu, rozsahu a výsledcích přírodovědného průzkumu a terénního šetření zohledňující sezónní hlediska.....	34
3.4 Údaje o provedených konzultacích s odbornými osobami s uvedením osoby konzultanta, rozsahu konzultace a závěrů konzultací.....	34
4. Hodnocení vlivu zásahu a jeho jednotlivých variant, jsou-li zpracovány	34
4.1 Zhodnocení dostatečnosti podkladů pro posouzení vlivu zásahu a výčet použitých podkladů a jejich zdrojů.....	34
4.2 Identifikace a popis předpokládaných vlivů zásahu na chráněné zájmy, a to v celém rozsahu zásahu, včetně přípravy území, provádění a ukončení zásahu, a včetně případného odstranění stavby, zneškodňování odpadů, revitalizace nebo rekultivace území	34
4.3 Vyhodnocení očekávaných vlivů zásahu na chráněné zájmy, včetně vlivů kumulativních, synergických a vlivů spolupůsobících faktorů, z hlediska jejich rozsahu a významnosti a se zohledněním předpokládané délky jejich trvání a případného opakování.....	35
4.4 Pořadí variant zásahu z hlediska míry negativního ovlivnění chráněných zájmů, jsou-li zpracovány a je-li možné jejich pořadí stanovit.....	39
4.5 Návrh opatření k vyloučení negativního vlivu zásahu na chráněné zájmy, nebo jeho zmírnění, nelze-li ho zcela vyloučit, nebo návrh náhradních opatření ke kompenzaci negativního vlivu, včetně návrhu následného monitoringu negativních vlivů zásahu na chráněné zájmy a návrh způsobu jejich vyhodnocování, lze-li taková opatření s ohledem na charakter dotčeného chráněného zájmu stanovit.....	40
4.6 Porovnání míry negativního vlivu zásahu bez realizace opatření k vyloučení, zmírnění nebo ke kompenzaci negativního vlivu s mírou negativního vlivu v případě jejich realizace.....	41
4.7 Závěr hodnocení z hlediska závažnosti vlivu zásahu včetně konstatování, zda a v jaké míře zásahem dojde k ovlivnění chráněných zájmů.....	41
5. Seznam příloh.....	49
6. Seznam použité literatury	49

1. ÚDAJE O ZPRACOVATELI HODNOCENÍ

Mgr. Stanislav Mudra

Beňov 8

750 02 Přerov 2

IČ: 66341531

DIČ: CZ6807220299

Živnostenský list ev.č.: 340803-913-00 č.j.: ZU/3/2001/0029/0/S1

Autorizovaná osoba k provádění hodnocení vlivu zamýšleného zásahu na chráněné zájmy ve smyslu §67 podle § 45i zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny v platném znění

Rozhodnutí Ministerstva životního prostředí č.j.: OEKL/1985/05

Prodloužení autorizace č.j.:65531/ENV/14 ze dne 23.3.2015

Prodloužení autorizace č.j.:MZP/2019/2/610/3000 ze dne 18.5.2020

2. ÚDAJE O ZÁSAHU

2.1 NÁZEV ZÁMĚRU

V418/818 – zdvojení vedení

2.2 ÚDAJE O INVESTOROVIZÁSAHU

Obchodní firma

ČEPS, a.s.

IČ

25702556

Sídlo (bydliště)

Elektrárenská 774/2, 101 52 Praha 10

**Jméno, příjmení, bydliště a telefon
oprávněného zástupce oznamovatele**

Ing. Andrew Gayo Kasembe, Ph.D.

Elektrárenská 774/2

101 52 Praha 10

tel. 211 044 356

2.3 CELKOVÁ CHARAKTERISTIKA ZÁSAHU, JEHO ROZSAH A UMÍSTĚNÍ

Záměrem je zdvojení stávajícího vedení V418 o napěťové hladině 400 kV v úseku od lomového bodu R1 (stožár č. 2) v katastrálním území Proseničky po TR Otrokovice. Záměr se nachází na území Olomouckého a Zlínského kraje a dotýká se 23 obcí. Stávající vedení bylo uvedeno do provozu v roce 1969 (1977 souběh s V417). Zdvojené vedení bude provozně označeno jako V418/818. Celková délka zdvojovaného vedení je cca 37 km.

Úsek zaústění vedení do TR Prosenice mezi lomovým bodem R1 a portálem TR Prosenice není součástí akce, tato část vedení V418 je součástí záměru rozšíření a rekonstrukce TR Prosenice včetně souvisejících zaústění vedení V413 (V416), V402, V418, V818, V403 a V803; na tuto akci v červnu 2018 nabylo právní moci rozhodnutí o umístění stavby.

Záměr je nevýrobního charakteru a jeho realizací dojde k zajištění dostatečné přenosové schopnosti

a spolehlivosti energetické soustavy přenosové soustavy na území Olomouckého a Zlínského kraje.

Trasa zdvojeného nadzemního vedení o napěťové hladině 400 kV s označením V418/818 bude v úseku mezi lomovými body R1 (stožár č. 2) v k. ú. Proseničky a R23 (stožár č. 102) v k. ú. Tlumačov na Moravě vedena ve stávajícím koridoru, v maximální možné míře budou využita stávající stožárová místa. Předpokládá se vložení nového stožáru č. 8B z důvodu nutnosti nadkřížení stávajícího vedení 220 kV. Délka trasy v tomto úseku činí cca 32,3 km.

V úseku od lomového bodu R23 (stožár č. 102) v k. ú. Tlumačov až po TR Otrokovice bude trasa záměru umístěna v novém koridoru, nová trasa záměru je vedena souběžně v osově vzdálenosti 50 m od stávající osy a zdvojené vedení je zaústěno do rozšířené části TR Otrokovice. Délka trasy v tomto úseku činí cca 4,7 km. Stávající jednoduché vedení V418 je v tomto úseku vedeno na společných stožárech tvaru Donau spolu s jednoduchým vedením V417.

Stávající koridor vedení V417/418 v úseku R23 – TR Otrokovice bude uvolněn pro výstavbu nového mezinárodního dvojitého vedení V400 kV V498/499 Otrokovice - Ladce (Slovensko). Vedení V417 bude rovněž zdvojováno a v části trasy bude umístěno v souběhu s vedením V418/818.

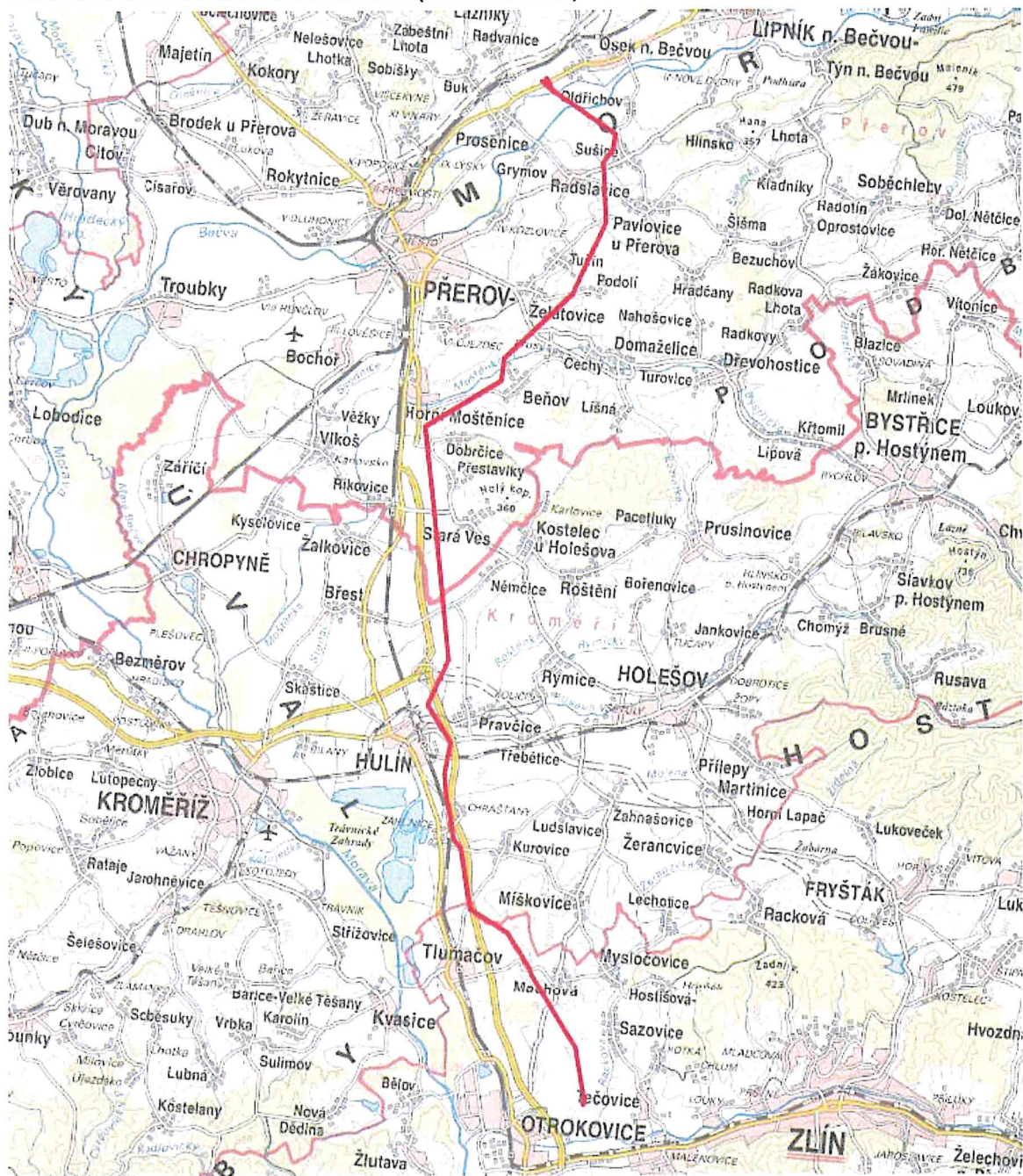
Všechny tyto záměry jsou oznamovatelem připravovány s ohledem na zajištění dostatečné přenosové schopnosti ve východní části území ČR.

Záměr je umístěn na území Olomouckého a Zlínského kraje, v okresech Přerov, Kroměříž a Zlín. Zákres trasy záměru v širších vztazích je znázorněn na následujícím obrázku, přehled dotčených územních jednotek uvádí následující tabulka.

Tab. č. 1: Katastrální území dotčená záměrem

Kraj	Okres	ORP	Obe c	Katastrální území		
Olomoucký	Přerov	Přerov	Prosenice	Proseničky		
		Lipník nad Bečvou	Osek nad Bečvou	Osek nad Bečvou		
		Přerov	Přerov	Sušice	Sušice	Sušice u Přerova
				Oldřichov	Oldřichov	Oldřichov na Moravě
				Radslavice	Radslavice	Radslavice u Přerova
				Pavlovice u Přerova	Pavlovice	Pavlovice u Přerova
				Tučín	Tučín	Tučín
				Podolí	Podolí	Podolí u Přerova
				Želatovice	Želatovice	Želatovice
				Beňov	Beňov	Beňov
				Horní Moštěnice	Horní Moštěnice	Horní Moštěnice
				Dobřčice	Dobřčice	Dobřčice
				Přestavlky	Přestavlky	Přestavlky u Přerova
				Stará Ves	Stará Ves	Stará Ves u Přerova
Zlínský	Kroměříž	Holešov	Němčice	Němčice u Holešova		
		Kroměříž	Pravčice	Pravčice		
			Hulín	Hulín	Hulín	
				Chrášťany u Hulína	Chrášťany u Hulína	
	Zlín	Otrokovice	Tlumačov	Tlumačov na Moravě		
	Kroměříž	Holešov	Kurovice	Kurovice		
	Zlín	Zlín	Machová	Machová	Machová	
			Sazovice	Sazovice	Sazovice	
		Otrokovice	Otrokovice	Otrokovice	Otrokovice	
		Zlín	Tečovice	Tečovice	Tečovice	

Obr. č. 1: Schéma umístění záměru (červená linie)

2.4 ÚDAJE O VSTUPECH A VÝSTUPECH ZÁSAHU

Vstupy

Dočasné odnětí půdy ze zemědělského půdního fondu

Posuzovaný záměr zdvojení stávajícího vedení s označením V418 o napěťové hladině 400 kV na dvojité vedení s označením V418/818 o napěťové hladině 400 kV si vyžádá trvalý i dočasný zábor zemědělské půdy a kácení zeleně na nelesní půdě.

Časově omezený zásah do zemědělského půdního fondu bez nutnosti dočasného odnětí půdy ze ZPF na ploše cca 43 ha se předpokládá během provozu dopravní techniky a stavebních mechanismů při provádění odstranění stávajících stožárů, výkopech základů a odvozu vytěženého materiálu, následně pak při betonování základů a montážních činnostech v období výstavby.

Trvalé odnětí půdy ze zemědělského půdního fondu

Záměr v úseku mezi lomovými body R1 – R23 je v maximálně možné míře umístěn ve stávající trase ve stávajících stožárových místech. V tomto úseku je umístěno 78 nosných stožárů a 24 kotevních stožárů, což představuje celkovou plochu odnětí cca 1,1 ha. Stávající vedení v tomto úseku zabírá plochu cca 0,44 ha, tedy zdvojením vedení dojde k navýšení odnětí půdy ze ZPF o cca 0,66 ha.

Trasa v úseku mezi stožárem č. 102 (R23) – TR Otrokovice je umístěna v novém koridoru, v tomto úseku je na ZPF umístěno 9 nosných stožárů a 4 stožáry kotevní, což představuje nový požadavek na odnětí půdy ze ZPF v rozsahu cca 0,16 ha. Stávající vedení v tomto úseku zabírá plochu cca 0,09 ha, koridor vedení v tomto úseku bude využit pro nové vedení.

Trvalé omezení PUPFL

Trasa záměru se ochranným pásmem dotýká PUPFL v pěti místech v trase, a to mezi stožáry číslo 5 – 6, 37 – 38, 41 – 42, 79 – 80 a 96 – 97. Stávající vedení trvale omezuje plochy PUPFL na ploše cca 7000 m². Změnou stožárových konstrukcí a zmenšením ochranného pásma zdvojeného vedení se sníží dotčená plocha PUPFL na cca 6100 m².

Umístěním zdvojeného vedení v nové trase v úseku od stožáru č. 102 po TR Prosenice nedojde k dotčení pozemků určených k plnění funkcí lesa.

Uvažovaný rozsah záboru PUPFL je pouze odborným odhadem. Přesný rozsah bude stanoven až v dalším stupni projektové dokumentace (Dokumentace pro provádění stavby) na základě závěrů procesu EIA a inženýrsko-geologického posouzení.

Kácení dřevin rostoucích mimo les

Pro potřeby kácení mimolesních dřevin v novém koridoru vedení je nutné zajistit si povolení ke kácení dřevin o obvodu kmene měřeném ve výšce 130 cm nad zemí více než 80 cm a zapojené porosty dřevin o ploše nad 40 m².

Ve stávajícím ochranném pásmu vedení probíhá pravidelná údržba, výskyt dřevin výšky nad 3 m se nepředpokládá.

Výstupy

Množství a druh případných předpokládaných reziduí a emisí, množství odpadních vod a jejich znečištění, kategorizace a množství odpadů, rizika havárií vzhledem k navrženému použití látek a technologií

Pouze v období demontáže a výstavby vedení lze předpokládat emise způsobené dopravními mechanismy a stavebními stroji v prostoru prováděných činností. Během realizace záměru budou v důsledku potřebných transportů, montážních a stavebních činností produkovány emise škodlivin z dopravních a montážních mechanismů.

Podle stávajících předpisů k ochraně ovzduší jsou rozlišovány stacionární a mobilní zdroje znečišťování ovzduší. Pro potřeby posuzování vlivů záměrů na životní prostředí je obvykle používáno členění na bodové, liniové a plošné zdroje znečišťování ovzduší.

Bodové zdroje znečištění ovzduší

Bodové zdroje znečištění ovzduší budou vznikat zejména při provozu stavebních mechanismů a stavebních strojů v prostoru prováděných činností během realizace záměru. Za bodový zdroj lze i považovat emise VOC z nátěrů jednotlivých stožárů (v současnosti jsou používány barvy s nízkým obsahem organických rozpouštědel). Z kvantitativního hlediska lze tyto zdroje považovat za nevýznamné.

Liniové zdroje znečištění ovzduší

Za liniové zdroje znečištění lze považovat těžké nákladní automobily, které budou během realizace záměru převážet demontovaný a stavební materiál. Vzhledem k celkovému předpokládanému množství přepravovaných materiálů a prostorovému a časovému rozložení výstavby se ani tento zdroj neprojeví významně na emisní zátěži dotčeného území.

Plošné zdroje znečištění ovzduší

Za plošný zdroj znečištění lze považovat vlastní prostor výstavby jednotlivých stožárů, kde z důvodu pohybu mechanismů, stavebních strojů a nákladních automobilů bude docházet k sekundární prašnosti, tj. emisím prachových částic, deponovaných na povrchu země a znovu zvržené do ovzduší vlivem turbulentního proudění vyvolaného projíždějícím vozidlem. Zdroje sekundární prašnosti lze velmi účinně eliminovat dodržováním technologické kázně, především pravidelným zkrápěním potřebných ploch a důkladné očisty vozidel v místě výjezdu ze stavby.

Hluk a vibrace

V následujícím textu je popsán odhad pohybu potřebných stavebních mechanismů při demontáži stávajícího vedení a výstavbě nového:

Odhad pohybu mechanismů při demontáži vedení

Demontáž stávajícího vedení je rozdělena do 3 fází, ve kterých budou použita následující zařízení:

- Demontáž stávajících vodičů
Použitá technika: ruční pneumatické nářadí, sklápěcí nákladní automobil;
Doba: cca 1 den pro několik úseků mezi stožáry;
- Demontáž stávajících ocelových konstrukcí stožárů
Použitá technika: mobilní jeřáb, sklápěcí nákladní automobil;
Doba: cca 1 den pro 1 stožár;
- Demolice stávajících základů
Použitá technika: rypadlo nakladač, rypadlo nakladač s hydraulickým kladivem, sklápěcí nákladní automobil;
Doba: cca 1 den pro 1 stožár.

Odhad pohybu mechanismů při výstavbě vedení

Výstavba vedení je rozdělena do 5 fází, ve kterých budou použita následující zařízení:

- Výkopy základů

Použitá technika: rypadlo nakladač a nákladní automobil;

Doba: cca 1 den, v úhrnu cca 8 hodin pro 1 stožár.

- Betonáž základových konstrukcí a osazení základního dílu včetně zhlaví

Použitá technika: domíchávač, případně sklápěcí nákladní automobil pro dopravu betonu, dieselagregát a elektrické vibrátory;

Doba betonáže: cca 3 dny pro 1 stožár.

Doba přípravných prací: cca 3 dny po dobu 2 hodin denně pro 1 stožár

- Montáž a stavba stožáru

Použitá technika: nákladní automobil pro dopravu stožárové konstrukce a autojeřáb;

Doba: cca 2 dny, úhrnu cca 16 hodin pro 1 stožár.

- Tažení vodičů

Použitá technika: nákladní automobil pro dopravu bubnů slany, navijecí a brzdné zařízení, montážní plošina, autojeřáb, traktor;

Doba: kotevní pole v úseku cca 2,5 km po dobu 6 dnů, v úhrnu cca 48 hodin pro kotevní pole.

- Terénní úpravy

Použitá technika: rypadlo nakladač a nákladní automobil;

Doba: cca 0,5 dne na 1 stožár, tj. cca 4 hodiny na 1 stožár.

Zdrojem hluku a vibrací v době demontáže a výstavby dvojitého vedení budou především dopravní mechanismy a stavební stroje. Intenzita hluku a vibrací bude závislá na vzdálenosti staveniště stožárových míst od obytné zástavby a na umístění příjezdových tras vzhledem k zástavbě. Jelikož trasa vedení prochází mimo obydlená území, činnosti související s výstavbou nebudou intenzivní a budou časově omezeny, nelze předpokládat významné vlivy hluku a vibrací na okolí.

Rizika havárií vzhledem k navrženému použití látek a technologií

Výstavba

Rizika havárií spojená se zdvojením vedení zvn jsou minimální. V době výstavby existuje riziko znečištění půdy a vody v důsledku úniku ropných látek ze stavebních mechanismů, běžnou stavební činností nebude docházet ke znečišťování vod ani půdy.

Toto riziko lze minimalizovat respektováním základních bezpečnostních pravidel při manipulaci s ropnými látkami na staveništi, při zajištění odpovídajícího technického stavu pohonných jednotek vozidel a mechanismů používaných na staveništi a důslednou kontrolou dodržování ZOV a znalostí havarijního plánu. Případné zjištěné úniky pohonných, mazacích či jiných hmot budou neprodleně lokalizovány, ohlášeny a odborně sanovány. Zaměstnanci dodavatele stavby budou pravidelně proškolení v oblasti dodržování ZOV a havarijního plánu.

Nadzemní vedení 400 kV bude celé provedeno z nehořlavých materiálů - ocelových konstrukcí stožárů, keramických či skleněných a kovových částí izolátorových závěsů a neizolovaných kovových vodičů vedení, nové vedení bude umístěno na volném prostranství. Z uvedených důvodů není nutné koncipovat zásady zajištění požární ochrany stavby a riziko požáru na stavbě je minimální.

Provoz

Nadzemní vedení elektrické energie představuje v období provozu minimální míru rizika havárie. Vlastní provoz vedení nemůže být příčinou havárie ani při výskytu mimořádných stavů, proti kterým je vedení dokonale jištěno a chráněno.

Pouze nepředvídatelné události, jako například extrémní klimatické podmínky, havárie letadla apod., mohou způsobit přetržení vodičů vedení či destrukci stožáru. Při takovéto události by vzniklo

krátkodobé nebezpečí úrazu elektrickým proudem (ve zlomcích vteřiny) pro osoby a živočichy, případně nebezpečí vzniku požáru, v bezprostřední blízkosti místa pádu vodiče. Časové rozpětí ohrožení je dáno nastavenou reakční dobou ochran vedení, které zajistí automatické vypnutí vedení při odchýlení od sledovaných provozních podmínek.

Při výše uvedených událostech spojených s případným přetržením vodičů vedení či destrukci stožáru nepředpokládáme, že dojde ke škodám na životním prostředí. Porucha se projeví výpadkem přenosu elektrické energie na zasaženém vedení.

2.5 PŘEHLED NAVRŽENÝCH VARIANT ZÁSAHU, JSOU-LI ZPRACOVÁNY, A PŘEHLED HLAVNÍCH DŮVODŮ PRO JEJICH ZPRACOVÁNÍ

Záměr je předkládán v jedné aktivní variantě, tj. zdvojení vedení V418 ve stávajícím koridoru mezi lomovými body R1 – R23 s maximálním zachováním osy vedení a umístění stožárových míst.

Dále v trase záměru od lomového bodu R23 až po TR Otrokovice bude záměr umístěn v nové trase, 50 m osově vzdálené od trasy stávající. Stávající trasa vedení bude využita pro umístění nového dvojitého vedení V498/499, které není předmětem tohoto záměru.

Širší zdůvodnění výběru prezentované varianty je uvedeno v dokumentaci záměru.

2.6 POPIS TECHNICKÉHO A TECHNOLOGICKÉHO ŘEŠENÍ ZÁSAHU NEBO JEHO VARIANT, POKUD SE JEJICH TECHNICKÉ A TECHNOLOGICKÉ ŘEŠENÍ LIŠÍ

Předmětem záměru je zdvojení stávajícího jednoduchého vedení o napěťové hladině 400 kV s označením V418 mezi lomovým bodem R1 (stožár č. 2) a TR Otrokovice, uvedeného do provozu v roce 1969. Cílem záměru je posílení přenosové schopnosti a spolehlivosti energetické soustavy ČR a zároveň realizace tohoto záměru zaručí efektivnost provozu přenosové soustavy a spolehlivost dodávek elektrické energie v Olomouckém a Zlínském kraji.

- *Stávající vedení V418 v úseku mezi lomovými body R1 a R20 je realizováno na stožárech tvaru Portál, šíře koridoru vedení včetně ochranného pásma činí 74,4 m.*
- *Stávající vedení v úseku mezi lomovým bodem R21 po TR Otrokovice je realizováno na stožárech tvaru Dunaj, šíře koridoru vedení včetně ochranného pásma činí 79,4 m. V tomto úseku je na stožárech tvaru Dunaj umístěno také jednoduché vedení V417 Otrokovice – Sokolnice. Toto vedení bude rovněž zdvojováno a řešeno jako samostatný záměr v nové trase.*

Zdvojení vedení představuje demontáž stávajícího vedení v celé trase a následnou výstavbu nových základových konstrukcí, kompletní výstavbu stožárových konstrukcí, fázových vodičů a izolátorových závěsů. Realizace záměru předpokládá v maximální možné míře zachování stávající osy vedení V418 s výjimkou níže uvedených změn trasy vedení.

Trasa dvojitého nadzemního vedení o napěťové hladině 400 kV s označením V418/818 bude v úseku mezi lomovými body R1 (stožár č. 2) v k. ú. Proseničky a R23 (stožár č. 102) v k. ú. Tlumačov na Moravě vedena ve stávajícím koridoru. V tomto úseku se předpokládá vložení nového stožáru č. 8B z důvodu nutnosti nadkřížení stávajícího vedení 220 kV. Délka trasy v tomto úseku činí cca 32,3 km. Od lomového bodu R23 (stožár č. 102) bude dvojité vedení umístěno v nové trase z důvodu uvolnění stávajícího koridoru pro dvojité vedení 400 kV s označením V498/499. Nová trasa záměru je vedena souběžně v osově vzdálenosti 50 m a zdvojené vedení je zaústěno do rozšířené části TR Otrokovice. Délka trasy v tomto úseku činí cca 4,7 km.

V trase dále dojde k místním úpravám ve dvou lokalitách. Mezi lomovými body R13 – R14 (mezi stožáry č. 73 – 77) dojde k posunu osy vedení z důvodu výskytu objektu pro bydlení v ochranném

pásmu vedení tak, aby nedošlo k vybočení trasy ze stávajícího koridoru. Stávající počet stožárů v tomto úseku bude zachován. Úprava trasy v úseku mezi stožáry č. 93 - 94 spočívá v posunu stožáru č. 93 o cca 21 m jižně v ose vedení z technických důvodů.

V trase záměru od lomového bodu R1 po TR Otrokovice se předpokládá použití celkem 115 stožárů tvaru Dunaj, stávající vedení je umístěno na celkem 117 stožárech.

Základní údaje dvojitého vedení V18/818:

Délka vedení:	cca 37 km
Jmenovité napětí:	2 x 400 kV AC
Max. proudové zatížení:	2500 A na systém
Napěťová soustava:	třífázová s přímo uzemněným nulovým bodem - TT, 50 Hz
Ochrana před úrazem el. proudem:	ochrana živých částí - polohou ochrana neživých částí - uzemněním s rychlým vypnutím od zdroje
Stožáry:	ocelové, samonosné, příhradové šroubované konstrukce tvaru Dunaj s vyložení krajních vodičů od osy 14,7 m a se základní výškou 46 m pro nosný stožár a s vyložení krajních vodičů 14,7-16,9 m (podle typu stožáru použitého v úhlu lomu trasy vedení) a se základní výškou 44 m pro kotevní stožár.
Ochrana proti korozi:	žárové zinkování, nátěr
Izolace:	izolátorové závěsy keramické nebo skleněné
Vodiče:	ocelohliníková lana ve trojsvazku
Zemnicí lana:	kombinovaná zemnicí lana s optickými vlákny
Základy stožárů:	betonové patkové
Ochranné pásmo vedení:	dle zákona č. 458/2000 Sb. ve znění pozdějších předpisů o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon) bude ochranné pásmo vedení vymezeno svislými rovinami vedenými po obou stranách ve vodorovné vzdálenosti 20 m od průmětu krajního vodiče.
Šířka koridoru vedení:	je dána průmětem krajních vodičů, který činí od osy vedení u vyložení nejdelší konzoly na obě strany 14,7 m v běžné trase a zákonem stanovenou šířkou ochranného pásma od krajního vodiče po obou stranách vedení ve vodorovné vzdálenosti 20 m. Celková šířka koridoru pro dvojitě vedení o napěťové hladině 400 kV s nosnými stožáry tvaru Dunaj činí 69,4 m v běžné trase.

Na základě dodržení platných hygienických limitů expozice neionizujícího záření, zaměření podélného profilu terénu a v místech kontaktu vedení s prvky dopravní a technické infrastruktury byly některé stožáry navýšeny o nezbytně nutný počet modulových dílů, tak aby byly dodrženy platné hygienické limity. Modulové díly se přidávají do spodní části stožáru, výška modulových dílů stožárů tvaru Dunaj činí cca 2 m. Při změnách směrů v trase vedení a v případech, kdy to normy vyžadují, jsou místo nosných stožárů použity kotevní (výztužné) stožáry. Ty mají zpravidla větší vyložení konzol od osy vedení než nosné stožáry.

V trase zdvojeného vedení budou použity nosné stožáry tvaru Dunaj v rozmezí výšek cca 46,0 - 57,8 m a kotevní stožáry tvaru Dunaj v rozmezí výšek cca 44,0 – 51,9 m.

V trase záměru bude použito 115 stožárů, z toho 87 nosných a 28 kotevních stožárů. Stožáry budou číslovány ve směru od lomového bodu R1, číselná řada bude začínat číslem 2. Jiné než nosné a

kotevní typy stožárů se v trase vedení nevyskytují.

Tab. č. 2: Celkový přehled použitých nosných stožárů tvaru Dunaj

Nosné stožáry tvaru Dunaj	Převýšení	<i>N+0</i>	<i>N+2</i>	<i>N+4</i>	<i>N+6</i>	<i>N+8</i>	<i>N+10</i>	<i>N+12</i>	Celkově
	Celková výška	46 m	48 m	49,9 m	51,9 m	53,9 m	55,8 m	57,8 m	
	Počet stožárů	18	5	34	16	8	3	3	87
	Procentní zastoupení	20,7 %	5,8 %	39,1 %	18,4 %	9,2 %	3,4 %	3,4 %	100 %

Celkový počet nosných stožárů je 87.

Ta

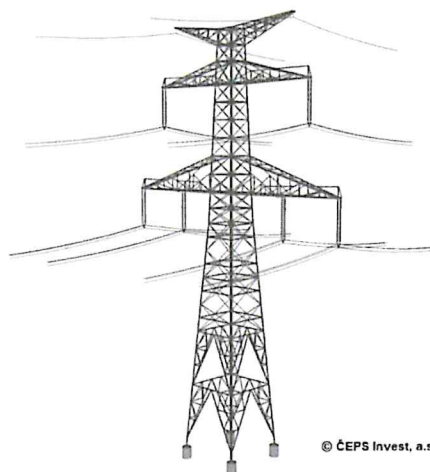
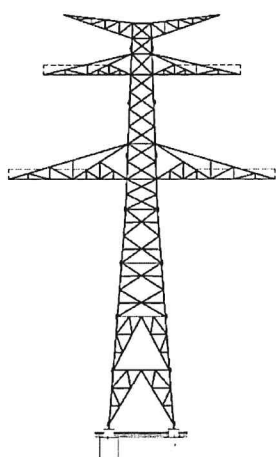
b. č. 3: Celkový přehled použitých kotevních stožárů tvaru Dunaj

Kotevní stožáry tvaru Dunaj	Převýšení	<i>R+0</i>	<i>R+2</i>	<i>R+4</i>	<i>R+6</i>	<i>R+8</i>		Celkově
	Celková výška	44	46	48	49,9	51,9		
	Počet stožárů	13	4	6	4	1		28
	Procentní zastoupení	46,4 %	14,3 %	21,4 %	14,3 %	3,6 %		100 %

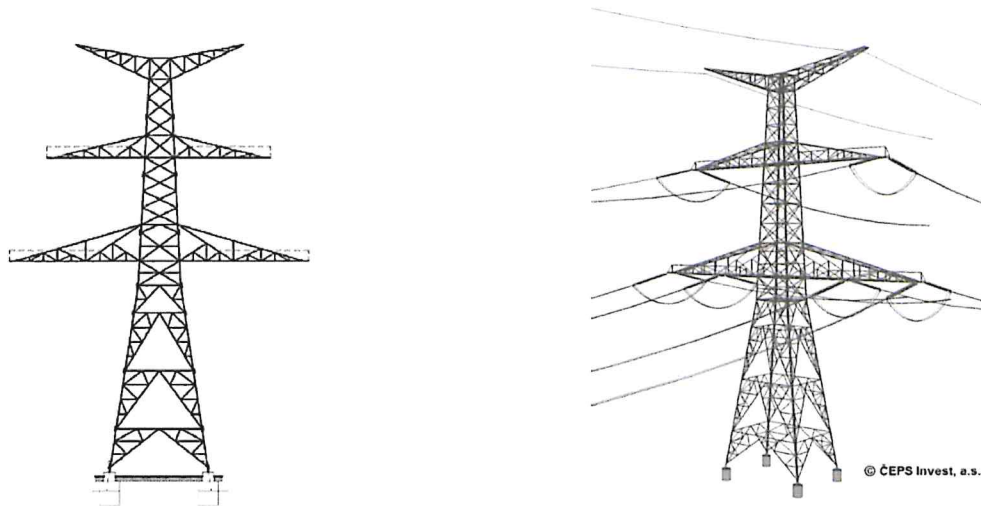
Celkový počet kotevních stožárů je 28.

Obr. č. 2: Základní tvar nosného stožáru Dunaj

)

Obr. č. 3: Základní tvar kotevního stožáru Dunaj

Stručný popis postupu výstavby vedení

Výstavba nového vedení se řídí všemi zákony a normami platnými pro přípravu a realizaci projektů liniových staveb s ohledem na ochranu životního prostředí a veřejného zdraví. Při výstavbě je postupováno v souladu se zásadami organizace výstavby (dále ZOV), projektovou dokumentací a technologickými postupy zhotovitele.

Doba výstavby daného úseku vedení, od vyhloubení základů stožárů do rekultivace terénu po ukončení stavby, nepřesahuje zpravidla 3 měsíce. Stavba vedení o napěťové hladině 400 kV bude prováděna běžnými technologickými postupy zhotovitele výstavby, které zaručují, že obytná zástavba dotčených obcí nebude ovlivňována nad přípustnou míru hlukem a prašností. Kromě vlastní stavby stožáru nejsou k výstavbě zpravidla zapotřebí těžké stavební stroje ani jiné mechanismy, které by vyžadovaly zřízení speciálních technologických komunikací (přístupových silnic). Ve stavební lokalitě trasy vedení nejsou zřizovány stavební dvory ani dočasné sklady materiálu. Harmonogram výstavby je vždy plánován tak, aby zemní práce nenarušovaly přirozený vegetační cyklus. Zhotovitel stavby bude používat pouze dopravní a mechanizační prostředky s platnou kontrolou technického stavu vozidel a během výstavby udržovat co nejlepší technický stav těchto prostředků, minimalizuje zbytečné přejezdy dopravních prostředků a běh jejich motorů naprázdno. Běžná údržba, drobné opravy, doplňování pohonných hmot a olejových a mazacích náplní bude prováděna pouze v místech vybavených k těmto účelům, zásadně mimo obvod staveniště. Staveniště nesmí být znečištěno ropnými produkty (úkypy či úniky pohonných hmot či mazadel), technický stav vozidel dopravy a mechanizace bude průběžně kontrolován.

Před výstavbou vedení jsou odstraněny dřeviny rostoucí mimo les v koridoru vedení, dřeviny bránící stavbě (v montážním a manipulačním pruhu) a spolehlivému provozu vedení 400 kV a to pouze v nezbytně nutném rozsahu v období vegetačního klidu (listopad – březen).

Výkopy základů a betonáž hotovou betonovou směsí probíhají podle projektové dokumentace a příslušných technologických předpisů zhotovitele. Dovoz betonové směsi pomocí domíchávačů z betonárny probíhá po určených příjezdových trasách k jednotlivým stožárovým místům.

Základový díl stožáru se vyrovná, zalije betonem a po dostavbě stožáru včetně natažení vodičů proběhnou dokončovací práce na terénních úpravách. Konstrukce pokračuje buď montáží naležato, nebo postupným montováním dalších částí za pomoci autojeřábu. Po dostavbě stožáru a zavěšení

izolátorů přichází na řadu tažení vodičů. Po celém novém vedení se natáhnou vodiče pomocí kladek na stožárech a zatahovacích souprav s brzdou, které vodiče z jedné strany vedení natáhnou.

Při výstavbě bude využita technologie zatahování vodičů pomocným lankem. Pomocné lanko bude přepraveno přes exponované lokality pěší osobou, lodíkou apod. Na lanko bude navázáno pomocné konopné lano. Na konopné lano je navázáno montážní, respektive zatahovací lano a následně na něj vlastní vodiče. Zatahování lan probíhá po kotevních úsecích, před počátečním stožárem úseku je umístěn naviják, za poslední stožár úseku jsou umístěna lana s brzdou, na jednotlivé stožáry jsou umístěna pomocná zařízení období kladky a na ně navléknuto pomocné konopné lano. Pomocí motorového navijáku jsou lana a po něm vodiče natahovány na stožár bez dotyku se zemí. Za použití této technologie nedochází k pojezdu těžké techniky v blízkosti vodních toků, významných lokalit aj.

Po ukončení výstavby nového vedení bude území staveniště vedení (včetně provizorních příjezdových cest) uvedeno do původního stavu. Na závěr (nejdříve cca 6 měsíců po stavbě stožárů) se stožáry opatří ochranným nátěrem proti korozi za použití barev s nízkým obsahem organických rozpouštědel, následně bude zajištěn ekologický způsob likvidace možných odpadů při zhotovování nátěrů.

Z oblasti technologického řešení stavby uvádíme pouze zásadní milníky výstavby:

Demontáž nadzemního vedení

Demontáž vedení je rozdělena do fází, ve kterých budou probíhat následující činnosti:

- Demontáž stávajících vodičů – lana se krátí na cca 300 m kusy, které se nákladními automobily odvezou ze stavby. Lana se krátí ručním pneumatikým nářadím v místě stožárů.
- Demontáž stávajících ocelových konstrukcí stožárů – stožár se rozdělí na transportovatelné díly, které se nákladními automobily odvezou ze stavby.
- Demontáž stávajících základů – betonové patky základů se vybourají mobilním pneumatikým sekacím a bouracím zařízením na transportovatelné díly, které se naloží na nákladní automobily a odvezou ze stavby.

Zakládání stožárových konstrukcí

Zakládání stožárových konstrukcí je rozdělena do fází, ve kterých budou probíhat následující činnosti:

- Výkopy základů - ve fázi provádění výkopů základů stožárů budou na staveništi provozovány mechanismy zajišťující sejmutí ornice a podorničí vrstvy a bezprostředně navazující výkopové práce pro založení stožáru a odvoz výkopové zeminy.
- Betonáž základových patek - základy stožárů budou vyplňovány mokrou betonovou směsí.

Stavba stožárových konstrukcí

- Montáž a stavba stožáru - probíhá za pomoci autojeřábu. Konstrukční prvky stožárů se spojují přímo na staveništi šrouby, jen některé detaily jsou svařovány jako větší celky u dodavatele konstrukcí. Na staveništi pak budou již postavené stožáry opatřeny nátěrem.

2.7 HARMONOGRAM ČINNOSTÍ PROVÁDĚNÝCH V RÁMCI ZÁSAHU S UVEDENÍM PŘEDPOKLÁDANÉHO TERMÍNU ZAHÁJENÍ REALIZACE A DOKONČENÍ ZÁSAHU A DOBU PROVOZOVÁNÍ NEBO UŽÍVÁNÍ ZÁSAHU

Zahájení výstavby: cca 2029

Ukončení výstavby: cca 2030

3. ÚDAJE O STAVU PŘÍRODY A KRAJINY V DOTČENÉM ÚZEMÍ S UVEDENÍM POUŽITÝCH PODKLADŮ A ZDROJŮ

3.1 POPIS SOUČASNÉHO STAVU PŘÍRODY A KRAJINY

Trasa elektrovedu leží pouze v jednom bioregionu Západokarpatské podprovincie.

3.4. Hranický bioregion

Poloha a základní údaje

Bioregion je tvořen pahorkatinou na měkkých sedimentech (vápnitý flyš spodní křídy) s vystupujícími kulmovými kopci. Podkladové horniny bioregionu tvoří především jílovce a slínovce s ostrůvky slínů, slinitých měkkých vápenců, a aleogenních jílovců s polohami pískovců a slepenců. Významná jsou bradla jurského vápence u Štramberka, hřbety tvořené druhohorními bazickými vyvřelinami (pikrity, těšinity) a vápencové slepence u Nového Jičína (Starojický vrch, Svinec). Z pokryvů jsou na dnech kotlin glaciální a glaci-fluviální sedimenty, zpravidla ovšem překryté sprašovými hlínami a svahovinami. Velmi charakteristické a hojné jsou na úpatí Beskyd šterky vyplavené z hor. Bioregion zabírá zarovnaný povrch úpatní pahorkatiny vybíhající od Moravskoslezských Beskyd k severu.

Ve střední části bioregionu se táhne směru SV–JZ Štramberská vrchovina, tvořená výraznými strmými kopci a hřbety, které jsou částečně podmíněné vyšší odolností hornin. Významná jsou S–J údolí řek přítékajících z Moravskoslezských Beskyd, která mají 1–2 km široké šterkovité nivy s velkým spádem, v nichž řeky před regulací často divočily. Na úpatí Moravskoslezských Beskyd jsou kromě niv charakteristické i šterkové náplavové kužely. V plošším reliéfu v hlinitých sedimentech je typická síť drobných údolíček, často stržovitých.

Údolí všech toků jsou asi 30 m hluboká, pouze v místech výjimečných průlomů přes hřbety Štramberské vrchoviny jsou úzká a až 200 m hluboká (Hukvaldy). Ve Štramberské vrchovině se významně projevují podmáčené erozně-denudační sníženiny, např. Frenštátská brázda. Po výstavbě přehrad na tocích se do určité míry zastavil chod šterků, toky se díky větší rychlosti místy zařiznuly několik metrů až do flyšového podloží, v němž pak vznikly skalní prahy.

Převážná část bioregionu má ráz členité pahorkatiny.

Dominuje biota 3. dubovo-bukového, při západním okraji i 2. bukovo-dubového stupně. Převažují dubohabrové háje, na kulmu jsou zastoupeny i ostrůvky květnatých bučin, bikových bučin a acidofilních doubrav. Ve flóře i fauně dochází ke styku a prolínání prvků karpatského a hercynského předhůří. Biota je poměrně bohatá, se zastoupením subtermofilních druhů. Charakteristická je absence většiny horských druhů. Netypická část je tvořena širokými nivami s luhy a olšinami, které tvoří přechod ke Kojetínskému bioregionu (3.11). Netypické je i ploché úpatí Nízkého Jeseníku, kam ještě sestupují některé demontánní druhy.

V současnosti převažuje orná půda, v lesích kromě jehličnatých lignikultur je velké zastoupení dubohabřin, na kulmu s fragmenty bučin.

V současnosti převažuje orná půda, v lesích kromě kulturních jehličnanů je velké zastoupení dubohabřin, na kulmu i s fragmenty bučin.

Horniny a reliéf: Většinu území budují různá souvrství karpatského flyše paleogénního až křídového stáří: jde o střídání jílovců (břidlic) a pískovců, popřípadě různých slinitých hornin, které jsou většinou v menší míře karbonátově vápnité.

Kromě flyše se zejména na jihovýchod od Přerova uplatňuje i marinní neogén - jíly, písky, šterky i pískovce - rovněž vápnité, dále na J říční a jezerní pliocén - písky, jíly, šterky a kvartérní šterkopískové terasy a glacifluviální sedimenty. Z tohoto složitého souboru většinou poloskalních hornin a zemin vyniká starší podloží v podobě skupiny Maleníku, tektonické kry budované kulmskými břidlicemi a drobami, k němuž náleží i menší ostrov devonských vápenců u Hranic. Drobné lokality výchozů kulmu jsou i severně od Přerova, vápence vystupují v malých ostrovech i u Grygova a Tlumačova. Z terestrických pokryvů se v oblasti v různé míře, zejména na jihu, uplatňují spraše, ve vlhčí oblasti na S a pod Hostýnskými vrchy nevápnité sprašové hlíny, v okolí Přerova pak i pleistocenní travertiny.

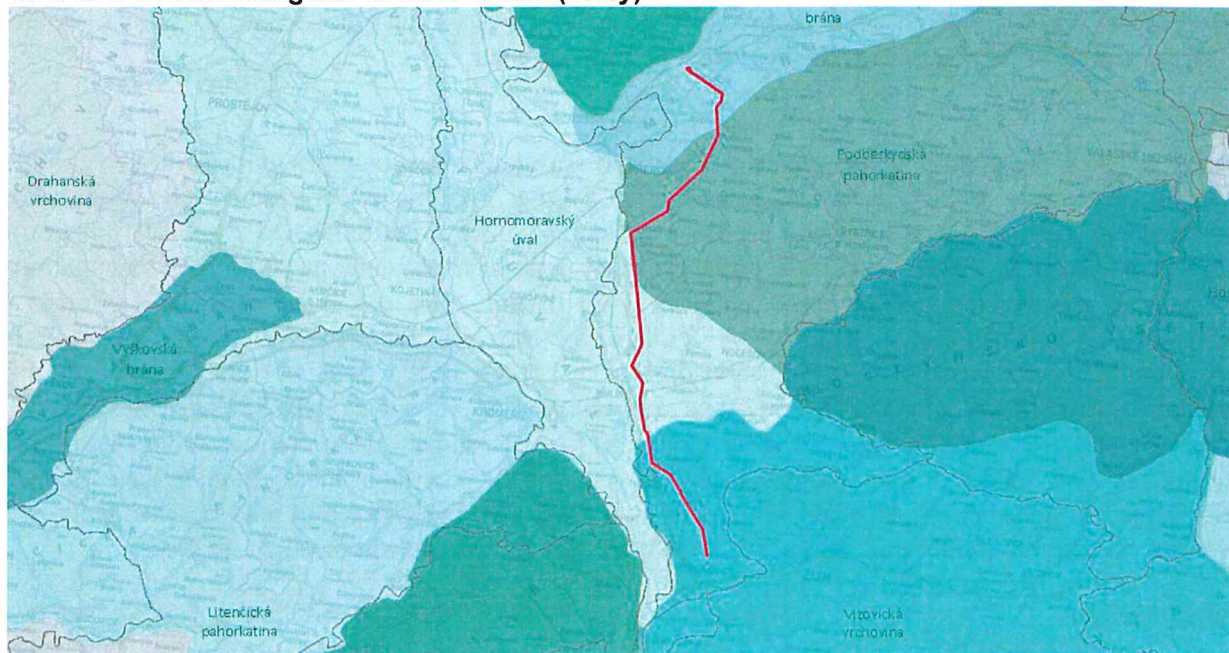
Bioregion je tvořen sníženým reliéfem mezi Hostýnskými vrchy a Nízkým Jeseníkem, je většinou pahorkatinný, s širokými nivami. Pouze v oblasti Maleníku je vyvinut jednostranně ukloněný hřbet se strmými, až 230 m vysokými zlomovými svahy bečevské části Moravské brány. Zde jsou i mocné sesuvy. Zvláštností je teplicový kras ve vápencích u Hranic s Hranickou propastí (nejhlubší v ČR) a Zbrašovskými aragonitovými jeskyněmi.

Bečva tvoří v tomto okrsku krátký, asi 130 m hluboký úzký průlom.

Reliéf má převážně charakter členité pahorkatiny s členitostí 75 - 150 m, při okrajích k nivě Moravy jen roviny (v nivách) s výšk. členitostí 20 - 30 m. V Moravské bráně pak převažuje reliéf ploché pahorkatiny s členitostí 30 - 75 m. V okolí kry Maleníku má reliéf ráz až členité vrchoviny s členitostí 200 - 240 m. Nejnižším bodem je okraj nivy Moravy u Otrokovic - asi 190 m, nejvyšším je Maleník - 479 m. Typická výška bioregionu je 220 - 400 m.

Z hlediska geomorfologického se zájmové území řadí (viz obr. č. 4) k subprovincii Vněkarpatské sníženiny, celkům Moravská brána, Nízký Jeseník, Podbeskydská pahorkatina a Hornomoravský úval.

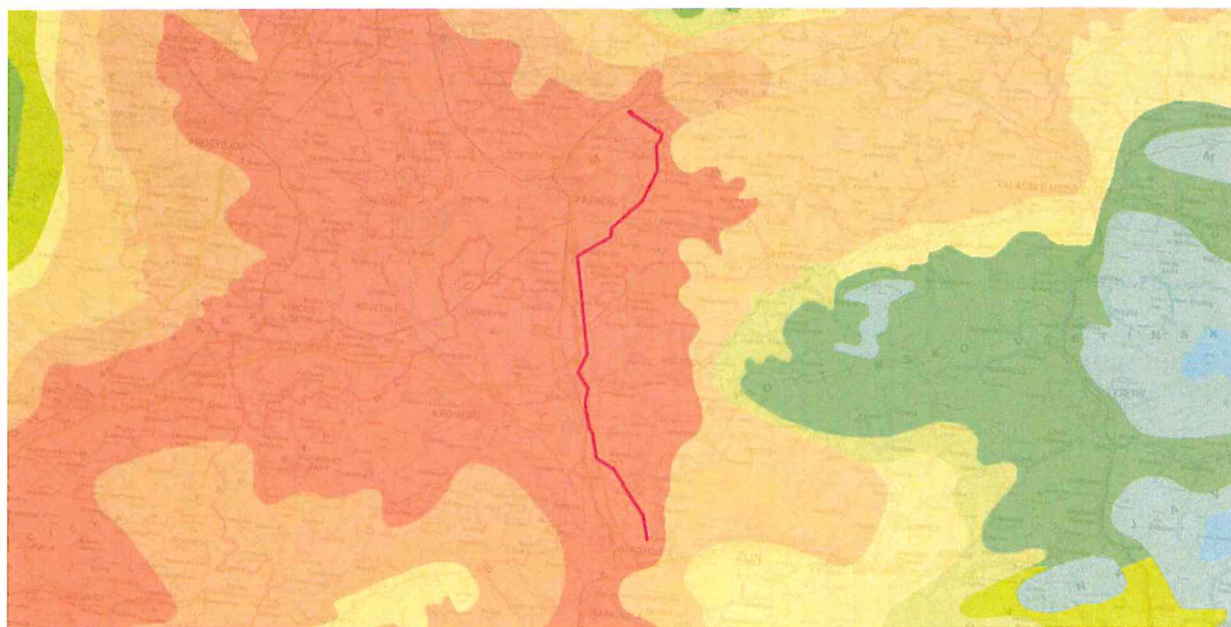
Obr. č. 4: Geomorfologické členění území (celky)

Podnebí

Dle mapy Klimatické oblasti ČSR 1:500 000 (E. Quitt, 1975) náleží zájmové území ke klimatické oblasti T 9 (viz obr. č. 5). Mírně teplá klimatická oblast T 9 je charakteristická dlouhým, teplým a suchým až mírně suchým létem, krátkým přechodným obdobím s mírným až mírně teplým jarem a mírně teplým podzimem, krátkou, mírnou a suchou zimou s krátkým trváním sněhové pokrývky. Podnebí je mírně teplé až teplé a vlhké: Přerov 8,6 C, 654 mm; Hranice 8,0 C, 678 mm; Holešov 690 mm, Kelč 695 mm, Valašské Meziříčí - Krásno 7,9 C, 780 mm. Srážky tedy stoupají směrem k jihovýchodu, k úpatí Karpat, jsou však díky poloze na jejich návětrné straně poměrně vydatné v celém území.

Obr. č. 5: Klimatická charakteristika území

Hydrologie

Hydrologicky řešené území náleží do povodí Moravy, Zájmové území je odvodňováno vodním tokem Morava a jeho přítoky – Bečva, Rusava, Dřevnice a Moštěnka.

Půdy

Půdy vykazují následující sled podmíněný vzrůstem srážek a poklesem teplot od západu k východu: v okolí Přerova a Holešova se ještě vyskytují ostrovy typických černozemí, převažují však hnědozemní černozemě na spraších i slínech a vyskytují se zde i šedozemě. Od této oblasti směrem do vyšších poloh, tj. k jihu, východu i severu převažují typické hnědozemě na spraši, na které směrem k východu navazují typické luvizemě na sprašových hlínách, dále pak hojně oglejené luvizemě a konečně na úpatí Karpat v širším okolí Valašského Meziříčí jsou rozsáhlé plochy oglejených kambizemí na zvětralinách flyšových břidlic. Na výchozech kulmu jsou vyvinuty bez ohledu na gradient klimatických charakteristik typické kambizemě, na vápencích typické rendziny. V nivě Bečvy v oblasti břehových valů převažují typické fluvizemě na bezkarbonátových sedimentech, při nižepoložených okrajích nivy převažují glejové fluvizemě. V nivách menších toků jsou glejové fluvizemě, na dně sníženin na teplejším západě jsou zastoupeny i typické a pelické černice. Naprostá většina půd, kromě kambizemí na kulmu, je jílovitá, těžká, často s hydromorfním režimem.

Biota

Bioregion leží z větší části v mezofytiku, v západní části fytogeografického podokresu 76a. Moravská brána vlastní a v jihovýchodní části fytogeografického podokresu 76b. Tršická pahorkatina, malým výběžkem zasahuje i do severovýchodní části fytogeografického okresu 79. Zlínské vrchy. Menší část se rozkládá v termofytiku ve východní části fytogeografického podokresu 21a. Hanácká pahorkatina a fytogeografického podokresu 21b. Hornomoravský úval.

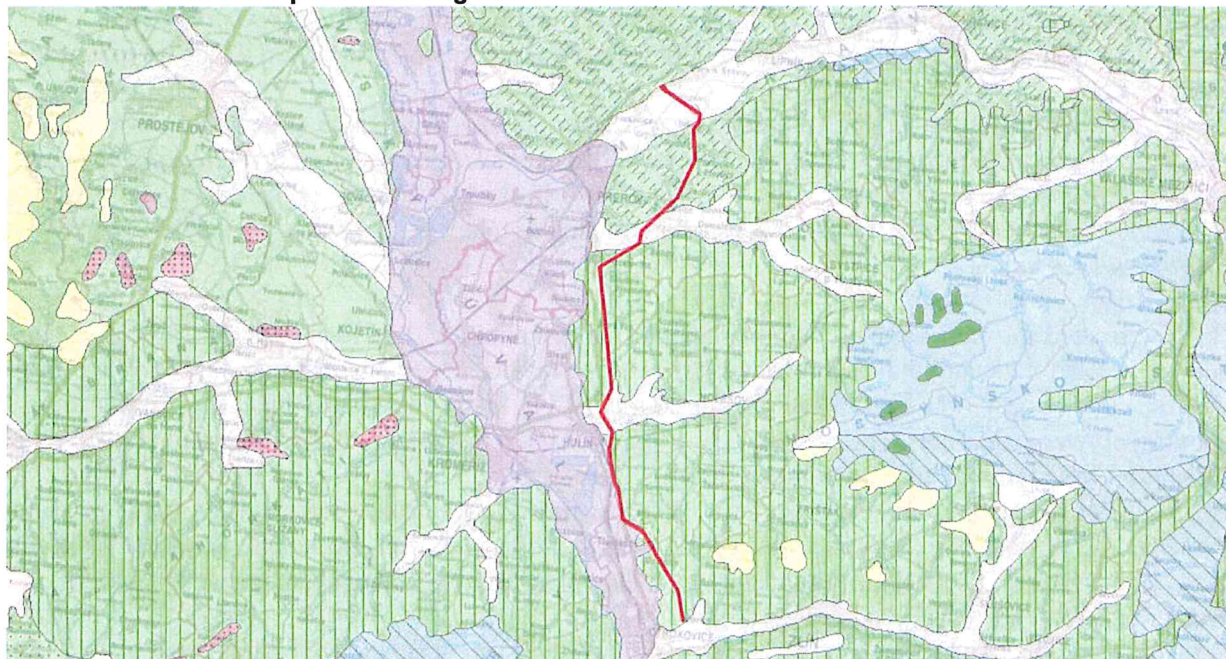
Vegetační stupně (Skalický): (planární-) kolinní až suprakolinní.

Potenciální přirozená vegetace (viz obr. č. 6)

Oblasti v širokých rovinatých nivách menších vodních toků Bečva, Moštěnka, Rusava je základním typem potenciální přirozené vegetace střešchová jasanina (*Pruno-Fraxinetum*), tedy jasanový nebo olšovo-jasanový luh vázaný na glejové půdy s pomalu proudící podzemní vodou v pahorkatinném stupni. Základní typ potenciální přirozené vegetace v nivě vodního toku Morava je jilmová doubrava (*Quercu-Ulmetum*). V rovině východně od Přerova

Je základní typem potenciální přirozené vegetace lipová dubohabřina (*Tilio-Carpinetum*) a ve zbývajícím zájmovém území se vyskytuje ostricová dubohabřina (*Carici pilosae-Carpinetum*).

Obr. č. 6: Potenciální přirozená vegetace území

V náhradní přirozené vegetaci fragmentárně doznívají semixerotermní travinobylinná společenstva svazu *Cirsio-Brachypodium pinnati*. V okolí vápencových lomů se nachází pozoruhodná ruderalizovaná vegetace primitivních půd, náležející svazu *Alyssa alyssoidis-Sedion*. Na spoře zachovaných loukách se setkáváme s vegetací svazu *Arrhenatherion*, snad i *Cynosurion* a na jižních okrajích Maleníku i *Violion caninae*. Vlhké louky náležejí svazu *Calthion*. Lemy, pokud jsou vyvinuty, náležejí svazu *Trifolion medii*, ojediněle jsou v krajině zachovány křoviny *Prunion spinosae*.

Flóra je poměrně bohatá, tvořená obecnými druhy a kvantitativním zastoupením taxonů obecně rozšířených ve východní části ČR (včetně karpatských migrantů). K nim náležejí ostřice chlupatá (*Carex pilosa*), o. převislá (*C. pendula*), přeslička obrovská (*Equisetum telmateia*), hvězdnatec čemeřicový (*Hacquetia epipactis*), pryšec mandloňolístý (*Tithymalus amygdaloides*), svízel potoční (*Galium rivale*), vzácně kyčelnice žláznatá (*Dentaria glandulosa*) a zapalice žluťuchovitá (*Isopyrum thalictroides*). Velmi zřetelná je účast mnohých subtermofytů, pronikajících z jižně a západně situovaných bioregionů, k nimž patří hlaváč bleďožlutý (*Scabiosa ochroleuca*), máčka ladní (*Eryngium campestre*) (kvantitativně na JZ), smldník jelení (*Peucedanum cervaria*), pupava bezlodyžná (*Carlina acaulis*) šalvěj luční (*Salvia pratensis*), voskovka menší (*Cerintho minor*), na vlhkých stanovištích i ocún jesenní (*Colchicum autumnale*), pryšec huňatý (*Tithymalus villosus*) a bledule letní (*Leucojuma aestivum*). Teplomilnější druhy najdeme i mezi lesními druhy, jsou to např. břek obecný (*Sorbus torminalis*), oměj vlčí (*Aconitum vulparia*), lecha černá (*Lathyrus niger*), mochna bílá (*Potentilla alba*) a violka divotvárná (*Viola mirabilis*), zatímco oreofyty téměř chybějí. Ze subatlantských druhů byl zaznamenán pavinec modrý (*Jasione montana*). Reliktní charakter má výskyt jazyku jeleního (*Phyllitis scolopendrium*) na dně Hranické propasti.

Faunu bioregionu tvoří společenstva vysoce zkulturnělých pahorkatin nejzápadnější výspy karpatského oblouku. Jsou v ní částečně zastoupeny i teplomilné prvky, a zejména lesní druhy karpatského předhůří. Na vápencích Hranického krasu přežívá extrazonální společenstvo suchomilných měkkýšů s charakteristickými karpatskými druhy (skalnice lepá, vlahovka karpatská, vřetenatka nadmutá). Tekoucí vody patří do pásma pstruhového, hlavní tok - Bečva do lipanového až parmového pásma.

Významné druhy:

Savci: ježek východní (*Erinaceus concolor*), vrápenec malý (*Rhinolophus hipposideros*).

Ptáci: dytík úhorní (*Burhinus oedicnemus*), břehule říční (*Riparia riparia*), hýl rudý (*Carpodacus erythrinus*).

Obojživelníci: mlok skvrnitý (*Salamandra salamandra*), kuňka žlutobřichá (*Bombina variegata*).

Měkkýši: srstnatka jednozubá (*Trichia unidentata*), řasnatka lesní (*Macrogastraplicatula*), skalnice kýlnatá (*Helicigona lapicida*), s. lepá (*H. faustina*), hladovka chlumní (*Ena obscura*), vrásenka orlojovitá (*Discus perspectivus*), vřetenatka nadmutá (*Vestia turgida*), vlahovka karpatská (*Monachoides vicina*).

Kontrasty

Hranice bioregionu jsou výrazné vůči bioregionům Zlínskému (3.7) a Hostýnskému (3.8), jsou dané úpatím vyššího a členitějšího reliéfu; tato hranice se zpravidla kryje s i rozšířením bučin. Více méně výrazná hranice je i vůči bioregionu Kojetínskému (3.11), daná rozšířením niv a nejnižších teras s opovídací vegetací, převážně výrazná je i hranice vůči bioregionu Litovelskému (1.12), daná členitějším reliéfem na kulmu a odlišnou biotou.

Hranice vůči bioregionu Nízkojesenickému (1.54) je místy výrazná geomorfologicky, jinde je méně výrazná, avšak oba bioregiony se značně liší bioticky. Hranice vůči bioregionu Podbeskydskému (3.5) je nevýrazná, především klimatická, probíhá však hlavním evropským rozvodím, které je i hranicí rozšíření některých vodních živočichů.

Od většiny okolních bioregionů se Hranický bioregion odlišuje absencí oreofytů a pouze ojedinělým výskytem druhů, vázaných na submontánní polohy. K nim náleží např. udatna lesní (*Aruncus vulgaris*), věsenka nachová (*Prenanthes purpurea*), bukovinec osladičovitý (*Phegopteris connectilis*) a kýchavice zelenokvětá (*Veratrum lobelianum*). Zřetelný vegetační kontrast vůči přilehlým bioregionům tvoří optimálně vyvinuté, relativně teplé dubohabřiny (*Carici pilosae-Carpinetum*), které se v prostoru evropského rozvodí blíží k přechodným typům lipových dubohabřin (*Tilio cordatae-Carpinetum*) v Podbeskydském bioregionu (3.5).

Současný stav krajiny a ochrana přírody

Od středověkého osídlení v 1. pol. 12. století (Kelč je zmiňována již roku 1141) je krajina výrazně pozměňovaná zemědělskou činností spojenou s pronikavým odlesněním. V nivě Bečvy u Hustopeč n.B. byla vybudována soustava rybníků.

Na území bioregionu bylo až dosud vyhlášeno několik maloplošných chráněných území. Je to zejména NPR Hůrka u Hranic. Další rezervace jsou vyhlášeny na vápencích u Grygova, jako PP U bílých hlín a PP U Strejčkova lomu. V ostatních částech bioregionu byly vyhlášeny PP Lhotka u Přerova, PP Na Popovickém kopci, PP Kamenice, PP Dubina, PR Škrabalka, PR Bukoveček, PR Dvorčák, PR Velká Kobylanka, PR Malá Kobylanka, PR Doubek a PP Jasenice. Tato území většinou chrání fragmenty vegetace, PP Těšice má za motiv ochrany biotu vlhké louky.

Ochrana přírody

Trasa záměru se přímo nedotýká žádné lokality soustavy Natura 2000, ani žádného chráněného území. V textu jsou popsány území plošné ochrany, která jsou nejbliže trasy. Nejbliže se elektrovod dotýká náhonu Strhanec jenž je součástí EVL CZ0714082 - Bečva – Žebračka. Samotný přechod elektrovodu v rámci řešené problematiky není zahrnutý.

Obr. č. 7: Územní ochrana přírody (EVL fialově, PP a PR zeleně a oranžově)

Přírodní charakteristika posuzované lokality

Přírodovědně hodnotné lokality

Evropsky významná lokalita CZ0723410 - Mokřad Pumpák

Rozloha: 1.9306 ha

Navrhovaná kategorie ochrany: Přírodní památka

Biogeografická oblast - kontinentální

Nadmořská výška: 200 - 201 m n. m.

Poloha:

Lokalita se nachází 6 km SV od Kroměříže, na SV okraji Hulína v prostoru mezi železniční tratí směr Přerov a odbočkou na Kroměříž.

Ekotop:

Geologie: Podklad lokality tvoří spraše a sprašové hlíny.

Geomorfologie: Lokalita spadá do podcelku Holešovská plošina. Jedná se o úpatní plošinu tvořenou neogenními a kvartérními sedimenty, skloněnou k JJZ.

Reliéf: Reliéf je plochý, nadmořská výška se pohybuje okolo 200 m n. m.

Pedologie: V půdním pokryvu se tvoří černozemě.

Krajinná charakteristika: Zachovalé mokřadní stanoviště v jinak intenzivně obhospodařované krajině.

Biota:

Mokřad s výskytem čolka velkého (*Triturus cristatus*) a kučky ohnivé (*Bombina bombina*) v bezodtokovém území mezi násypy železničních svršků s porostem chrastice a rákosu.

Kvalita a význam:

Stálá populace čolka velkého (*Triturus cristatus*) a kučky ohnivé (*Bombina bombina*) v oblasti.

Zranitelnost:

Malé území sevřené dopravními cestami.

Předměty ochrany: čolek velký (*Triturus cristatus*)

Evropsky významná lokalita CZ0714082 - Bečva - Žebračka

Rozloha: 288.6729 ha

Navrhovaná kategorie ochrany:

Biogeografická oblast - kontinentální

Nadmořská výška: 210 - 250 m n. m.

Poloha: Tok řeky Bečvy od Hranic na Moravě po severovýchodní okraj Přerova se zachovalými komplexy převážně lužních lesů v nivě řeky Bečvy. Několik kilometrů dlouhý náhon Strhanec mezi Osekem nad Bečvou a Přerovem (6471, 6570, 6571, okres Přerov) a NPR Žebračka .

Ekotop:

Geologie: Geologické podloží lokality tvoří kvartérní říční sedimenty.

Geomorfologie: Území je součástí sníženiny zvané Bečevská niva (součást Moravské brány).

Reliéf: Plochý s průměrnou nadmořskou výškou 212 m, místy je modelován soustavou suchých, původně průtočných říčních koryt.

Náhon je pomaleji tekoucí, zabahněný, uměle vytvořený.

Pedologie: Fluvizemě glejové.

Krajinná charakteristika: Území leží na údolní terase řeky Bečvy, tvořené štěrkopísky pleistocenního až holocenního stáří, které jsou překryty povodňovými hlínami, místy i sprašovými.

Biota:

Z přírodních lesních biotopů dominují v území jednotky tvrdých luhů nížinných řek podsvazu *Ulmenion*, v menší míře také měkké luhy nížinných řek svazu *Salicion albae* a karpatské dubohabřiny (*Carici pilosae-Carpinetum*). V terénních depresích a tůních se vyvinula vlhkomilná společenstva vysokých ostřic, rákosin a bahnitých substrátů, vzácné jsou porosty s žebatkou bahenní (*Hottonia palustris*) v periodicky zaplavovaných menších tocích na severozápadě území. Na zarůstající mokré louce na západním okraji území se vzácně vyskytuje ochuzený typ slanomilných rákosin s výskytem kamyšníku polního (*Bolboschoenus koshewnikowii*), sítiny smáčknuté (*Juncus compressus*) atd. V jihozápadním cípu NPR Žebračka v mělké tůni se silně kolísající hladinou vody byl zaznamenán porost inklinující k as. *Glycerio fluitantis-Oenanthe aquatica* s haluchou vodní (*Oenanthe aquatica*), žabníkem jitrocelovým (*Alisma plantago-aquatica*), zblochanem vzplývavým (*Glyceria fluitans*), okřehkem menším (*Lemna minor*) a rdesnem peprníkem (*Persicaria hydropiper*).

Vodní tok představuje parmové pásmo řeky s typickým rybím společenstvem.

Náhon Strhanec je umělým tokem s vyrovnaným průtokem vody, lokalita velevruba tupého (*Unio crassus*). Lokalita je též obývaná silnou populací vzácných hrachovek říčních (*Pisidium amnicum*) a h. nepatrná (*P. moitessierianum*).

Tůně - široké spektrum tůňových biotopů - dočasné i trvalé, se společenstvy vodních živočichů (bezobratlí, obojživelníci).

Kvalita a význam:

Tvrdé luhy nížinných řek podsvazu *Ulmenion* tvoří zpravidla třípatrové fytoceózy s dominantním dubem letním (*Quercus robur*) nebo jasanem ztepilým (*Fraxinus excelsior*) ve stromovém patře.

V keřovém patře jsou mimo zmlazující dřeviny stromového patra zastoupeny i svída krvavá (*Cornus sanguinea*), třešeň ptačí (*Prunus avium*) a bez černý (*Sambucus nigra*). Bylinné patro tvoří zpravidla výrazný aspekt jarních geofytů s dominancí druhů: orsej jarní hliznatý (*Ficaria verna* spp. *bulbifera*), dymnivka dutá (*Corydalis cava*), česnek medvědí (*Allium ursinum*), sasanka hajní (*Anemone nemorosa*), sněženka podsněžník (*Galanthus nivalis*) a také ladoňka karpatská (*Scilla kladnii*). V terénních depresích se maloplošně vyvinuly porosty svazu *Salicion albae*. Jedná se o jedno - až dvojpatrové porosty vrb: vrba bílá (*Salix alba*), v. nachová (*S. purpurea*), v. křehká (*S. fragilis*), v. košíkářská (*S. viminalis*), s častou příměsí listnáčů jako topol bílý (*Populus alba*), osika (*P. tremula*), dub letní (*Quercus robur*), olše lepkavá (*Alnus glutinosa*) a olše šedá (*A. incana*). Bylinné patro je ochuzeno, ojedinele tvořeno druhy jako ostřice štíhlá (*Carex acuta*), o. srstnatá (*C. hirta*) a chrastice rákosovitá (*Phalaris arundinacea*), častá je ruderalizace kopřivou dvoudomou (*Urtica dioica*),

vratičem obecným (*Tanacetum vulgare*) a invaze neofytů slunečnice topinambur (*Helianthus tuberosus*) a zlatobýlu obrovského (*Solidago gigantea*).

Na sušších místech v centrální části území se vyskytují porosty s inklinací ke karpatským dubohabřinám (*Carici pilosae-Carpinetum*) s výskytem druhů jako hvězdnatec zubatý (*Hacquetia epipactis*), ladoňka karpatská (*Scilla kladnii*), lilie zlatohlávek (*Lilium martagon*), zapalice žluťuchovitá (*Isopyrum thalictroides*), jilm habrolistý (*Ulmus minor*), kruštík modrofialový (*Epipactis purpurata*). Jako karpatské dubohabřiny byly diagnostikovány také mladé porosty borovice lesní (*Pinus sylvestris*) a jasanu ztepilého (*Fraxinus excelsior*) s hojným zastoupením lípy srdčité (*Tilia cordata*) a dubu letního (*Quercus robur*) v keřovém patře a s výskytem druhů árón karpatský (*Arum cylindraceum*), vraní oko čtyřlísté (*Paris quadrifolia*), orsej jarní hlíznatá (*Ficaria verna subsp. bulbifera*) v bylinném patře.

V severozápadní části území po obou stranách potoka Strhanec se zachovala mrtvá ramena s porosty žebratky bahenní (*Hottonia palustris*) a smuhy s fytoocenózami svazu *Alnion glutinosae*. Ve stromovém patře dominuje olše lepkavá (*Alnus glutinosa*), méně jasan ztepilý (*Fraxinus excelsior*), podmáčený podrost je tvořen porosty ostřice: ostřice řídkoklasá (*C. remota*), ostřice prodloužená (*C. elongata*), o. pobřežní (*C. riparia*) a jiných vlhkomilných bylin jako je kosatec žlutý (*Iris pseudacorus*), karbinec evropský (*Lycopus europaeus*), lilek potměchuť (*Solanum dulcamara*), metlice trsnatá (*Deschampsia cespitosa*), zblochan vzplývavý (*Glyceria fluitans*).

Roztroušeně v celém území, především v zamokřených terénních sníženinách a tůňích jsou hojná společenstva sv. *Phragmites communis*. Většinou se jedná o porosty s dominancí rákosu obecného (*Phragmites australis*) nebo porosty orobinců s o. širokolistým (*Typha latifolia*), popř. o. úzkolistým (*T. angustifolia*), popř. zblochanu vodního (*Glyceria maxima*), vzácněji také porosty zevaru vzpřímeného (*as. Sparganium erecti*).

Na štěrkových náplavech podél Bečvy jsou ojediněle zachovány porosty s dominancí chrastice rákosovité (*Phalaris arundinacea*). Většina pobřežních porostů je ale silně ruderalizována s převahou druhů jako kopřiva dvoudomá (*Urtica dioica*), zlatobýl obrovský (*Solidago gigantea*), slunečnice topinambur (*Helianthus tuberosus*), netýkavka žláznatá (i), křídlatka japonská (*Reynoutria japonica*), k. česká (*R. x bohemica*).

Jedinečnost území tkví také v jeho fytogeograficky mezní poloze. Z hlediska fytogeografického členění ČR leží navrhované území na hranici Panonského termofytika, okresu 21 - Haná a Karpatského mezofytika, okresu 76 - Moravská brána. V tomto prostoru se stýkají druhy lužních lesů Hornomoravskému úvalu s druhy karpatskými, které sem pronikaly podél toku Bečvy Moravskou bránou. Mezi nejzajímavější karpatské druhy patří kyčelnice žláznatá (*Dentaria glandulosa*), která se zde vyskytuje na SZ okraji svého celkového areálu (jediná lokalita, která leží ještě více na severozápad je v lese Království u Grygova). Dalšími druhy s podobnou tendencí rozšíření jsou např. pryšec tuhý (*Euphorbia stricta*), hvězdnatec zubatý (*Hacquetia epipactis*) a popenec chlupatý (*Glechoma hirsuta*), které mají těžiště rozšíření v karpatské části ovšem pronikají i dále na západ do oblasti *Praebohemica*. Zajímavým druhem je ladoňka karpatská (*Scilla kladnii*), která se vyskytuje v Pobečví od Vsetína po soutok s Moravou a zasahuje ke Kroměříži. Vedle těchto karpatských druhů zde můžeme zaznamenat také druhy horské jako např. kerblík lesklý (*Anthriscus nitida*), silenka dvoudomá (*Silene dioica*) nebo rozrazil horský (*Veronica montana*).

Vedle výše zmíněných druhů s v území vyskytují tyto další význačné druhy: šmel okoličnatý (*Butomus umbellatus*), kruštík modrofialový (*Epipactis purpurata*), sněženka podsněžník (*Galanthus nivalis*), plicník měkký (*Pulmonaria mollis*), pryskyřník kašubský (*Ranunculus cassubicus*), árón karpatský (*Arum cylindraceum*), ostřice nedošáchor (*Carex pseudocyperus*), dřín jarní (*Cornus mas*), dymnivka plná (*Corydalis solida*), lýkovec jedovatý (*Daphne mezereum*), kyčelnice žláznatá (*Dentaria enneaphyllos*), pryšec mandloňovitý (*Euphorbia amygdaloides*), lilie zlatohlávek (*Lilium martagon*), bradáček vejčitý (*Listera ovata*), jilm vaz (*Ulmus laevis*), jilm habrolistý (*Ulmus minor*), rozrazil štítkovitý (*Veronica scutellata*).

Území je hodnotné také ze zoologického hlediska. Významný je především výskyt měkkýšů srstnatky huňaté (*Fruticicola villosula*), vlahovky karpatské (*Monacha vicina*) a vlahovky stinné (*Monacha umbrosa*) či veleruba tupého (*Unio crassus*), který je jedním z předmětů ochrany této evropsky významné lokality. Celkově je zde dokladováno 9 druhů obojživelníků: čolek obecný (*Triturus vulgaris*), č. velký (*T. cristatus*), kuňka ohnivá (*Bombina bombina*), ropucha obecná (*Bufo bufo*), r. zelená (*B. viridis*), rosnička zelená (*Hyla arborea*), skokan hnědý (*Rana temporaria*), s. štíhlý (*R. dalmatina*), R. kl. *esculenta*) a 4 druhy plazů: ještěrka obecná (*Lacerta agilis*), j. živorodá (*Zootoca vivipara*), slepýš křehký (*Anguis fragilis*), užovka obojková (*Natrix natrix*) (Zwach in Balátová-Tuláčková 1997). Prokazatelně nebo pravděpodobně zde hnízdí 75 druhů ptáků. Z chráněných druhů např. jestřáb lesní (*Accipiter gentilis*), krahujec obecný (*Accipiter nisus*), krutihlav obecný (*Jynx torquilla*), lejsek šedý (*Muscicapa striata*), moudivláček lužní (*Remiz pendulinus*), slavík obecný (*Luscinia megarhynchos*), strakapoud prostřední (*Dendrocopos medius*), tuhák obecný (*Lanius collurio*) (Svoboda 1991). Ze savců zde žijí běžné druhy hmyzožravců (*Insectivora*), hlodavců (*Rodentia*), šelem (*Carnivora*) a sudokopytníků (*Artiodactyla*), nelze vyloučit výskyt významné skupiny stromových druhů letounů (*Chiroptera*).

Řeka Bečva představuje jeden ze dvou toků na území ČR osídlených hrouzkem Kesslerovým (*Gobio kessleri*).

V náhonu Strhanec se vyskytuje bohatá populace veleruba tupého (*Unio crassus*).

Zranitelnost: Zásadní negativní vliv na celou lokalitu má z hlediska ochrany přírody regulace řeky Bečvy. Odvodnění má za následek absenci přirozených pravidelných povodní a pokles hladiny podzemní vody. Celkové narušení vodního režimu včetně znečištění vody klíčově ovlivňují zhoršený stav lužních lesů.

Lesní porosty jsou do značné míry pozměněny lesním hospodařením, stanovištěm nevhodné jsou především výsadby smrku, místy se vyskytují i porosty akátu. V porostech se také projevuje degradace bylinného a keřového patra. Hlavně podél vodních toků je častá invaze neofytních druhů: slunečnice topinambur (*Helianthus tuberosus*), netýkavka žláznatá (*Impatiens glandulifera*), zlatobýl obrovský (*Solidago gigantea*), křídlatka japonská (*Reynoutria japonica*), křídlatka česká (*R. × bohemica*).

Vitalita lesního porostu v jihozápadní části je značně narušena stagnující vodou (pravděpodobně jako následek blízké výstavby obchodního domu v nedávné minulosti). V jihovýchodní části lesa dochází k zvýšené zátěži porostů vzhledem k navazující zahrádkářské kolonii. Území plní významnou funkci klidové zóny pro obyvatele Přerova, vysoká návštěvnost má negativní dopad na zdejší společenstva. Lokalita náhon Strhanec je v současnosti ohrožována především platným manipulačním řádem - každoročně je náhon na několik týdnů vypouštěn a místně je odstraňován i sediment.

Předměty ochrany:

9170 Dubohabřiny asociace Galio-Carpinetum

L3.1 Hercynské dubohabřiny

L3.2 Polonské dubohabřiny

L3.3B Západo-karpatské dubohabřiny

91F0 Smíšené lužní lesy s dubem letním (*Quercus robur*), jilmem vazem (*Ulmus laevis*), j. habrolistým (*U. minor*), jasanem ztepilým (*Fraxinus excelsior*) nebo j. úzkolistým (*F. angustifolia*) podél velkých řek atlantské a středoevropské provincie (*Ulmion minoris*)

L2.3A Tvrdé luhy nížinných řek, člověkem málo ovlivněné porosty

L2.3B Tvrdé luhy nížinných řek, člověkem silně ovlivněné porosty

hrouzek Kesslerův (*Gobio kessleri*)

kuňka ohnivá (*Bombina bombina*)

velevrub tupý (*Unio crassus*)

Evropsky významná lokalita CZ0723409 - Kurovice - lom

Rozloha: 6.6510 ha

Navrhovaná kategorie ochrany:

Biogeografická oblast - kontinentální

Nadmořská výška: 275 - 300 m n. m.

Poloha: Lokalita se nachází 2,6 km SV od Tlumačova na severozápadním svahu Křemenné (315 m).

Ekotop:

Geologie: Podklad je tvořen kurovickými vápenci. V okolí se vyskytují spraše a sprašové hlíny.

Geomorfologie: Lokalita spadá do okrsku Tlumačovské vrchy. Jedná se o plochou pahorkatinu s erozně denudačním reliéfem širokých plochých hřbetů a mělkých rozevřených údolí.

Reliéf: Prostor kamenolomu vyhloubeného v Z orientovaném svahu.

Pedologie: Z půdních představitelů je zastoupena rendzina litická, v okolí převládá hnědozem modální.

Biota:

Mělké tůně s výskytem čolka velkého (*Triturus cristatus*) a kuňky žlutobřiché (*Bombina variegata*).

Kvalita a význam:

V oblasti střední Moravy nejpočetnější populace kuňky žlutobřiché, výskyt čolka velkého.

Předměty ochrany:

čolek velký (*Triturus cristatus*)

Přírodní památka Skalky u Hulína

Základní údaje: Přírodní památka Skalky u Hulína představuje mokřadní biotopy v opuštěné pískovně s ukázkovým příkladem sukcese a výskytem chráněných a ohrožených druhů živočichů, především obojživelníků a vážek. Nachází v Hornomoravském úvalu na samém jihozápadním okraji Holešovské plošiny v nadmořské výšce 192 až 195 m, mezi Pláňavským rybníkem a státní silnicí spojující obce Hulín a Záhlinice (po pravé straně z Hulína do Záhlinic), asi 700 m severně od Záhlinic (kostel) a 2,5 km JJV od středu obce Hulín. Katastrální území Hulín. Vyhlášeno Nařízením Zlínského kraje č. 9/2014 ze dne 22. 4. 2014. Celková výměra: 0,74 ha, výměra vyhlášeného ochranného pásma: 3,4743 ha.

Předmět ochrany: Kuňka obecná (*Bombina bombina*) - evropsky významný druh a její biotop.

Geologie, půdní poměry: Geologický podklad území tvoří šedé až rezavě hnědé písky a písčité štěrky (pleistocén střední - riss) svrchní akumulace hlavní terasy Holešovské plošiny, která je tvořena neogenními a kvartérními sedimenty a sklání se k JJZ. Půdním typem je převážně kambizem arenická.

Flóra a vegetace: Po ukončení těžebních činností začala na obnažených plochách nastupovat synantropní bylinná společenstva charakteristická vysokým podílem nitrofilních druhů, archeofytů a neofytů, především nitrofilní společenstva na kypřených půdách třídy *Chenopodietea*, vegetace dvouletých a vytrvalých bylin na suchých stanovištích třídy *Artemisietea vulgaris* a nitrofilní společenstva třídy *Galio-Urticetea*. V místech bez rušivých zásahů začala část těchto společenstev přecházet v sukcesně vyšší stadia křovinných a dřevinných formací s vrbou (*Salix* spp.).

Analogický proces probíhal i v litorálu vzniklých vodních ploch, kde se díky přísunu alochtonního materiálu do vodního prostředí vytvořily příhodné podmínky pro nástup submerzní a emerzní vegetace třídy *Lemnetea* a *Potametea*, např. s okřehkem trojbrázdým (*Lemna trisulca*), rdestem (*Potamogeton* spp.), lukušnikem (*Batrachium* spp.) aj. Později zde začaly vznikat porosty rákosin řádu *Phragmitetalia*, které jsou charakteristické vysokou vnitřní i vnější stabilitou při nízké druhové diverzitě. Dominantně je zde zastoupen především rákos obecný (*Phragmites australis*) s dalšími vtroušenými druhy, jako jsou např. orobinec širokolistý (*Typha latifolia*), žabník kopinatý (*Alisma*

lanceolatum), kosatec žlutý (*Iris pseudacorus*) a šmel okoličnatý (*Butomus umbellatus*). Mělké tůně zarůstají mechem srpkou zahnutou (*Drepanocladus aduncus*). Z chráněných druhů zde roste (na území základní ochrany EVL mimo vlastní PP) několik jedinců silně ohroženého starčku pořičního (*Senecio sarracenicus*), který se sem rozšířil z nedalekých lokalit v okolí Záhlinic.

Fauna: Na území EVL a PP Skalky bylo dosud zjištěno 42 zvláště chráněných druhů živočichů. Na rostlinná společenstva, stejně tak jako na vodní prostředí, jsou troficky či topicky vázány četné druhy bezobratlých a obratlovců, které svou aktivitou zpětně ovlivňují druhovou pestrost těchto společenstev a vytváří tak provázaný systém. Druhová diverzita jednotlivých zoocenóz bezobratlých, především pleustonních, bentonních a pelagiálních společenstev, např. chrostíků (*Limnephilus* spp.) a měkkýšů (*Mollusca*) zastoupených zde terčovníkem vroubeným (*Planorbis planorbis*), okružákem ploským (*Planorbarius corneus*), plovátkou bahenní (*Lymnaea stagnalis*) a hrachovkami (*Pisidium* spp.) ukazuje na jejich celkovou vyváženost a vytváří tak příhodné podmínky pro existenci sekundárních a terciálních predátorů vyšších řádů potravní pyramidy. U vážek (*Odonata*) je třeba upozornit na 32 většinou odchycených a dokladovaných druhů ze 71 druhů zaznamenaných v celé České republice! Z pavouků zde byl pozorován také teplomilný křížák pruhovaný (*Argiope bruennichi*).

Z nejvzácnějších druhů obojživelníků se zde vyskytuje především stabilní populace čolka obecného (*Lissotriton vulgaris*) i čolka velkého (*Triturus cristatus*), dále blatnice skvrnitá (*Pelobates fusca*) a populace dalších zvláště chráněných druhů, jako např. kuňky obecné (*Bombina bombina*), ropuchy obecné (*Bufo bufo*), ropuchy zelené (*Bufo viridis*), skokana štíhlého (*Rana dalmatina*) a skokana ostronosého (*Rana arvalis*). Z plazů zde žije užovka obojková (*Natrix natrix*), ještěrka obecná (*Lacerta agilis*) a slepýš křehký (*Anguis fragilis*). Z ryb je nejvýznamnější nález piskoře pruhovaného (*Misgurnus fossilis*).

Jako hnízdní refugium pravidelně využívají tuto lokalitu (EVL a PP Skalky) některé zvláště chráněné druhy ptactva, jako např. silně ohrožený pisík obecný (*Actitis hypoleucos*) a ledňáček říční (*Alcedo atthis*). Z ohrožených druhů lze uvést např. brambornička černohlavého (*Saxicola torquata*), řuhýka obecného (*Lanius collurio*), moudivláčka lužního (*Remiz pendulinus*) a potápku malou (*Tachybaptus ruficollis*). K nejcennějším ptačím zástupcům patří bezesporu vodouš rudonohý (*Tringa totanus*), který zde vyhnízdil ve dvou párech v roce 1992 a hnízdící bukáček malý (*Ixobrychus minutus*). V době jarních a podzimních migrací se zde koncentruje množství dalších druhů ptactva, především z řádu bahňáků (*Charadriiformes*). Ze savců se na lokalitě již několik let zdržuje také bobr evropský (*Castor fiber*).

Natura 2000: Vyhlášení přírodní památky Skalky u Hulína bylo provedeno v rámci zřízení územní ochrany Evropsky významné lokality Skalky (kód CZ0723423) jako součást soustavy chráněných území Natura 2000 v České republice v kontinentální biogeografické oblasti. Předmětem ochrany je stála populace kuňky obecné (*Bombina bombina*) v oblasti střední Moravy.

<http://nature.hyperlink.cz/skalky-u-hulina.php>

Přírodní památka Kurovice – lom

Základní údaje: Přírodní památku tvoří opuštěný vápencový lom s jezírkem naplněným průsakovou a srážkovou vodou, z jedné části lemovaný lesem. Nachází se 300 m severozápadně od kóty Křemenná (315 m), asi 1,5 km jižně od obce Kurovice, v nadmořské výšce 235 až 300 m. Katastrální území Kurovice. Vyhlášeno nařízením Okresního úřadu v Kroměříži ze dne 1. dubna 1999. Celková výměra 15,3959 ha, výměra vyhlášeného ochranného pásma 0,14 ha.

Předmět ochrany: Geologická a paleontologická lokalita mezinárodního významu, ochrana lokality s výskytem zvláště chráněných druhů obojživelníků a plazů.

Geologie, půdní poměry: Kurovický lom je unikátní geologickou lokalitou, zejména z hlediska přítomnosti hranice mezi útvary jury a křídý, která je dokladem vulkanismu v tomto období (jediná na Moravě), výskytu makrofosilií, zejména aptychů (víčka schránek amonitů), výskytu řady dalších fosilních druhů mikrofauny a mikroflóry. Severozápadní stěna lomu je jedinečnou sekvencí eolitických sedimentů a fosilních půd, zaznamenávající klimatické podmínky v období kvartéru. Lokalita je využívána k výzkumu Českým geologickým ústavem, pro výuku posluchačů geologie našich univerzit a je i lokalitou prezentovanou při mezinárodních geologických konferencích.

Flóra a vegetace: Významnou část přírodní památky představují plochy charakteru lesostepi s výskytem teplomilných druhů rostlin a silně ohrožených druhů plazů, z ohrožených druhů rostlin se zde hojně vyskytuje hořec křížatý (*Gentiana cruciata*). V místech po hlavní těžbě se nacházejí strmé skalní stěny a suťové svahy, na skalách roste např. sleziník červený (*Asplenium trichomanes*). Na části území se vyskytuje smíšený les, v bylinném patře roste např. sasanka hajní (*Anemone nemorosa*), kokořík mnohokvětý (*Polygonatum multiflorum*), konvalinka vonná (*Convallaria majalis*) a plicník lékařský (*Pulmonaria officinalis*). Les nad jihozápadní stěnou tvoří přirozený lem lomu a chrání toto území před splachy z okolních zemědělsky obhospodařovaných pozemků.

Fauna: Celá lokalita představuje významný biologický ostrov pro řadu druhů bezobratlých, ptáků a savců, pro které jsou okolní lesní porosty a křoviny vítanou skrýší. Z ptáků zde žije např. ohrožený ťuhýk obecný (*Lanius collurio*), je zde možné spatřit sluku, v minulosti zde hnízdl i výr velký (*Bubo bubo*). Rozsáhlá prohlubeň, vzniklá těžbou, se naplnila srážkovou a průsakovou vodou a vzniklo jezírko, ve kterém se vyskytuje řada chráněných druhů obojživelníků - čolek obecný (*Triturus vulgaris*), čolek velký (*Triturus cristatus*), čolek horský (*Triturus alpestris*), kuňka žltobřichá (*Bombina variegata*), rosnička zelená (*Hyla arborea*), skokan ostronosý (*Rana arvalis*), ropucha obecná (*Bufo bufo*), ropucha zelená (*Bufo viridis*) a užovka obojková (*Natrix natrix*). Významnou část lokality představují plochy charakteru lesostepi s výskytem silně ohrožených plazů ještěrky obecné (*Lacerta agilis*) a slepýše křehkého (*Anguis fragilis*). Při entomologickém průzkumu lokality, zaměřeném především na brouky (Coleoptera), byl zjištěn např. výskyt ohroženého svižníka polního (*Cicindela campestris*), střevlíka Scheidlerova (*Carabus scheidleri*) a čmeláka zemního (*Bombus terrestris*).

<http://nature.hyperlink.cz/kurovicky-lom.php>

Přírodní parky

V předmětné lokalitě stavby ani v její těsné blízkosti se nevyskytují žádné přírodní parky podle § 12 zákona. Nejbližší přírodní park Záhlinické rybníky se rozkládá v území mezi jižně mezi Hulínem a Tlumačovem.

Základní údaje: Komplex Záhlinických rybníků, přilehlých luk a lužního lesa v lokalitách Filena a Zámeček je i přes intenzivní chov ryb jedinečným územím na středním toku Moravy především ze zoologického a krajinářského hlediska. V rámci mokřadů České republiky byla tato oblast zařazena mezi mokřady mezinárodního významu. Z geografického hlediska je součástí Hornomoravského úvalu. Celková rozloha: cca 5 km².

Vyhlášení: Zřízen Nařízením Okresního úřadu Kroměříž č. 2/1995 ze dne 12. 4. 1995 o zřízení přírodního parku Záhlinické rybníky. Důvod vyhlášení: spojením rybníků, luk a lužního lesa vznikl komplex s vysokou krajinářskou hodnotou, plnící významnou ekologickou funkci regionálního biocentra.

Geologie, půdní poměry: území patří orograficky do Hornomoravského úvalu, Karpatké provincie. Geomorfologicky se jedná o území akumulčního až erozně-akumulčního typu reliéfu. V nivě jsou vyvinuté fluvizemě glejové, doprovodné gleje a černice. Klimaticky patří území do oblasti mírně teplé (T2), mírně suché a s mírnou zimou.

Fauna: Na lokalitě se vyskytuje 11 zvláště chráněných druhů obojživelníků a tři druhy plazů. Zvláště velký je ornitologický význam lokality. Při pravidelných pozorováních zde bylo zjištěno více než 270 druhů ptáků, z toho 135 hnízdicích. Rybníky jsou rovněž významnou migrační zastávkou vodních a mokřadních druhů ptáků. Lužní les má význam i pro řadu chráněných druhů savců, hlavně netopýrů. V části lesa Zámeček je bažantnice, v lesích lze spatřit chovaného bažanta královského.

Flóra a vegetace: Rákosových a orobincových porostů je na rybnících málo, v jižním cípu Svárova jsou ostrůvky. V lužním lese s četnými tůňmi jsou zastoupeny zachovalé staré porosty s převahou dubu a jasanu. Na zamokřených loukách jsou zastoupeny rákosiny a rozptýlená zeleň, včetně „hlavatých vrb“.

Hospodářské využívání: V současné době je na všech rybnících chován především kapr, mezi rybníky Svárov a Doubravický byl v minulosti realizován také chov kachen. Les Zámeček je využíván jako bažantnice.

Významné krajinné prvky

VKP ze zákona zahrnují vodní toky, jejich nivy, lesní porosty, rybníky, parky.

Vodní tok – záměr kříží vodní tok Rusava, Moštěnka, Mojena a jejich přítoky, při výstavbě se do vodních toků nezasáhne. Tento významný krajinný prvek není v trase záměru dotčen, a to zejména proto, že záměr přechází jako nadzemní vedení nad hladinami toků. Realizace zdvojení vedení bude probíhat bez přímého fyzického dotčení vodních toků nad úroveň běžného provozu.

Niva toku – trasa elektrovedu prochází přes množství niv toků. Jsou překonávány nivy drobnějších výše jmenovaných toků a zejména niva Bečvy, Moštěnky a Rusavy. Zejména průchod nivou Bečvy je rozsáhlejší. Je zde umístěno několik stožárů, jejichž základny nijak neovlivňují stav a procesy, které výskyt nivy určují. Přes menší nivy přechází záměr jako nadzemní vedení. Stavba nenarušuje fungování ani charakter těchto niv.

Rybník – Rozsáhlejší plochy rybníků se v okolí trasy vyskytují v okolí Záhlinc. Tato rybníční soustava je však mimo dosah záměru. Přímo dotčené jsou dva rybníky u Beňova, které leží v ochranném pásmu elektrovedu. Při výstavbě se do vodních ploch uvedených rybníků nezasáhne. Realizace zdvojení vedení bude probíhat bez přímého fyzického dotčení okolí rybníků nad úroveň běžného provozu.

Les – lesy jsou v území zastoupeny v podobě méně rozsáhlých lesních porostů u Dobřčic, Kostelce u Holešova, mezi Hulínem a Tlumačovem, u Míškovic a Machové. V případě realizace záměru nedojde k přímému styku lesních porostů se stavbou. Vzhledem k existenci udržovaného průseku ochranného pásma elektrovedu nebudou lesy dotčeny nad stávající stav.

Registrované významné krajinné prvky nebudou dotčeny. V k. ú. Hulín prochází vedení V418 přes

navrženou plochu VKP EVSK Dubová. Jedná se o pás dřevin navazující na sady a křovino-stromové porosty v místě drobných pískoven. V blízkosti elektrovedu zde dominují lípy, jasany a duby s keřovým podrostem. Pás dřevin je omezen tělesem dálnice. Vzhledem k poloze nebude vegetace popsaného VKP dotčena a to ani nepřímo.

Územní systém ekologické stability (ÚSES)

V území se jedná o nadregionální biokoridor NRBK 143 Chropynský luh – Oderská niva vymezený v údolí řeky Bečvy tvořený vodní a nivní osou s břehovými porosty. V území mezi Prosenicí a Oldřichovem v trase tohoto nadregionálního biokoridoru bylo vymezeno regionální biocentrum Rybáře (RBC 340). V k. ú. Želátovice stavba kříží regionální biocentrum Záhoří – Švédské šance (RBK 1539) a v k. ú. Pavlovice u Přerova, Tučín a Želátovice. Předmětné elektrické vedení prochází regionálním biokoridorem Švédské šance – Kostelecké polesí (RBK 1540) v k.ú. Horní Moštěnice. RBK 1540 i RBK 1539 jsou tvořeny mezofilními hájovými ekosystémy.

Západně od Machové je umístěno regionální biocentrum Hrabůvka, které je propojeno s dalšími biocentry regionálním biokoridorem plánovaným (RBK 1586 Hrabůvka – Hřeben a RBK 1581 Hrabůvka - Na skále). Oba plánované biokoridory prochází pod posuzovaným vedením.

Aktuální stav nadmístních prvků ÚSES:

NRBK 143 Chropynský luh – Oderská niva - trasa záměru nadzemně přechází přes biokoridor v k. ú. Osek nad Bečvou v úseku mezi stožáry č. 4 – 5. V dotčeném území byla nalezena ruderalní keřová a travinobylinná vegetace na vyvýšeném levém břehu Bečvy. Převažují zde invazní druhy rostlin keřového i bylinného patra (zlatobýl obrovský (*Solidago gigantea*), křídlatka japonská (*Reynoutria japonica*), trnovník akát (*Robinia pseudoacacia*), slunečnice topinambur (*Helianthus tuberosus*)). V úseku zaujímajícím tok řeky Bečvy (bez vegetace makrofyt) a přiléhajících štěrkových náplavů je vegetace je rozvolněná, se vzdáleností od toku je vegetace zapojenější. Mezi keři jsou nejhojnější vrba, v bylinném patře převažují ruderalní druhy, hojný je zejména sveřep bezbranný (*Bromus inermis*). Vyskytují se různé druhy invazních rostlin (křídlatka japonská (*Reynoutria japonica*), štětinatec laločnatý (*Echinocystis lobata*), aj.).

RBK Záhoří – Švédské šance (RBK 1539) v úseku mezi stožáry č. 18 – 19 je v podobě průseku větrolamem z topolů, v podrostu se nachází ruderalní keřová a travinobylinná vegetace - pelyněk černobýl (*Artemisia vulgaris*), srha laločnatá (*Dactylis glomerata*), merlík bílý (*Chenopodium album*), ostružiník ježiník (*Rubus caesius*), bez černý (*Sambucus nigra*), kopřiva dvoudomá (*Urtica dioica*).

RBK Záhoří – Švédské šance (RBK 1539) v úseku mezi stožáry č. 22 – 23 v trase záměru tvoří malý úsek křovin, kam zasahuje keřová vegetace s růží šípkovou (*Rosa canina*), bezem černým (*Sambucus nigra*), ostružiníkem křovitým (*Rubus fruticosus*) a kopřivou dvoudomou (*Urtica dioica*).

RBK Švédské šance – Kostelecké polesí (RBK 1540) v úseku mezi stožáry č. 41 – 42 jsou remízky pod vedením vykácené, ale přesto se zde objevují dřeviny, mezi kterými se vyskytuje i jilm (*Ulmus minor*) (LC, C4a). Bylinné patro je velmi chudé s druhy jako, řebříček obecný (*Achillea millefolium*),

ovsík vyvýšený (*Arrhenatherum elatius*), srha laločnatá (*Dactylis glomerata*), merlík bílý (*Chenopodium album*), růže šípková (*Rosa canina*), bez černý (*Sambucus nigra*), kopřiva dvoudomá (*Urtica dioica*).

RBK 1581 v úseku mezi stožáry č. 101 – 102 je tvořen pod vedením remízem (jabloň domácí, slivoň), v bylinném patru se nachází kopřiva dvoudomá (*Urtica dioica*), přeslička rolní (*Equisetum arvense*), rozrazil perský (*Veronica persica*).

Elektrovod V418/818 bude v místě křížení s vymezeným biokoridorem umístěn ve stávající trase a ve stávajících stožárových místech. Šíře nového koridoru vedení bude 69,4 m v běžné trase, což je o 10 m méně, než je šíře stávajícího koridoru vedení. Nebude tak tvořen nový koridor vedení.

Biokoridor je v místě dotčení tvořen travnatým pruhem trvalého travního porostu s druhově chudým složením. V místě křížení je složeno několik hromad kamení a betonu, které mohou být atraktivním biotopem pro některé druhy plazů, drobných savců nebo hmyzu.

Obr.č. 8 Průchod elektrovodu V418/818 biokoridorem v ochranném pásmu RBK 1581

Tab. č. 4: Přehled druhů rostlin a dřevin v koridoru vedení V418/818 v křížení s RBK 1581

Latinské jméno druhu	České jméno druhu
<i>Achillea millefolium L.</i>	řebříček obecný
<i>Anthemis arvensis L.</i>	rmen rolní
<i>Arctium tomentosum Mill.</i>	lopuch plstnatý
<i>Arrhenatherum elatius (L.) J. Presl et C. Presl</i>	ovsík vyvýšený
<i>Calamagrostis epigejos (L.) Roth</i>	třtina křovištní
<i>Capsella bursa-pastoris (L.) Medik.</i>	kokoška pastuší tobolka
<i>Carduus nutans L.</i>	bodlák nicí
<i>Cichorium intybus L.</i>	čekanka obecná
<i>Cirsium arvense (L.) Scop.</i>	pcháč oset
<i>Convolvulus arvensis L.</i>	svlačec rolní
<i>Dactylis glomerata L.</i>	srha laločnatá

Latinské jméno druhu	České jméno druhu
<i>Elytrigia repens</i> (L.)	pýr plazivý
<i>Euphorbia esula</i> L.	pryšec obecný
<i>Festuca pratensis</i> Huds.	kostrava luční
<i>Festuca rubra</i> L.	kostrava červená
<i>Galium album</i> Mill.	svízel bílý
<i>Hypericum perforatum</i> L.	třezalka tečkovaná
<i>Leucanthemum vulgare</i> Lam.	kopretina bílá pravá
<i>Lolium perenne</i> L.	jílek vytrvalý
<i>Phleum pratense</i> L.	bojínek luční
<i>Plantago media</i> L.	jitrocel prostřední
<i>Poa pratensis</i> L.	lipnice luční
<i>Rumex acetosa</i> L.	šťovík kyselý (kyseláč luční)
<i>Rumex obtusifolius</i> L.	šťovík tupolistý
<i>Taraxacum sect. Ruderalia</i>	pampeliška "smetánka"
<i>Thlaspi arvense</i> L.	penízek rolní
<i>Trifolium repens</i> L.	jetel plazivý
<i>Vicia cracca</i> L.	vikev ptačí

RBK 1586 v úseku mezi stožáry č. 105 – 106 Pole západně od obce Machová a remízek převážně s lípami *Tillia cordata* a habrem *Carpinus betulus*) (hustě vysazené bez podrostu). Okrajově vlhkomilná vegetace kolem strouhy (*Salix fragilis*, *S. alba*, *S. caprea*, *Scirpus sylvaticus*, *Urtica dioica*).

Obr.č. 9 Průchod elektrovedu V418/818 vysázeným biokoridorem v ochranném pásu RBK 1586

Biokoridor je částečně funkční, a to díky cca 10 – 15 let starým výsadbám lesních dřevin a keřů. Výsadby jsou provedeny lesnickým způsobem, kdy po zapojení porostu a bez potřebné prořezávky

je hustý porost prakticky bez bylinného patra. Ve stromovém patře převládají duby. V okrajích jsou zastoupeny další druhy a to jak z výsadeb, tak z náletů.

Bylinné patro, pokud je, jak je tvořeno ruderaly a běžnými druhy rostlin, jako důsledek založení na živinami bohaté orné půdě. Riziko zde představuje třtina (*Calamagrostis epigejos*), která je schopna obsadit volné osvětlené plochy a v současnosti obsazuje světlé okraje koridoru a průsek elektrovedu. Budoucí koridor elektrovedu se bude částečně překrývat s koridorem zdvojeného vedení V417/817 a s koridorem stávajícího vedení V417/418 který bude do budoucna využit na koridor vedení V498/499.

Prakticky v ose budoucího koridoru vedení je několik vzrostlých jedinců topolu kanadského (*Populus x canadensis*) a smrku ztepilého (*Picea abies*).

Dále se v koridoru nalézají vzrostlí jedinci myrobalánu (*Prunus cerasifera*) a vrb. Jihovýchodní část průchodu koridoru elektrovedu vede okrajově výsadbami dubu s omezeným nebo chybějícím bylinným patrem, na který severně navazuje bezlesí s porostem s dominancí kopřivy dvoudomé a dalších ruderalů a s rozptýlenou výsadbou slivoní.

Východní část koridoru vedení je tvořena po celé délce bezlesou ladou s nálety vrb a myrobalány, ale i dalšími druhy keřů a stromů. Jsou zde i výsadby vrby košíkářské (*Salix viminalis*). V bylinném patře dominují ruderaly. Plocha koridoru je místy podmáčená.

Tab. č. 5: Přehled druhů dřevin v koridoru vedení V418/818 v křížení s RBK 1586

Latinské jméno druhu	České jméno druhu
<i>Aesculus hippocastanum</i> L.	jírovec maďal
<i>Ailanthus altissima</i> (Mill.) Swingle	pajasán žláznatý
<i>Carpinus betulus</i> L.	habr obecný
<i>Cornus mas</i> L. *	dřín jarní *
<i>Cornus sanguinea</i> L. <i>Swida sanguinea</i> (L.) Opiz	svída krvavá
<i>Corylus avellana</i> L.	líška obecná
<i>Crataegus laevigata</i> (Poir.) DC.	hloh obecný
<i>Euonymus europaea</i> L.	brslen evropský
<i>Fraxinus excelsior</i> L.	jasan ztepilý
<i>Ligustrum vulgare</i> L.	ptačí zob obecný
<i>Lonicera xylosteum</i> L.	zimolez obecný (zimolez pýřitý)
<i>Picea abies</i> (L.) H. Karst.	smrk ztepilý
<i>Populus alba</i> L.	topol bílý (linda)
<i>Populus x canadensis</i>	topol kanadský
<i>Prunus cerasifera</i> Ehrh.	slivoň myrobalán
<i>Prunus domestica</i> L.	slivoň švestka (švestka)
<i>Prunus spinosa</i> L.	trnka obecná (trnka)
<i>Quercus robur</i> L.	dub letní (křemelák)
<i>Rosa canina</i> L.	růže šípková
<i>Salix caprea</i> L.	vrba jíva
<i>Salix fragilis</i> L.	vrba křehká
<i>Salix viminalis</i> L.	vrba košíkářská
<i>Sambucus nigra</i> L.	bez černý
<i>Tilia cordata</i> Mill.	lípa malolistá (lípa srdčitá)
<i>Viburnum opulus</i> L.	kalina obecná

Tab. č. 6: Přehled druhů rostlin vyskytujících se v koridoru vedení V418/818

Latinské jméno druhu	České jméno druhu
<i>Agrostis capillaris</i> L.	psineček obecný
<i>Anthemis arvensis</i> L.	rmen rolní
<i>Arctium tomentosum</i> Mill.	lopuch plstnatý
<i>Arrhenatherum elatius</i> (L.) J. Presl et C. Presl	ovsík vyvýšený
<i>Artemisia vulgaris</i> L.	pelyněk černobýl
<i>Aster novi-belgii</i> L.	hvězdnice novobelgická
<i>Atriplex prostrata</i> DC	lebeda hrálovitá
<i>Calamagrostis epigejos</i> (L.) Roth	třtina křovištní
<i>Capsella bursa-pastoris</i> (L.) Medik.	kokoška pastuší tobolka
<i>Carduus nutans</i> L.	bodlák nicí
<i>Cichorium intybus</i> L.	čekanka obecná
<i>Cirsium arvense</i> (L.) Scop.	pcháč oset
<i>Cirsium palustre</i> (L.) Scop.	pcháč bahenní
<i>Cirsium rivulare</i> (Jacq.) All.	pcháč potoční
<i>Dactylis glomerata</i> L.	srha laločnatá
<i>Elytrigia repens</i> (L.) Nevski	pýr plazivý
<i>Euphorbia esula</i> L.	pryšec obecný
<i>Festuca pratensis</i> Huds.	kostrava luční
<i>Festuca rubra</i> L.	kostrava červená
<i>Galium album</i> Mill.	svízel bílý
<i>Galium aparine</i>	svízel přítula
<i>Geum urbanum</i> L.	kuklík městský
<i>Hypericum perforatum</i> L.	třezalka tečkovaná
<i>Lactuca serriola</i> L.	locika kompasová
<i>Leucanthemum vulgare</i> Lam.	kopretina bílá pravá
<i>Lolium perenne</i> L.	jílek vytrvalý
<i>Lysimachia vulgaris</i> L.	vrbina obecná
<i>Medicago lupulina</i> L.	tolice dětelová
<i>Phalaris arundinacea</i> L.	chrastice rákosovitá
<i>Phleum pratense</i> L.	bojínek luční
<i>Poa annua</i> L.	lipnice roční
<i>Poa nemoralis</i> L.	lipnice hajní
<i>Ranunculus repens</i> L.	pryskyřník plazivý
<i>Rumex obtusifolius</i> L.	šťovík tupolistý
<i>Setaria viridis</i> (L.) P. Beauv.	bér zelený
<i>Solidago gigantea</i> Aiton	zlatobýl obrovský
<i>Taraxacum sect. Ruderalia</i>	pampeliška "smetánka"
<i>Thlaspi arvense</i> L.	penízek rolní
<i>Trifolium repens</i> L.	jetel plazivý
<i>Urtica dioica</i> L.	kopřiva dvoudomá
<i>Veronica chamaedrys</i> L. s.str.	rozrazil rezekvítek

Latinské jméno druhu	České jméno druhu
<i>Vicia cracca L.</i>	vikev ptačí

* *Cornus mas*, ohrožený druh, C4a – zde se jedná o umělou výsadbu v plášti BK neznámého původu – druh nelze považovat za chráněný ve smyslu vyhl. 395/1992Sb, navíc zřejmě mimo oblast dotčení, výše ve svahu mimo zábor

Trasa posuzovaného nadzemního elektrického vedení kříží ještě několik skladebných prvků ÚSES lokálního významu:

lokální biokoridor – západně od zastavěného území obce Sušice

lokální biokoridor – východně od zastavěného území obce Radslavice

lokální biokoridory BK10, BK 11– v k. ú. Pavlovice u Přerova

dva lokální biokoridory a lokální biocentrum – jižně od obce Želatovice

lokální biokoridor LK1465 – vodní tok Moštěnka, severně od zastavěného území obce Beňov

lokální biocentrum LC9a55 Mesla a LC9c55 Mesla – západně od obce Beňov

lokální biokoridor LK 1 – západně od zastavěného území obce Dobřčice

lokální biokoridory LBK 2 a LBK 4– v k. ú. Stará Ves

lokální biokoridor navržený – v k. ú. Hulín, propojující biocentra LBC Kamenecký mlýn a LBC Skalky

lokální biokoridor navržený – jihozápadně od zastavěného území obce Kurovice

Lokální biokoridor podél vodního toku Mojena – SZ od Tlumačova

Stav životního prostředí

Popis stavu životního prostředí není standardní součástí biologického hodnocení a je zde zařazen na žádost objednatele.

Životní prostředí v trase elektrovedení ovlivňují čtyři faktory. Průmyslová centra v jeho okolí (Přerov, Hulín, Holešov, Zlínská aglomerace) a to zejména z hlediska kvality ovzduší. Na kvalitě ovzduší se zde ale negativně projevují i severomoravské průmyslové podniky, kdy zhoršené parametry zejména v prašnosti postupují při převažujícím proudění Moravskou bránou až do střední Moravy.

Dále se zde na emisích prachu, zplodin a hluku podílí dálnice D55, která doprovází značnou část trasy elektrovedení.

Velkoplošné zemědělství ovlivňuje území prašností, úlety hnojiv a pesticidů a celkovou unifikací prostředí se silným vlivem na jeho přírodní prvky a na vody. Velkou roli v kvalitě povrchových vod hraje eroze půdy.

Na ovlivnění kvality vod i ovzduší se samozřejmě podílí i sídla, a to lokálními topeništi a vypouštěním odpadních vod, byť většinou již skrze ČOV.

Celkově lze hodnotit kvalitu životního prostředí jako průměrnou ve více zatížených oblastech, a jako nadprůměrnou v oblastech venkovského osídlení.

3.2 IDENTIFIKACE CHRÁNĚNÝCH ZÁJMŮ, KTERÉ BUDOU PRAVDĚPODOBNĚ ZÁSAHEM OVLIVNĚNY, VČETNĚ JEJICH CHARAKTERISTIKY ZAMĚŘENÉ NA SOUČASNÝ STAV A CÍLE OCHRANY TĚCHTO ZÁJMŮ

Záměrem budou dotčeny chráněné zájmy reprezentované zákona 114/1992Sb v platném znění tak jak jsou popisovány v následujících textech.

3.3 ÚDAJE O TERMÍNECH, OBSAHU, ROZSAHU A VÝLEDKÁCH PŘÍRODOVĚDNÉHO PRŮZKUMU A TERÉNNÍHO ŠETŘENÍ ZOHLEDŇUJÍCÍ SEZÓNÍ HLEDISKA

Přírodovědné průzkumy byly provedeny ve vegetační sezóně 2018 a 2019. Provedené průzkumy jsou průřezem biologických hodnot dotčeného prostoru, vystihují jeho oživení jak z hlediska přítomnosti druhů, tak kvality ekosystémů.

3.4 ÚDAJE O PROVEDENÝCH KONZULTACÍCH S ODBORNÝMI OSOBAMI S UVEDENÍM OSOBY KONZULTANTA, ROZSAHU KONZULTACE A ZÁVĚRŮ KONZULTACÍ

Konzultace byly provedeny zejména se zpracovateli provedených průzkumů a s projektanty záměru. Předložený materiál je výsledkem provedených konzultací a respektuje jeho závěry.

4. HODNOCENÍ VLIVU ZÁSAHU A JEHO JEDNOTLIVÝCH VARIANT, JSOU-LI ZPRACOVÁNY

4.1 ZHODNOCENÍ DOSTATEČNOSTI PODKLADŮ PRO POSOUZENÍ VLIVU ZÁSAHU A VÝČET POUŽITÝCH PODKLADŮ A JEJICH ZDROJŮ

Použité podklady, zejména z pohledu provedených průzkumů a podkladů k záměru lze považovat za dostatečné k odbornému zhodnocení stavu území a k predikci jeho předpokládanému ovlivnění záměrem. Použité podklady jsou citovány v závěru práce.

4.2 IDENTIFIKACE A POPIS PŘEDPOKLÁDANÝCH VLIVŮ ZÁSAHU NA CHRÁNĚNÉ ZÁJMY, A TO V CELÉM ROZSAHU ZÁSAHU, VČETNĚ PŘÍPRAVY ÚZEMÍ, PROVÁDĚNÍ A UKONČENÍ ZÁSAHU, A VČETNĚ PŘÍPADNÉHO ODSTRANĚNÍ STAVBY, ZNEŠKODŇOVÁNÍ ODPADŮ, REVITALIZACE NEBO REKULTIVACE ÚZEMÍ

Během stavby:

- negativní ovlivňování živočichů a zánik biotopů a stanovišť organismů a rostlin v důsledku kácení porostů (náletů) a křovin
- zánik biotopů a stanovišť organismů a rostlin, narušování půdního povrchu v důsledku provádění zemních prací, deponií materiálu nebo pojezdu techniky v rámci příjezdových tras a pojezdového pásu pod vedením
- poškození biotopů dopravou, montáží a další realizační činností

- negativní ovlivňování živočichů hlukem, pohybem osob a techniky v okolí staveniště a příjezdových tras
- vliv prašnosti v okolí stavby a komunikací
- narušení pozemních migračních koridorů v průběhu realizace záměru
- přímá likvidace jedinců v důsledku prací a pojezdů – týká se zejména rostlin a bezobratlých, v případě nevhodného načasování i ostatních druhů

Během provozu záměru:

- údržba ochranného pásma a okolí základů stožárů – kácení dřevin, likvidace keřové vegetace nad 3m výšky
- migrační bariéra
- možnost teoretické kolize ptáků s vedením při migraci

4.3 VYHODNOCENÍ OČEKÁVANÝCH VLIVŮ ZÁSAHU NA CHRÁNĚNÉ ZÁJMY, VČETNĚ VLIVŮ KUMULATIVNÍCH, SYNERGICKÝCH A VLIVŮ SPOLUPŮSOBÍCÍCH FAKTORŮ, Z HLEDISKA JEJICH ROZSAHU A VÝZNAMNOSTI A SE ZOHLEDNĚNÍM PŘEDPOKLÁDANÉ DÉLKY JEJICH TRVANÍ A PŘÍPADNÉHO OPAKOVÁNÍ

Celkové zhodnocení záměru z hlediska botaniky

Botanický průzkum byl proveden v trase zdvojení vedení V418/818 během vegetační sezony 2019 a jara 2020. Celý úsek byl během průzkumů rozdělen na 98 ploch (dílčích úseků) znázorněných na mapách (obr. 1-6 botanického průzkumu – v příloze). Dílčí úseky nejsou stejně dlouhé, ale představují vždy funkční celek jednoho, nebo více příbuzných biotopů. V rámci těchto ploch byl u každé z nich (s výjimkou zastavěných ploch, zahrad a polí) sepsán seznam druhů cévnatých rostlin dle nomenklatury užití v Klíči ke květeně ČR (Kubát et al. 2002). Zjištěná data byla tabulkově zpracována a byly označeny druhy náležící mezi vzácné, chráněné dle aktuálního červeného seznamu cévnatých rostlin (Grulich 2017) a druhy zvláště chráněné.

Výsledky

Celkem bylo zaznamenáno 252 druhů cévnatých rostlin, z nichž 7 náleží mezi druhy červeného seznamu (Grulich 2017). Žádný z těchto vzácnějších druhů není chráněný vyhláškou 395/1992 Sb. zákona o ochraně přírody a krajiny a i v rámci červeného seznamu jde pouze o druhy vyžadující pozornost (C4a), buď kategorii NT (téměř ohrožený taxon podle IUCN), nebo LC (málo dotčený taxon podle IUCN). Jde o druhy *Carex riparia*, *Carex otrubae*, *Berula erecta*, *Inula salicina*, *Prunus mahaleb*, *Ulmus minor* a *Ulmus laevis*. Výskyt těchto druhů je v trase velmi vzácný, s výjimkou jilmů (*Ulmus laevis*, *U. minor*) se každý z výše zmíněných druhů vyskytuje jen jednou.

Jilmy (*Ulmus laevis*, *U. minor*) se v trase záměru vyskytují v několika lokalitách, buď jako nálet přímo pod vedením ve stávající trase, nebo jako vzrostlé stromy mimo koridor záměru.

Tyto druhy nebudou záměrem dotčeny.

Trasa vede převážně polními kulturami a ve většině případů dále kříží pouze úzké polní remízky, vegetační doprovod cest a silnic s převahou ruderálních druhů. Pestřejší druhové složení lze nalézt v podstatě pouze kolem vodních toků (zejména jde drobné strouhy), nebo jiných mokřadních biotopů (př. rybník v Beňově). Místy (př. břehy Bečvy a Moštěnky) se hojně vyskytují také invazní druhy.

Flóra v těsné blízkosti stožárů zvn je ve většině případů ovlivněna působením člověka, a proto se zde vyskytují výhradně ruderalní druhy rostlin.

Celkové zhodnocení záměru z hlediska zoologie

Zoologický průzkum byl prováděn standardními metodami, viz níže, pro jednotlivé skupiny v období březen až srpen roku 2019, a částečně též v podzimním a zimním období 2018/2018.

Průzkum byl proveden v pásu širokém 100 m od osy vedení elektrovedení. V některých případech, v závislosti na struktuře území, byl rozsah zkoumání širší.

Zjištěné skutečnosti a nálezy byly porovnány s poskytnutou databází NDOP poskytnutou AOPK ČR. Tato databáze byla s ohledem na rozsáhlost a četné duplicity filtrována dle jednotlivých taxonů a omezením časové platnosti pořizovaných záznamů, tak, aby byla získána přehledná data odpovídající strukturou a datováním potřebám vyhodnocení záměru.

Poměrně vysoká homogenita území se negativně projevuje na přítomnosti druhů živočichů. Výjimkou v intenzivně zemědělsky obdělávané krajině s přítomností krajinných prvků v podobě remízků, alejí či křovinatých mezí tvoří počátek trasy elektrovedení v nivě Bečvy.

V druhovém složení se zde projevuje přítomnost řeky Bečvy, náhonu Strhanec a slepých ramen, včetně několika blízkých vodních ploch pískoven. Tuto pestrou strukturu dotváří přítomnost stromových a keřových lemů vodotečí i cest a kanálů. Slabě se zde projevuje i přítomnost zachovalých fragmentů aluviálních luk. V intenzivně obhospodařované zemědělské krajině se na bohatosti druhů pozitivně projevuje přítomnost drobných záhumenek a sídel, včetně zahrádkářských a chatových kolonií (Hulín). Relativně vyšší druhová četnost je zaznamenána i v okolí Beňovských rybníků a v prostoru rákosiny na území téže obce.

Výsledky

Během průzkumů bylo zaznamenáno 19 druhů savců, 86 taxonů ptáků, 2 druhy letouna, 4 druhy obojživelníků, 3 druhy plazů, 22 druhů ryb, jeden druh mžle, a 6 druhů hmyzu.

Z uvedených bylo zjištěno 25 druhů ohrožených, 23 druhů silně ohrožených a dva kriticky ohrožené druhy (viz tabulka č.4) na základě vyhlášky 395/1992 Sb. ve znění vyhl. 175/2006 Sb. Při plánované výměně stožárů a instalaci nových není pravděpodobné dotčení žádného z uvedených druhů, jelikož nebyly zjištěny v jejich bezprostřední blízkosti, nebo jim mobilita dovoluje se dotčení vyhnout. Vzhledem k výšce stožárů a vedení je málo pravděpodobná možnost jejich střetu s vodiči vedení. Na frekventovaných místech (přechod Bečvy – stožáry č.2 – 8A) je doporučeno použití výstražných opatření pro snížení pravděpodobnosti střetu letících ptáků s elektrovedením.

Z výše uvedených důvodů není nutné pro níže zmíněné žádat o výjimku dle zákona 114/1992Sb.

Tab. č. 7: Zjištěné zvláště chráněné druhy

Latinské jméno druhu	Ceské jméno druhu	dotčení
ohrožený		
<i>Accipiter gentilis</i> (Linnaeus, 1758)	jestřáb lesní	ne
Zpravidla loví v lemech lesů a další vzrostlé vegetace. Nebude dotčen.		
<i>Apatura ilia</i> (Denis & Schiffmüller, 1775)	batolec červený	ne
Vázaný na prostředí okolí vod. To nebude záměrem negativně ovlivněno.		
<i>Apus apus</i> (Linnaeus, 1758)	rorýs obecný	ne
Synantropní druh loví ve volné krajině. Nebude dotčen.		
<i>Bufo bufo</i> (Linnaeus, 1758)	ropucha obecná	ne
Běžný druh v okolí vod i v širší krajině. Nebyla zjištěna možnost dotčení druhu.		

EIA-V418/818 – zdvojení vedení (02C.0198)

Latinské jméno druhu	České jméno druhu	dotčení
<i>Ciconia boyciana</i> (Swinhoe, 1873)	čáp bílý	ne
Druh vázaný na sídla loví potravu v lukách a na polích. Nebude dotčen.		
<i>Circus aeruginosus</i> (Linnaeus, 1758)	moták pochop	ne
Hnízdí v zemědělských kulturách i v rákosinách. Místy častý. Nebude dotčen.		
<i>Corvus corax</i> (Linnaeus, 1758)	krkavec velký	ne
Dnes široce rozšířený druh, i mimo lesní oblasti. Nebude dotčen.		
<i>Dendrocopos medius</i> (Linnaeus, 1758)	strakapoud prostřední	ne
Druh mezi a okrajů porostů. Nebude záměrem dotčen.		
<i>Formica sp.</i>	mravenec	ne
Kupy staví na výslunných stráních. V blízkosti stožárů nebyly nalezeny.		
<i>Hirundo rustica</i> (Linnaeus 1758)	vlaštovka obecná	ne
Hnízdí v sídlech, v okolí loví potravu. Záměr jí neovlivní.		
<i>Iphiclus podalirius</i> (Linnaeus, 1758)	otakárek ovocný	ne
Jako živné rostliny mu slouží ovocné dřeviny v krajině, ty nebudou dotčeny.		
<i>Leuciscus idus</i> (Linnaeus, 1758)	jelec jesen	ne
Běžná součást obsádky řek. Vodní prostředí nebude dotčeno.		
<i>Lanius collurio</i> (Linnaeus, 1758)	řuhák obecný	ne
Hojný druh křovinatých mezí, místy hojný. Nebude dotčen.		
<i>Lanius excubitor</i> (Linnaeus, 1758)	řuhák šedý	ne
Druh křovinatých mezí, není tak častý jako předešlý. Nebude dotčen.		
<i>Luscinia megarhynchos</i> (Brehm 1831)	slavík obecný	ne
Dnes poměrně hojný pták teplejších křovin. Nebude dotčen.		
<i>Meloe proscarabaeus</i> (Linnaeus, 1758)	majka obecná	ne
Vyhledává výslunné polohy, kde je častá. Nebude dotčena.		
<i>Natrix natrix</i> (Linnaeus, 1758)	užovka obojková	ne
Běžný druh zejména v okolí vod. Obecný druh. Její prostředí nebude dotčeno.		
<i>Nucifraga caryocatactes</i> (Linnaeus, 1758)	orešník kropenatý	ne
Horský druh sestupující do nížin v mimo hnízdním období. Záměrem nebude dotčen.		
<i>Oxythyrea funesta</i> (Poda, 1761)	zlatohlávek tmavý	ne
Sleduje lemy ruderální vegetace, žije na květech. Je hojný. Nebude dotčen.		
<i>Perdix perdix</i> (Linnaeus, 1758)	koroptev polní	ne
V pestré zemědělské krajině – záhumenky a okolí sídel, poměrně vzácně. Záměrem nebude dotčena.		
<i>Remiz pendulinus</i> (Linnaeus, 1758)	moudivláček lužní	ne
Hnízdí v okolí vody. Vzrostlá vegetace pobřeží vod nebude dotčena.		
<i>Riparia riparia</i> (Linnaeus, 1758)	břehule říční	ne
Hloubínory v strmých březích Bečvy v místě přechodu elektrovodu. Loví hmyz v okolí vody. Lokálně se vyskytující se druh. Břehy toku nebudou dotčeny.		
<i>Saxicola rubetra</i> (Linnaeus, 1758)	bramborníček hnědý	ne
V porostech vysoké až ruderální vegetace, místy častý. Nebude dotčen záměrem.		
<i>Sciurus vulgaris</i> (Linnaeus, 1758)	veverka obecná	ne
V mezích, remízích i lesích, místy hojná. Nebude záměrem dotčena.		
silně ohrožený		
<i>Accipiter nisus</i> (Linnaeus 1758)	krahujec obecný	ne
Druh ekotonů, loví v jejich okolí a v okolí lesů, preferuje strukturně pestrou krajinu. Jako druh vázaný na křoviny a stromové lemy nebude dotčen.		
<i>Alburnoides bipunctatus</i> (Bloch, 1782)	ouklejka pruhovaná	ne
Místy hojný druh, v rámci vodního prostředí není dotčena		
<i>Alcedo atthis</i> (Linnaeus, 1758)	ledňáček říční	ne
Loví ve vodách a v jejich okolí přeletuje a je relativně častý. Vodní toky a jejich břehy nebudou dotčeny.		
<i>Anas querquedula</i> (Linnaeus, 1758)	čírka modrá	ne
Možné je i sporadické hnízdění, Nebude dotčena		
<i>Anguis fragilis</i> (Linnaeus, 1758)	slepýš křehký	ne
Nachází se na výhřevných stanovištích zachovalých křovinatých a bezlesých biotopů. Lokálně hojný. Nebude dotčen.		
<i>Ardea alba</i> (Linnaeus, 1758)	volavka bílá	ne

EIA-V418/818 – zdvojení vedení (02C.0198)

Latinské jméno druhu	České jméno druhu	dotčení
Vzácně kolem vod a v zimě na polích loví potravu – hlodavce. Nebude dotčena.		
<i>Castor fiber</i> (Linnaeus, 1758)	bobr evropský	ne
Běžný druh moravských toků, vázaný na vodní prostředí. Nebude dotčen.		
<i>Cricetus cricetus</i> (Linnaeus, 1758)	křeček polní	ne
Druh polí a mezí, dotčení je vyloučeno		
<i>Circus cyaneus</i> (Linnaeus, 1766)	moták pilich	ne
Vzácně v okolí vod, hnízdí v rákosinách a zemědělských kulturách. Záměrem nebude dotčen.		
<i>Coturnix coturnix</i> (Linnaeus, 1758)	křepelka polní	ne
V pestré zemědělské krajině – záhumenky a okolí sídel i ve velkých blocích, místy častá. Nebude dotčena		
<i>Dendrocopos syriacus</i> (Hemprich & Ehrenberg, 1833)	strakapoud jižní	ne
V křovinách a stromových liniích, jako jsou aleje a meze. Nebude dotčen záměrem.		
<i>Hyla arborea</i> (Linnaeus, 1758)	rosnička zelená	ne
Okolí stojatých vod, zpravidla ve vyšší vegetaci. Nebude dotčena.		
<i>Jynx torquilla</i> (Linnaeus, 1758)	krutihlav obecný	ne
Hnízdí v dutinách remízů a světlých lesů. Je relativně řídký zastoupen. V rámci záměru nebude druh dotčen.		
<i>Lacerta agilis</i> (Linnaeus, 1758)	ještěrka obecná	ne
Teplé meze a bezlesí, poměrně hojná. Nedojde k jejímu dotčení.		
<i>Lycaena dispar</i> (Haworth, 1802)	ohniváček černočerný	ne
Okolí Moravy a Bečvy – v ruderalní vegetaci. Vegetace nebude dotčena a ni tento druh.		
<i>Oriolus oriolus</i> (Linnaeus 1758)	žluva hajní	ne
Druh remízů a vysokých stromových alejí a stromořadí		
<i>Pelophylax esculentus</i> (Linnaeus, 1758)	skokan zelený	ne
Vázaný na vodní plochy a jejich bezprostřední okolí, místně hojný		
<i>Sterna hirundo</i> (Linnaeus, 1758)	rybák obecný	ne
Loví ve vodě zletu, v okolí není známo hnízdění. Druh nebude záměrem dotčen.		
<i>Sylvia nisoria</i> (Bechstein, 1795)	pěnice vlašská	ne
Druh křovin, nebude záměrem dotčena		
<i>Unio crassus</i> (Philipsson, 1788)	velevrub tupý	ne
Ve Strhanci, ale pravděpodobně i v Bečvě a Moravě. Vodní prostředí nebude dotčeno.		
<i>Plecotus austriacus</i> (J. Fischer, 1829)	netopýr dlouhouchý	ne
V blízkosti sídla vod, velmi hojný. Běžný druh. Nebude dotčen.		
<i>Nyctalus leisleri</i> (Kuhl, 1817)	netopýr stromový	ne
V okrajích vegetace a lesů, relativně vzácný. Nebude dotčen.		
kriticky ohrožený		
<i>Mergus merganser</i> (Linnaeus, 1758)	morčák velký	ne
Zaznamenány zimní a tahové pobyty. Nebude dotčen		
<i>Miliaria calandra</i> (Linnaeus, 1758)	stmad luční	ne
Druh křovin a otevřených ploch. Nebude dotčen		

V rámci vyhodnocení vlivu na jednotlivé skupiny živočichů a jednotlivé dotčené druhy (ovlivnění populací), lze konstatovat, že:

Ptáci – mohou být kromě rušení při výstavbě dotčení i během provozu záměru, a to nárazem do vodičů elektrovedení. Z hlediska rizika střetu je významné zejména relativně tenké zemnicí lano, které je umístěno nad samotnými vodiči, které jsou vedeny ve trojsvazku ocelových lan velkého průměru. Třebaže náraz do trojsvazkového vodiče vyloučit úplně nelze, pravděpodobnost rizika střetu s tenkým zemnicím lanem umístěným nad dobře viditelnými vodiči je nepoměrně vyšší. Zemnicí lana se proto využívají pro zavěšení optické signalizace, která riziko nárazu minimalizuje

Riziko nárazu je závislé na konkrétních podmínkách, zejména na typu biotopu, povětrnostních podmínkách, výšce vodičů nad zemí apod. Obecně je zvýšené v úsecích, kde vedení přetíná větší vodní toky, prochází nad vodními plochami, rozsáhlými mokřady nebo protíná území častých přeletů mezi těmito plochami. Riziková jsou také vedení přetínající významné tahové koridory (horská sedla,

průsmyky, výrazná údolí) a místa tahových zastávek a linky v blízkosti hnízdišť a hnízdních kolonií (např. čápů, kvakošů). Nárazy ptáků do vodičů ve volné krajině jsou málo pravděpodobné. V dotčeném území jsou ohroženi především vodní ptáci v prostoru nivy Bečvy, která slouží jako místní migrační koridor.

K úrazům dochází velmi často za snížené viditelnosti, tedy za mlhy, deště či sněžení. Ohrožené jsou zejména druhy s noční nebo soumráchnou aktivitou létající rychlým přímočarým letem (např. potápky, vrubozobí, krátkokřídlí, bahňáci) a ptáci větších rozměrů s omezenými manévrovacími schopnostmi.

Největším rizikem pro ptáky jsou elektrická vedení o napěťových hladinách 22 a 35 kV, kde jsou vodiče umístěny v malých výškách. Úhyn ptáků vlivem nárazu do vodičů (resp. zemnicího lanu) vedení o napěťové hladině 400 kV (min. výška spodního vodiče nad terénem je 12,5 m) během migrací je podle zkušeností z průzkumů v rámci obdobných záměrů liniových vedení málo pravděpodobný, ale nelze jej vyloučit. Jako opatření pro minimalizaci rizika střetu ptáků s vodiči el. vedení se používá optická signalizace (blíže viz kap. 4.7), která umožní ptákům zaregistrovat vodič z dostatečné vzdálenosti. Jak již bylo zmíněno, u vedení o napěťové hladině 400 kV se optická signalizace používá na zemnicím lanu, které je z hlediska rizika nárazu nejvýznamnější.

Ptáci mohou usednout na jednotlivé fázové vodiče, aniž by byli ohroženi elektrickým proudem. Ohrožení by mohlo vzniknout pouze v případě spojení těla ptáka s dalším fázovým vodičem nebo se zemí (resp. s uzemněnou konstrukcí stožáru), což není v tomto případě vzhledem ke vzdálenostem mezi fázovými vodiči a konstrukcí stožáru možné (více jak 4 m). Rozpětí křídel našich největších ptáků nepřesahuje 2,5 metru, u naprosté většiny druhů je ještě mnohem menší. Tím je spolehlivě dodrženo ustanovení § 5a, odst. 6 zákona č. 114/1992 Sb., které požaduje vybavit budovaná nebo rekonstruovaná nadzemní vedení vysokého napětí ochrannými prostředky, které účinně zabrání usmrcování ptáků elektrickým proudem. Ochranným prostředkem, který účinně zabráňuje usmrcování ptáků elektrickým proudem, je konstrukce stožárů a geometrie vedení.

Obojživelníci a plazi – nemohou být při běžném postupu demolice a stavby stožárů dotčeni.

Ryby a mlži - nemohou být při běžném postupu demolice a stavby stožárů dotčeni.

Savci - nemohou být při běžném postupu demolice a stavby stožárů dotčeni.

Letouni – teoretickou možnost střetu s vodiči lze vyloučit, a to zejména vzhledem k jejich výšce a orientačním schopnostem letounů.

Hmyz – dotčení lze vyloučit s výjimkou dotčení jedinců hmyzu pohybujících se v místě stavby nebo na přístupových cestách.

Na základě provedených průzkumů nelze identifikovat konkrétní druhy, které by byly dotčeny realizací záměru. Dotčeny nebudou ani jejich populace.

Zmírňující opatření pro jednotlivé skupiny

Na frekventovaných migračních místech (přechod Bečvy – stožáry č. 2 – 8A) je doporučeno použití výstražných opatření pro snížení pravděpodobnosti střetu letících ptáků s elektrovodem. Jelikož provedené průzkumy nepostihují možné nálezy zvláště chráněných i dalších druhů živočichů v místě stavby v době realizace, je doporučeno stanovení biologického dozoru pro vyhodnocování aktuální situace během realizace záměru.

4.4 POŘADÍ VARIANT ZÁSAHU Z HLEDISKA MÍRY NEGATIVNÍHO OVLIVNĚNÍ CHRÁNĚNÝCH ZÁJMŮ, JSOU-LI ZPRACOVÁNY A JE-LI MOŽNÉ JEJICH POŘADÍ STANOVIT

Záměr je předložen v invariantním řešení.

4.5 NÁVRH OPATŘENÍ K VYLOUČENÍ NEGATIVNÍHO VLIVU ZÁSAHU NA CHRÁNĚNÉ ZÁJMY, NEBO JEHO ZMÍRNĚNÍ, NELZE-LI HO ZCELA VYLOUČIT, NEBO NÁVRH NÁHRADNÍCH OPATŘENÍ KE KOMPENZACI NEGATIVNÍHO VLIVU, VČETNĚ NÁVRHU NÁSLEDNÉHO MONITORINGU NEGATIVNÍCH VLIVŮ ZÁSAHU NA CHRÁNĚNÉ ZÁJMY A NÁVRH ZPŮSOBU JEJICH VYHODNOCOVÁNÍ, LZE-LI TAKOVÁ OPATŘENÍ S OHLEDEM NA CHARAKTER DOTČENÉHO CHRÁNĚNÉHO ZÁJMU STANOVIT

- Kácení zeleně, pokud možno, provádět mimo vegetační období, tj. mezi říjnem a dubnem.
- Po ukončení rekonstrukce vedení v rámci pravidelné údržby OPV monitorovat vegetaci kolem patek stožárů a v případě výskytu nebezpečných invazních druhů rostlin provést vhodné opatření pro jejich likvidaci.
- Minimalizovat činnosti a pojezdy v místech zapojené vegetace – v lučních porostech, a to zejména v nivě Bečvy. Používat pouze stávající obslužné komunikace. V případě jejich poškození zabránit vyjetí paralelních cest.
- Přijmout opatření pro omezení střetů ptáků s vedením v oblasti koridoru Bečvy (mezi stožáry č. 2 – 8A). Pro tento případ je nutné navrhnout vhodná technická opatření v podobě zvýraznění zemnicích vodičů.
- V úsecích jmenovaných jako biologicky hodnotné (mezi stožáry č. 2-4) nepoužívat těžkou techniku mimo vytyčené trasy. Doporučuje se použít techniku lehčí, případně ruční zavádění vodičích lan. Nedovolit narušování půdního povrchu a kácení vegetace nad míru nezbytnou.
- Stanovit osobu autorizovanou dle § 67 podle § 45i zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny v platném znění k provádění biologického dozoru v prostoru demolice a stavby stožárů a na dalších dotčených plochách.
 - Stanovená osoba bude minimálně 1x měsíčně ve vegetačním období monitorovat přímé a nepřímé vlivy realizace záměru a dalších souvisejících činností na faunu a flóru.
 - provedené činnosti budou prováděny zápisy a fotodokumentace.
 - Stanovená osoba bude pravidelně vyhodnocovat situaci výskytu zvláště chráněných živočichů (obojživelníků a plazů) v prostoru záměru a přijímat vhodná opatření – fóliové bariéry, transfery.
 - Stanovená osoba bude řešit nálezy chráněných živočichů v prostoru záměru a navrhopat další postup a řešení vzniklých situací.
 - V případě výskytu obojživelníků v akumulacích vod v prostoru záměru povolat zodpovědnou osobu a přijmout odpovídající opatření zamezující poškození a likvidaci nejen jedinců ale i jejich životního prostředí do ukončení vývoje.
 - V případě nutnosti na základě výjimky provést jejich transport na neohrožené lokality

Návrh monitoringu

Ve vegetační sezóně provádět monitoring pohybu obojživelníků v prostoru stavby stanoveným biologickým dozorem.

V průběhu stavby monitorovat výskyt invazních druhů v rámci biologického dozoru stavby.

Po ukončení rekonstrukce vedení v rámci pravidelné údržby OPV monitorovat vegetaci kolem patek stožárů a v případě výskytu nebezpečných invazních druhů rostlin provést vhodné opatření pro jejich

likvidaci.

4.6 POROVNÁNÍ MÍRY NEGATIVNÍHO VLIVU ZÁSAHU BEZ REALIZACE OPATŘENÍ K VYLOUČENÍ, ZMÍRNĚNÍ NEBO KE KOMPENZACI NEGATIVNÍHO VLIVU S MÍROU NEGATIVNÍHO VLIVU V PŘÍPADĚ JEJICH REALIZACE

Při nerealizaci doporučených opatření by došlo k nadměrnému rušení nebo dokonce k mortalitě vodních živočichů a neúměrného narušování přírodního prostředí, které by mohlo být i nevratné. Jedná se především o zahájení stavebních prací a terénních úprav ve vegetačním období a v období rozmnožování živočichů.

4.7 ZÁVĚR HODNOCENÍ Z HLEDISKA ZÁVAŽNOSTI VLIVU ZÁSAHU VČETNĚ KONSTATOVÁNÍ, ZDA A V JAKÉ MÍŘE ZÁSAHEM DOJDE K OVLIVNĚNÍ CHRÁNĚNÝCH ZÁJMŮ

Vyhodnocení vlivů

V území bylo identifikováno 50 zvláště chráněných druhů živočichů. 23 taxonů silně ohrožených a 25 taxonů ohrožených a 2 druhy v kategorii kriticky ohrožených. Z charakteru záměru a z umístění jeho aktivit vyplývá, že přímé dotčení zvláště chráněných druhů záměrem lze prakticky úplně vyloučit

Ani žádný z nepřímých vlivů nelze klasifikovat jako natolik významný, že by přímo omezoval, nebo dokonce ohrožoval existenci uvedených druhů. Tento předpoklad se týká jak vlastního záměru realizace výměny a stavby nových stožárů, tak provozu elektrovedu jako celku. Teoreticky lze připustit možné střety ptáků s vedením v oblasti koridoru Bečvy (mezi stožáry č. 2 – 8A). Pro tento případ jsou zde navržena vhodná technická opatření v podobě zvýraznění zemnicích vodičů.

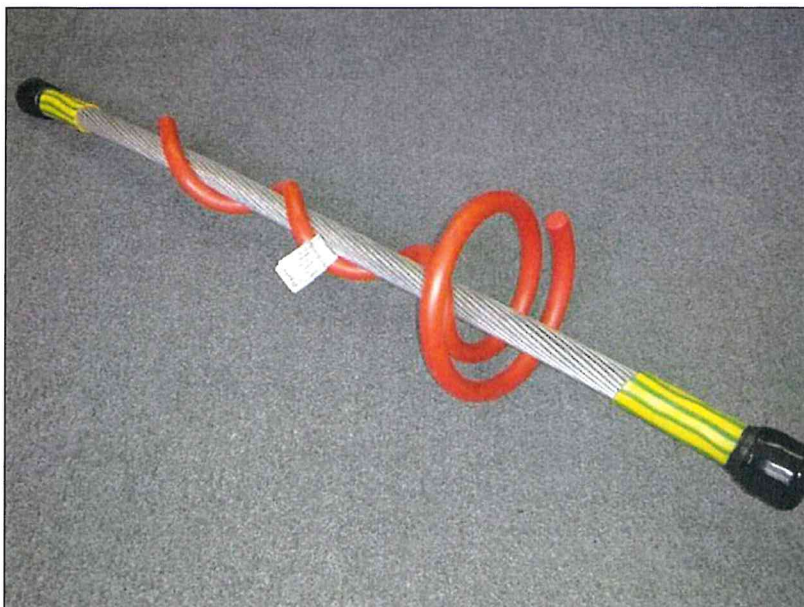
Pro přechod nivy Moštěnky je použití zvýraznění zemnicích vodičů neproduktivní, jelikož niva i tok Moštěnky tvoří vyhraněný migrační koridor. Navíc se jedná o koridor místního významu s nízkou frekvencí lokálních migrantů užívajících při průletech nízké hladiny letu.

Tok Rusavy, k jehož křížení dochází u Hulína v rozpětí stožárů č. 35 - 36, je z hlediska migrace tok místního významu. Význam toku z migračního hlediska snižuje jeho vedení zástavbou nebo jejím okrajem, a to jak před křížením, tak za ním. Rusava tvoří významný migrační koridor i díky jeho poloze v plochem území. To koridor nedefinuje ani morfologicky ani vegetačně, jelikož není doprovázen souvislou vzrostlejší vegetací. Z výše uvedených důvodů se jeví použití technických opatření snižujících kolizi ptáků s vedením jako nepotřebné.

Optická signalizace na ochranu ptáků není navržena na stožárech v místech přechodu / v blízkosti vodních ploch - rybník v k. ú. Želatovice (rozpětí stožárů č. 29 – 30), rybník v Beňově (stožáry 37 – 38), vzdálená vodní plocha u Machové (stožáry 106 – 107) a to z důvodu lokálního migračního významu uvedených vodních ploch, kdy místně migrující a přeletující ptáci nedosahují vyšších výšek letu. Nejedná se zde o klasické migrační koridory zajišťující vysokou frekvenci průletů regionální či nadregionální masové migrace.

Ke zviditelnění vodičů (zemnicích lan v případě vedení zvn) se používá celá řada zviditelňujících prvků. V našich podmínkách se osvědčily zviditelňující prvky v podobě spirál (obr. č. 10), které jsou barevně volitelné a mohou tedy být i v kontrastním provedení vůči okolí, ale zároveň s menším dopadem na krajinný ráz ve srovnání s jinými, prostorově většími prvky. Spirály jsou vyrobené z kompozitního materiálu zajišťující odolnost a dlouhou životnost tohoto prvku a zároveň jsou šetrné k zemnicímu lanu, na kterém jsou umístěny.

Obr.č. 10 Spirála pro zvýraznění zemnicích lan

Účinnost opatření obecně závisí na mnoha faktorech, jako je topografie terénu, sezóna, lokalita nebo druh ptáka (vyšší pravděpodobnost střetu je u druhů se soumráchnou a noční aktivitou). Je nepravděpodobné, aby jeden typ přídatného značení fungoval pro všechny druhy ptáků za různých okolností.

V současné době se připravuje metodika AOPK ČR, která se touto problematikou detailně zabývá. V době realizace této stavby (cca 2030) lze předpokládat, že se bude při návrzích optické ochrany (typ a způsob instalace) postupovat dle této metodiky. Z tohoto důvodu lze doporučit, aby přesný typ a způsob instalace zviditelňujících prvků byl před instalací zkontrolován s příslušným orgánem ochrany přírody.

Pro realizaci záměru není nutné žádat o povolení výjimek ze zákazů u zvláště chráněných druhů živočichů ve smyslu §56 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů.

Celkové zhodnocení záměru z hlediska ekosystémů

Stav ekosystémů

S výjimkou nivy Bečvy elektrovod prochází intenzivně využívanou zemědělskou krajinou, kdy kříží některé polopřírodní a přírodní skladebné prvky v podobě alejí, mezí a stromořadí, a to i jako lemy toků a kanálů, z nichž je kromě zmiňované Bečvy významný tok Moštěnka. Ekosystémy drobných vodních toků a jejich niv jsou značně deformované melioračními úpravami, kdy nivy jsou zpravidla zorněné a toky napřímené. Toky jsou celkově v dobrém ekologickém stavu odrážejícím jejich morfologii, stav jejich niv a míru komunálního a průmyslového znečištění.

Ekosystémy drobných vodních toků a jejich niv jsou značně deformované melioračními úpravami, kdy nivy jsou zpravidla zorněné a toky napřímené, jsou v dobrém stavu odpovídajícímu jejich trase a v závislosti na míře komunálního a průmyslového znečištění. Tok Bečvy se v místě křížení vymyká výše uvedenému. Jedná se zde o samovolně revitalizovaný úsek toku s prudkými nárazovými břehy a akumulacemi štěrků. Niva již v tak dobrém stavu není, je silně zorněná a jsou zde zbytky luk, o jejich kvalitě lze polemizovat, jelikož byly v minulosti většinou zorněny.

Agroekosystémy, které pokrývají převážnou většinu území trasy elektrovedu jsou až na výjimky v některých úsecích v blízkosti sídel (Hulín, Beňov, Sušice) členěny do rozsáhlých půdních bloků postižených erozí a dalšími negativy vyplývajícími z intenzivního hospodaření. V blízkosti výše zmíněných obcí jsou v sousedství trasy elektrovedu i drobné záhumenky, sady či drobnější půdní bloky, jejichž přítomnost se promítá do mírného zvýšení druhové pestrosti společenstev živočichů – zejména ptáků.

Z přírodních biotopů jsou mapovány pouze fragmenty měkkého luhu L2.4 u Hajske přikopy a karpatské dubohabřiny L3.3 u Tlumačova a údolní jasanovo-olšový luh (olšina) L2.2B u Dobřčic. Zde se jistě jedná o chybnou klasifikaci vzhledem ke konfiguraci terénu a rozsahu mapované krajinné zeleně. Stejně lze vidět i mapované mokřadní a vodní biotopy v rámci rybníků u Beňova. Mapování stanovišť rákosiny eutrofních stojatých vod M1.1 a V1G neodpovídá současnému stavu vegetace v těchto místech. U Tučina je obdobně mapována mez jako karpatská dubohabřina L3.3 s lemem vysokých mezofilních a xerofilních křovin K3. V obou případech jde o ruderalizovaný fragment neodpovídající klasifikaci.

V nivě Bečvy je mapováno rameno Libuška jako V1G – dnes je ovšem bezvodé a ruderalizované, okolí je pak mapováno jako měkký luh L2.4 a ruderalní bylinná vegetace mimo sídla X7, X7B stejně jako další plochy u Bečvy a Strhance. Zejména biotop tvrdý luh nížinných řek L2.4 je zde buď velmi nízké kvality nebo chybně mapovaný. To lze s jistotou tvrdit i o tvrdém luhu nížinných řek L2.3 u Strhance. Přilehlé travní porosty jsou mapovány jako intenzivně obhospodařované pole X2, intenzivně obhospodařované louky X5, křoviny s ruderalními a nepůvodními druhy X8 nebo ruderalní bylinná vegetace mimo sídla X7B. Tok Bečvy je klasifikován jako makrofytní vegetace vodních toků V4B i když se zde makrofyta prakticky nevyskytují, případně jako šterkové náplavy bez vegetace M4.1

Z nepřirodních biotopů řady X je dále u Beňova mapována rákosina a sad jako X7A resp. X7B. Dále je zde mapovány ovocné sady a záhumenky jako nelesní stromové výsadby mimo sídla X13 a tok Moštěnky jako X7. Jako X7 a X13 jsou mapovány i některé meze, které vedení přetíná.

Ovlivnění ekosystémů

V trase se kromě vodního toku Bečvy a jejího bezprostředního okolí nevyskytují žádná přírodní, nebo přírodě blízká společenstva. V rámci mapování biotopů pro soustavu Natura 2000 jsou v trase vymapovány některé plochy jako přírodní společenstva, což lze kromě výše jmenované nivy úspěšně rozporovat. Jedná se o tok Rusavy, ruderalizovanou vodoteč Dobřického potoka a rybníky u Beňova – nedávno revitalizované vodní nádrže se sníženou biotopovou hodnotou, která zřejmě postupující sukcesí bude mírně stoupat.

V důsledku realizace záměru nedojde k bezprostřednímu ovlivnění místa výstavby, jež by mělo zvýšenou biologickou hodnotu. Jediným rušivým zásahem pak zde může být přístup k místu realizace výměny či novostavby stožáru a jeho vlastní montáž. Zde v případě realizace těchto činností v lučních porostech (stožár č. 3, 37, 100) (u kterých není nikde zaznamenána zvýšená biologická hodnota) je nutné postupovat se zvýšenou opatrností k narušování terénu a vyvarovat se nadbytečného narušení území. Pro přístup je nutné plně využívat stávající cestní síť.

Ovlivnění ostatních zájmů ochrany přírody

Přírodní hodnoty chráněné dle zákona 114/1992 Sb.

Územní systém ekologické stability krajiny (§ 3- 1a)

Vedením elektrovedu je dotčena široká paleta skladebných prvků ÚSES všech úrovní. Jejich ovlivnění lze ale vyloučit, a to především vzhledem k tomu, že se jedná pouze o obnovu již realizovaného záměru, kdy jeho pozemní prvky jsou lokalizovány až na výjimky na shodných místech

s obdobným rozsahem (NRBK 143 Chropyňský luh – Oderská niva). Vzdušné vedení pak neovlivňuje fungování skladebných prvků ÚSES v žádném ohledu.

U nové trasy vedení pak nadzemní vedení přechází přes dotčený regionální biokoridor 1581 Hrabůvka - Na skále cca mezi stožáry č. 101 - 102. Celkové vlivy záměru na biokoridor lze vyhodnotit jako shodné se stávajícími, a to jak rozsahem, tak účinkem. Tyto vlivy lze charakterizovat jako nepatrné až žádné, jelikož koridor elektrovedu v tomto prostoru biokoridor neomezuje ani prostorově ani strukturálně. To se týká i výsadeb biokoridoru, realizovaných v roce 2014 z dotačních prostředků OPŽP obcí Tlumačov, které jsou provedeny mimo dotčené území.

Biokoridor 1586 Hrabůvka – Hřeben bude realizací nadzemního vedení dotčen mezi stožáry č. 105 – 106. Po realizaci elektrovedu bude v koridoru vedení o šířce cca 69,4 m stávající porost vykácen a bude zde udržován porost do výšky 3 m. V rámci realizace elektrovedu dojde ke kácení neperspektivních jedinců smrku a topolů na okraji životnosti. Tyto nemají pro místní přírodní prostředí vysoký význam. Dále dojde ke kácení dalších stromů a keřů s významem pro hnízdění ptactva a zdrojů pro další spektrum živočichů. V nově vytvořeném koridoru bude zachováno stávající bezlesí a porosty dřevin a keřů do výšky 3m. U vykácených dřevin dojde až na výjimky ke zmlazení. Uvolněná plocha bude tedy obsazena výmladky a keři, které mají nesporně vysokou biologickou hodnotu pro širší území.

Zásah do regionálního biokoridoru bude v kontextu místa významný, ale omezení vegetace do výšky 3 m, kdy zde po vykácení stromů dojde k výmladkovému obrostu pařezů bude koridor dále plnit svoje funkce (zejména stanovištní a migrační). Skladebné prvky ÚSES nelze ve vnímání jejich funkčnosti a významu v krajině omezit pouze na les, který je v parametrech provedených výsadeb stejně ekologicky nefunkční, ale je zde nutné, zejména v jeho vyšších úrovních, dopřát prostoru i pro keřové a bylinné formace, které by měly být nedílnou součástí přírodních hodnot každého území. Údržba se bude provádět výřezem dřevin. Údržbou ochranného pásma vznikne pás porostu keřů a výmladků stromů s podrostem bylin viz obr. 6 a 7. Bude se jednat o v kontextu dotčeného území poměrně cenný biotop sloužící jak k úkrytu živočichů, tak jako zdroj hnízdních možností, nebo jako zdroj potravy pro býložravce okusující keře a výmladky.

Ukázku předpokládaného biotopu lze vidět v místě průseku vedení nízkého napětí. V nově vzniklém koridoru bude složení vegetace ovlivněno stávajícími výsadbami, které zde budou zmlazovat.

Významné krajinné prvky (§ 3- 1b)

Dotčeny záměrem jsou významné krajinné prvky ze zákona (§3 odst 1b zák. 114/1992Sb.): údolní niva. Ostatní VKP jmenované zákonem nebudou záměrem dotčeny.

Dotčenými nivami jsou niva Bečva a Moštěnky, kde budou demolovány stávající a umístěny nové základy stožárů, bude zde docházet k pojezdům techniky a pohybu osob. K dotčení funkcí nivy stavbou dojde ovlivněním lokálního stavu lučních porostů (stožár č. 3) a terénu, ale v minimálním rozsahu, a to pojezdem techniky a demolicí a budováním základů stožárů.

Obecná ochrana přírody dle 2. části zákona (§§ 4 – 13)

Obecná ochrana rostlin a živočichů (§ 5)

Jako u každé stavby dojde i zde k narušení povrchu půdy a terénním změnám a úpravám, což povede k zániku stanovišť rostlin a živočichů. Důsledkem bude pomístní likvidace rostlinného pokryvu, který obsahuje pouze obecně rozšířené druhy. Z hlediska živočichů lze předpokládat, že až na výjimky nepohyblivých a málo pohyblivých druhů, budou živočichové z dotčeného území stavby vytlačeni stavebním ruchem. Rostliny budou dotčeny zpravidla jako ruderální porosty v bezprostředním okolí

základů staveb umístěných v orné půdě. V případě umístění základů staveb v lučních porostech budou omezeně dotčeny i tyto.

Ochrana volně žijících ptáků (§ 5a)

V úvahu připadá rušení jedinců v průběhu stavby, ale i v průběhu provozu (nárazy do vodičů a zemnicích lan). Pro exponované úseky elektrovedení jsou navrženy vhodná zmírňující opatření. Riziko úrazu elektrickým proudem lze vzhledem k technickému řešení elektrovedení vyloučit.

Stavba samotná neznamená dotčení ptáků v rozsahu, který by ovlivnil jejich lokální populace.

Ochrana dřevin (§ 7)

Zásah v podobě kácení dřevin bude v rámci stavby probíhat v úseku nové trasy (stožary č. 94 až 115). Jedná se o kácení malého rozsahu v protínaných mezích, alejích a dalších zejména liniových strukturách.

Ochrana paleontologických nálezů (§ 11)

V místě záměru se nepředpokládá výskyt paleontologických nálezů. Pokud by se na tyto v průběhu zemních prací narazilo, je nutné postupovat standardním postupem, tj. dle § 11 zákona 114/1992Sb. v platném znění.

Ochrana krajinného rázu a přírodní park (§ 12)

Záměr se nachází v značně pozměněné a intenzivně využívané krajině. Nezasahuje do žádného přírodního parku.

Záměr zdvojení vedení zvláště vysokého napětí V418/818 se ve stávající trase v prostoru vymezených (dotčených) krajinných prostorech uplatní spíše subjektivně. To platí především pro část vedení, kde nové vedení využívá stávajících stožárových míst, a tedy i trasy. Částečně to platí i pro předpokládanou novou trasu v jejím konci před rozvodnou Otrokovice.

Velikost vlivů zdvojení vedení na přírodní a kulturně-historickou charakteristiku území při zachování či podobnosti trasy a při maximálním využití existujících stožárových míst je velmi nízká či nevýznamná. Potřeba kácení vynucená novou trasací mezi rozvodnou Otrokovice a stožárem 102 představuje jediný zásah do zeleně po celé délce vedení, a lze jej považovat za minimální vzhledem k omezenému výskytu zeleně v tomto úseku. Tento dopad představující negativní vliv však nebude znamenat zásah do celkového charakteru území. Zdvojením vedení nedojde k zásahu do rysů či hodnot území, jež by znamenaly proměnu jeho přírodní či kulturně-historické charakteristiky. Navržený záměr nevyvolá neúměrný střet s přírodními a či kulturně-historickými hodnotami krajinného rázu jedinečné cennosti či zásadního významu.

Relevantní vliv plánovaného záměru lze spatřovat z pohledu možného ovlivnění vizuální charakteristiky území, vyplývající ze změny použité konstrukce příhradových stožárů, jako prvků vytvářejících v některých částech trasy vedení prostorové dominanty. Oproti stávajícímu stavu jde ve většině případů o stožary vyšší. Z hlediska vlivu na krajinný ráz lze tak jako nejvýznamnější vliv hodnotit zvýraznění stožárových konstrukcí v krajinné scéně díky zvýšení jejich projevu v pohledech ze středních vzdáleností právě z důvodu navýšení stožárů a zvýšení rozpětí výložníků oproti

stávajícímu stavu.

Vizuální účinek bude vždy v konkrétní pozici – stožárovém místě v trase V418/818 specifický. Trasa V418/818 prochází v naprosté většině zemědělskou velkoplošně obhospodařovanou krajinou s rozlehlými enklávami orné půdy a nízkým podílem lesa i mimolesní zeleně. Na své trase V418/818 neprochází žádným lesním celkem a protíná pouze liniové aleje či meze.

Zřetelné vizuální uplatnění stávajících stožárů se běžně pohybuje v řádu 1 až 1,5 km, místy přesahuje 2 km (s výjimkou pohledů v ose vedení, kde je logicky větší) v pohledech, kde je vedení umístěno na horizontech. Důležitou okolnost zde představuje zřetelná absence optických překážek (přehlednost krajinné scény), které by bránily uplatnění stávajících stožárových konstrukcí – trasa procházející volnou krajinou. V případě nového typu příhradových stožárových konstrukcí s větší výškou lze potenciálně čekat velikost vizuálně dotčeného území větší, reálně však viditelnost nového vedení zasáhne podobně velké území. Stávající optické bariéry omezí vizuální uplatnění i nového vedení. V rámci vizuálně dotčeného území (DoKP) bude posílen projev stávajících technicistních dominant – stožárů vedení zvn, v dílčím úseku v okolí dálnice (ale i v některých hřebenových polohách) rovněž použitím barevného zvýraznění. Viditelnost vodičů je relativně nízká, uplatňují se pouze v poměrně malé vzdálenosti (stovky metrů), instalace výstražných koulí na zemnicí lana projev v dotčeném úseku u dálnice posílí, nevyvolá však nepřijatelné ovlivnění vizuálních vlastností území.

Nejsilnější účinek uvažovaného záměru nastane z hlediska vizuální charakteristiky území - potenciálního ovlivnění prostorových vztahů v souvislosti s kumulací vlivů všech plánovaných záměrů v tomto prostoru spolu s existujícím vedením 110 kV. Zásah do prostorového uspořádání krajiny nebude v rámci celého vymezeného KP A totožný se stávajícím stavem, a to vzhledem k zesílení působení stávajícího vedení v rámci posílení přenosové soustavy, kdy dojde ke vzniku výrazného koridoru elektrovedů. Umístění stožárů všech vedení 400 kV je projektováno, pokud to možnosti dovolují, v zákrytu z kolmého pohledu na sdruženou trasu tak, aby byl minimalizován rušivý vliv při kolmých pohledech na koridor. Fakticky bude záměr působit vizuálně značně rušivě vzhledem k obci Machová pouze v blízkosti stožáru č. 105, který je silně viditelný z okraje řadové zástavby obce ve vzdálenosti cca 500 m, případně bude patrný z budovaných novostaveb, které naopak pohledy z výše zmíněných nemovitostí zastíní. Dále mohou být patrné vrcholy stožárů z nově připravované zástavby na západním okraji obce, ale omezeně kryté reliéfem a vegetací lemu komunikace. Pokud budou stožáry vedení patrné z dalších částí obce, pak připadá v úvahu protilehlý svah zástavby ve vzdálenosti cca 800-900 m. Z těchto poloh budou vidět kontury vedení částečně kryté reliéfem, zástavbou i vegetací. Pohledově exponovaný pak bude průchod koridoru vedení nad silnicí 438 jižně od obce. Naopak ze silnice Machová – Tlumačov jsou výhledy na koridor kromě jeho křížení částečně kryty vegetací a terémem. Z podstatné části obce nebude viditelnost koridoru elektrovedu patrná, a to vzhledem k poloze obce v mělkém údolí a vzhledem k situování většiny trasy alespoň částečně za horizontem. Viditelnost záměru z protilehlé strany obce bude též minimalizována vzhledem k vzdálenosti od záměru, zástavbě i vegetaci.

Každopádně se nebude jednat o nově vnesený technický prvek v dotčeném krajinném prostoru, ale pouze o zesílení existující technické dominanty s výsledným efektem kumulace elektrovedů –

industriálních vlivů v území. Tento vliv lze vzhledem k návaznosti na další technické struktury území (dálnice, aglomerace Zlín - Otrokovice) vnímat jako zesílení vizuálních vjemů technické infrastruktury krajinného prostoru.

Instalace nových vedení nebude kolizní s cennými znaky vizuální charakteristiky území (jedinečné cennosti). Umístěním nových vedení zvn v stávajícím koridoru elektrovedů nenastane ani zásadní proměna vizuálních charakteristik území zásadního významu (prostorového uspořádání, pozice a projevu stávajících prostorových dominant).

Zdvojení vedení V418/818, bude z hlediska zásahu do obrazu krajiny přijatelně.

Realizací záměru nedojde k zásadnímu negativnímu ovlivnění krajinného rázu v územích chráněných ve smyslu zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (Záhlinické rybníky), ani mimo ně. Uvedený přírodní park představuje vzhledem ke své funkci ochrany údolních poloh s cennou (v okolí absentující) lesní i nelesní zelení poměrně citlivou část území z hlediska vnímání liniových staveb. Krajinářské hodnoty, na základě kterých byla tato chráněná území vyhlášena, nebudou v důsledku navržené výstavby vedení významněji negativně ovlivněny.

Z hlediska díkce zákona č 114/1992 Sb. v platném znění a jeho § 12, v němž je v odstavci 1 uveden předmět ochrany krajinného rázu v níže uvedených kategoriích, lze souhrnně klasifikovat míru vlivů následovně:

významné krajinné prvky	<i>slabý vliv</i>
zvláště chráněná území	<i>žádný vliv</i>
kulturní dominanty krajiny	<i>žádný vliv</i>
harmonické měřítko	<i>středně silný vliv</i>
harmonické vztahy	<i>žádný vliv</i>

Ke snížení vizuálního projevu stožárů je doporučeno věnovat pozornost barevné úpravě stožárových konstrukcí. Otevřená polní krajina má potenciál lépe absorbovat světlejší provedení stožárů (světle šedá, světle zelená v matném odstínu).

ZCHÚ podle 3. části zákona (§§ 14-45)

V dosahu záměru se nenachází žádné z maloplošných či velkoplošných chráněných území.

NATURA 2000 dle 4. části zákona (§§ 45a–45i)

Ochrana evropsky významných lokalit (§ 45c) a Ptačí oblasti (§ 45e)

PO a EVL jsou vzdálené od záměru tak, že nebudou dotčené, a to ani nepřímo.

Památne stromy podle 5. části (§ 46)

V okolí dotčeného území se nachází několik chráněných památných stromů a alejí. Nepřímo dotčená může být zejména lípa malolistá (*Tilia cordata*) zvaná "Sušická lípa" věk přes 250let, obvod kmene 5,75m se nachází v sadu na pravém břehu Libušky cca 1,5 km severozápadně od Sušice. Od osy vedení je vzdálena cca 200 m, a to pojezdy techniky v její blízkosti, kde vedou možné přístupové cesty. Při detailním plánování záměru je nutné tuto skutečnost brát v úvahu.

Vzhledem ke vzdálenosti od vedení žádný další památný strom ani stromořadí chráněné podle zákona nebudou realizací záměru dotčeny.

Zvláště chráněné rostliny a živočichové (§ 48)

Vlivy jsou podrobně vyhodnoceny v kapitole 4.3.

Zvláštní ochrana nerostů (§ 51)

V místě záměru se nepředpokládá výskyt chráněných nerostů. Pokud by se na tyto v průběhu zemních prací narazilo, je nutné postupovat standardním postupem, tj. dle zákona 114/1992Sb. v platném znění.

Závěr

Vlivy působené realizací záměru a jeho trváním (na věčné časy) jsou z hlediska velikosti a významnosti předpokládaných přímých, nepřímých, sekundárních, kumulativních, přeshraničních, krátkodobých, střednědobých, dlouhodobých, trvalých i dočasných, pozitivních i negativních vlivů záměru, zanedbatelné až žádné, a to zejména s přihlédnutím k té skutečnosti, že elektroved je umístěn z většiny trasy jako náhrada elektrovedu stávajícího. Jediným fyzickým a trvalým zásahem do prostředí je demolice stávajících stožárů a výkop a realizace základů pro stožáry nové, zpravidla v té samé lokaci. Lokalizace těchto základů až na výjimku stožáru č. 3 (nivní louka) je situována v orné půdě, nebo v nehodnotných stanovištích – ruderalizované bylinné nebo křovinné porosty. To v podstatě platí i o umístění nových stožárů. Zde sice bude nová lokace jejich základů, které jsou opět situovány do orné půdy. Jediným zásahem zde bude kácení v ochranném pásmu vodičů procházejících nad krajinnou zelení. Kácení však neznamená zánik dotčených polopřirodních stanovišť, ale pouze jejich přeměnu ze případných stromových porostů na porosty bylinné a keřové s výškou do 3 m. To nijak nesníží jejich hodnotu ani neovlivní případnou migraci živočichů, kteří tyto bezlesé mezery mohou zpravidla překonat. Naopak lze vidět i jistá pozitiva tvorby údržby bez stromových ploch, jelikož obnovované bylinná lada a keřové porosty jsou v krajině řídké, a hostí řadu živočichů. Toto hodnocení lze vztáhnout i na další kumulaci s nově trasovaným elektrovedem V417/817. Vzhledem k umístění záměru nedojde k vlivům záměru, které by bylo možno vnímat jako přeshraniční. Spolu s plánovaným elektrovedem V417/817 v paralelním vedením (v úseku stožárů č. 103 až 115) se budou kumulovat vlivy kácení nelesní vegetace v jejich ochranném pásmu a pak zde dojde ke kumulaci vizuálního vnímání posíleného koridoru elektrovedů. Kumulaci vlivů na další složky přírodního prostředí lze v tomto úseku vyloučit.

Realizací záměru nebudou dotčeny jak jedinci, tak populace živočichů ani významných druhů rostlin. Na základě provedeného hodnocení lze souhrnně konstatovat, že vlivy realizace a provozu záměru nebudou významné pro druhy, jejich populace, ekosystémy ani další zákonem chráněné zájmy přírody.

5. SEZNAM PŘÍLOH

Fotodokumentace

Kopie autorizace

Příloha č. 1. Botanický průzkum

Příloha č. 2. Zoologický průzkum

6. SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

Culek M. [ed.] (1996): Biogeografické členění České republiky. Enigma, Praha.

Demek J. [ed.] (1987): Zeměpisný lexikon ČSR, Hory a nížiny. Academia, Praha.

Hora J., Marhoul P., Urban T. (2002): Natura 2000 v České republice.

Chytrý M., Kučera T. et Kočí M. [eds.] (2001): Katalog biotopů České republiky. AOPK ČR, Praha.

Kubát K. [ed.] (2002): Klíč ke květeně České republiky. – Academia, Praha.

Neuhäuslová Z. et al. (1998): Mapa potenciální přírodní vegetace České republiky. Academia Praha, 341p.

Neuhäuslová Z. et J. Moravec (eds.) (1997): Mapa přirozené potencionální vegetace ČR. – BÚ ČSAV, Průhonice.

Procházka F. [ed.] (2001): Černý a červený seznam cévnatých rostlin České republiky (stav v roce 2000). – Příroda, Praha, 18: 1-146.

Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění.

Vyhláška č. 395/1992 Sb. kterou se provádějí některá ustanovení zákona České národní rady č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny

Odborné články a studie zabývající se ochranou avifauny v souvislosti s elektrickým vedením:

Janss, G.F.E. & Ferrer, M. (1998): Rate of bird collision with power lines: effects of conductor-marking and static wire-marking. *Journal of Field Ornithology*, 69(1): 8–17.

Jenkins, A.R., Smallie, J. & Diamond, M. (2010): Avian collisions with power lines: a global review of causes and mitigation, with a South African perspective. *Bird Conservation International* (2010) 20: 263-278

Prinsen, H.A.M., Smallie, J.J., Boere, G.C. & Pires, N. (Compilers), 2012. Guidelines on How to Avoid or Mitigate Impact of Electricity Power Grids on Migratory Birds in the African-Eurasian Region. AEWa Conservation Guidelines No. 14, CMS Technical Series No. 29, AEWa Technical Series No. 50, CMS Raptors MOU Technical Series No. 3, Bonn, Germany.

Dále byly využity informace přístupné na internetových adresách:

<http://www.env.cz>

<http://www.nature.cz>

<http://www.natura2000.cz>

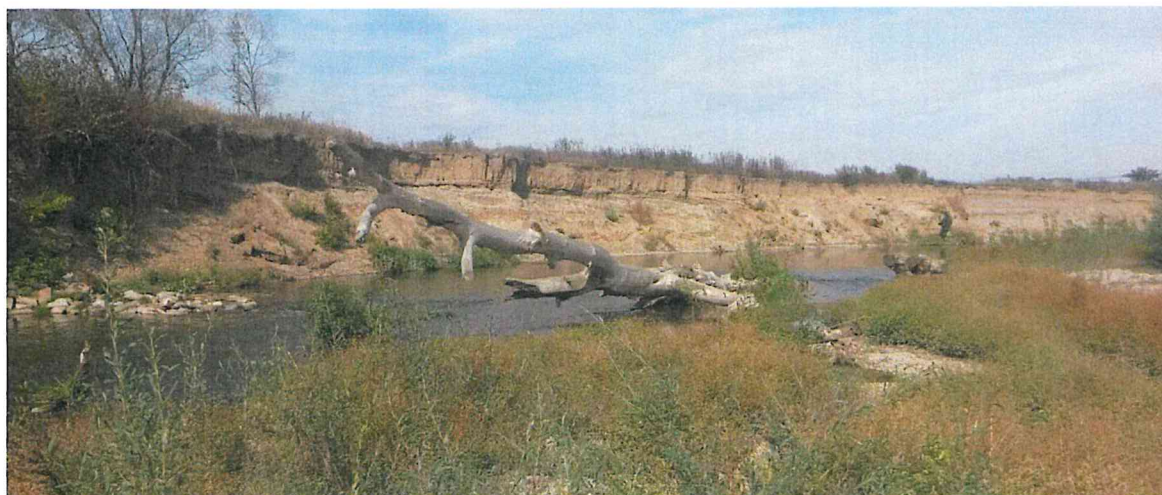
Fotodokumentace

Přechod toku Bečvy – pohled z pravého břehu (v popředí pozice stožáru č. 5)

Přechod toku Bečvy – pohled z levého břehu (v popředí pozice stožáru č. 4)

Nory břehulí v pravém břehu Bečvy

Památný strom – Sušická lípa

Přechod elektrovedu u Podolí (v popředí pozice stožáru č. 22)

Vedení podél D55 – v pozadí Hulín (v popředí pozice stožáru č. 91)

Průchod elektrovedu poli nad Tlumačovem

Údolní část biokoridoru RBK 1586 se smrký a topoly (okraj stávajícího OP)

Skupina smrků a topolů v ose budoucího koridoru RBK 1586.

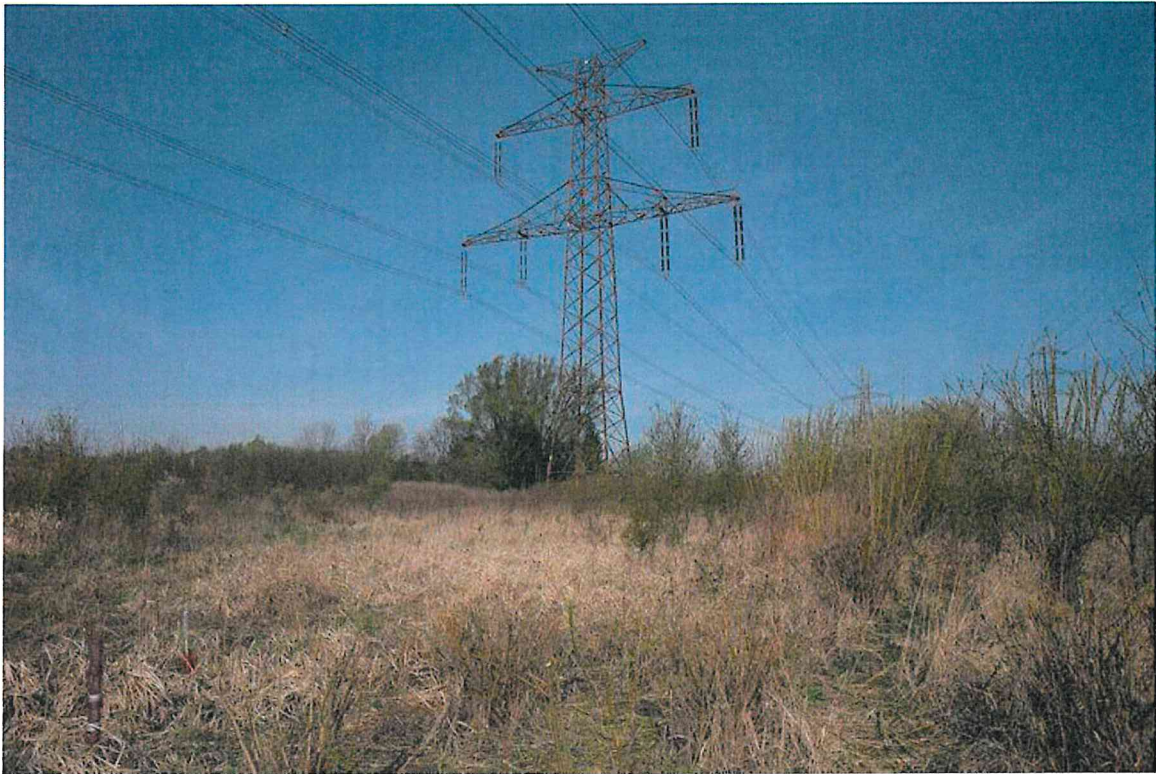
RBK 1586 - ruderalizovaná lada v místě budoucího koridoru elektrovedu

RBK 1586 - interiér porostu vrb a myrobalánů v prostoru koridoru elektrovedu

RBK 1586 - příklad OP elektrovedu nm s udržovanou mimolesní zelení - keřovým porostem svídy, jívy a dřínu cca 100 m západně od osy plánovaného vedení též v RBK 1586.

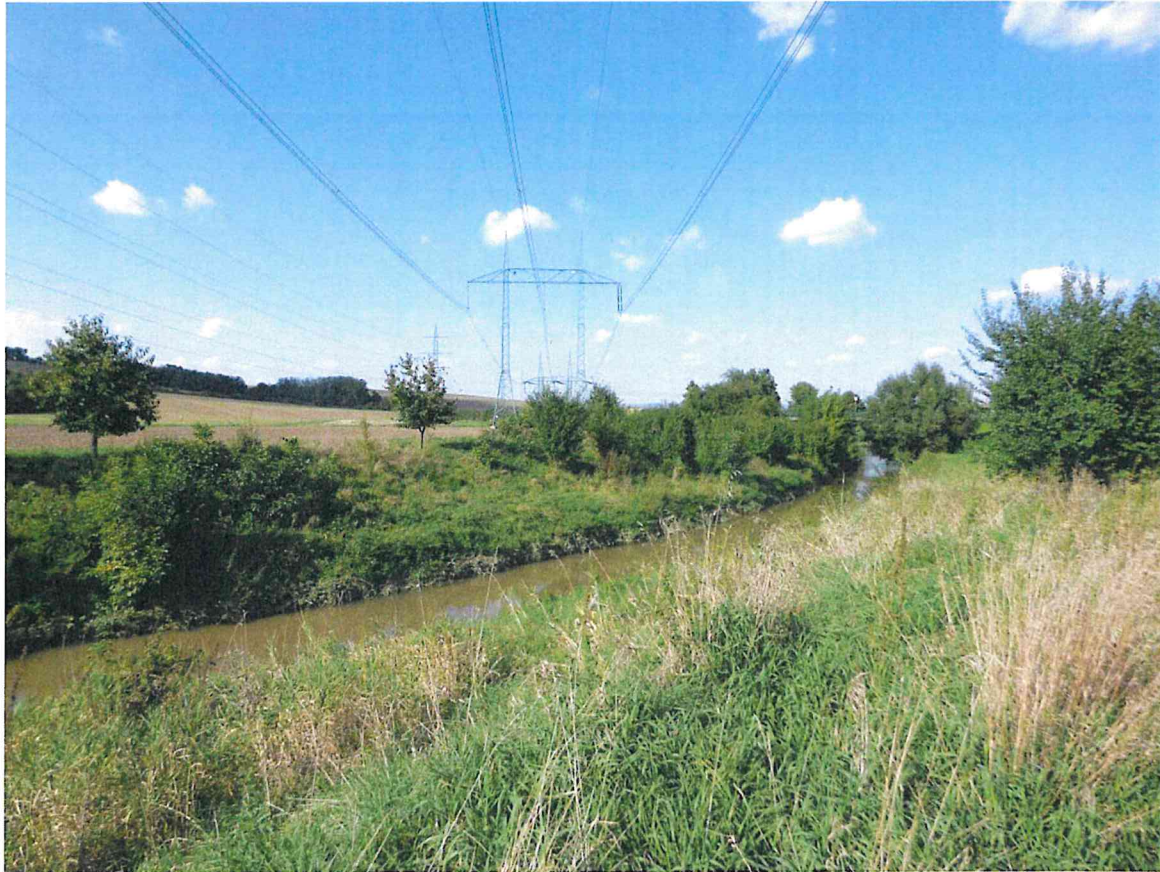
RBK 1586 - příklad OP elektrovedu s udržovanou mimolesní zelení – vrbami a myrobalány ve vlhké nivě – stávající V418 v trase RBK 1586

Rozvodna Otrokovice

Botanický průzkum 2019

v trase elektrovedu V418

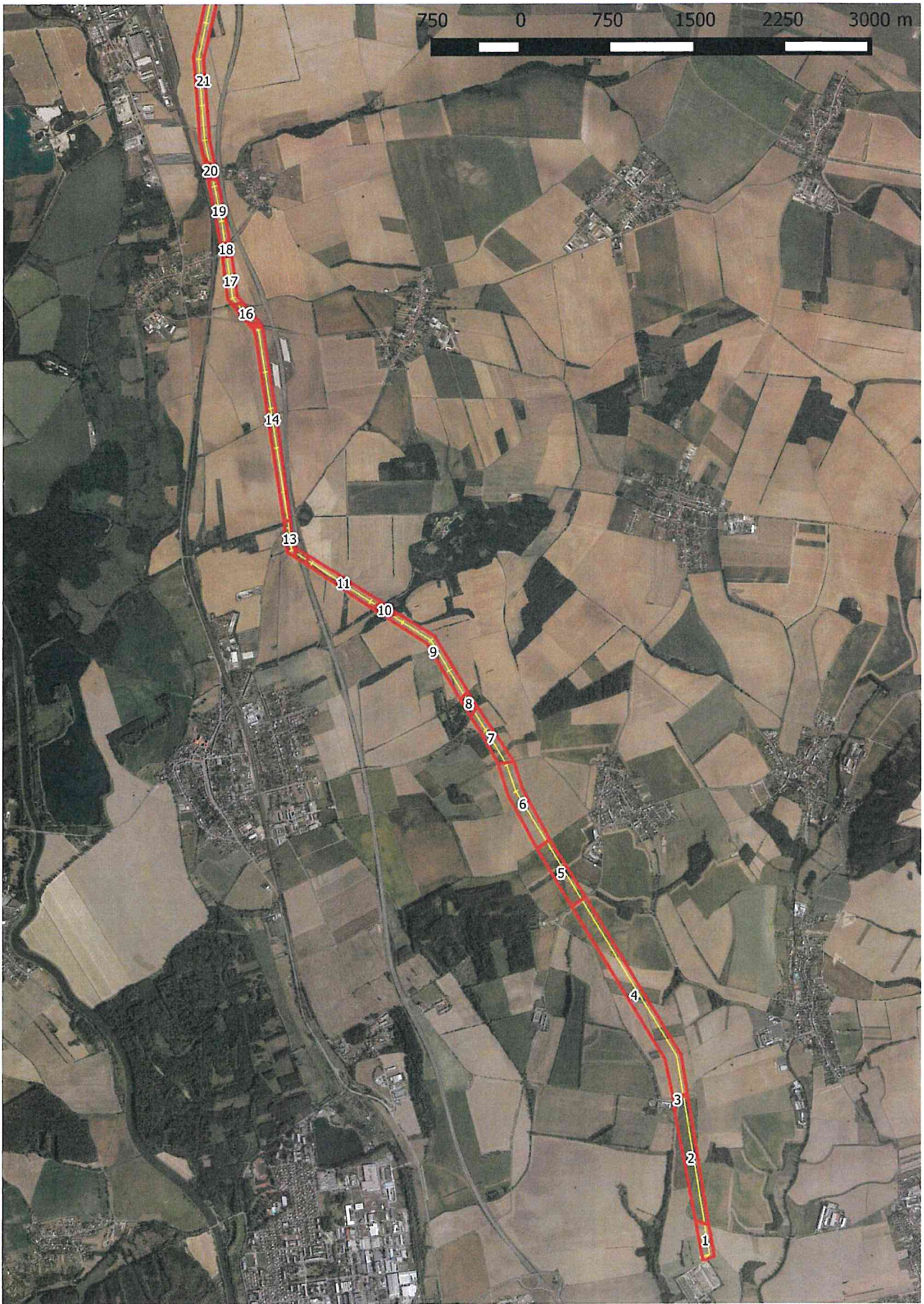

Žpracoval: Mgr. Michal Juříček

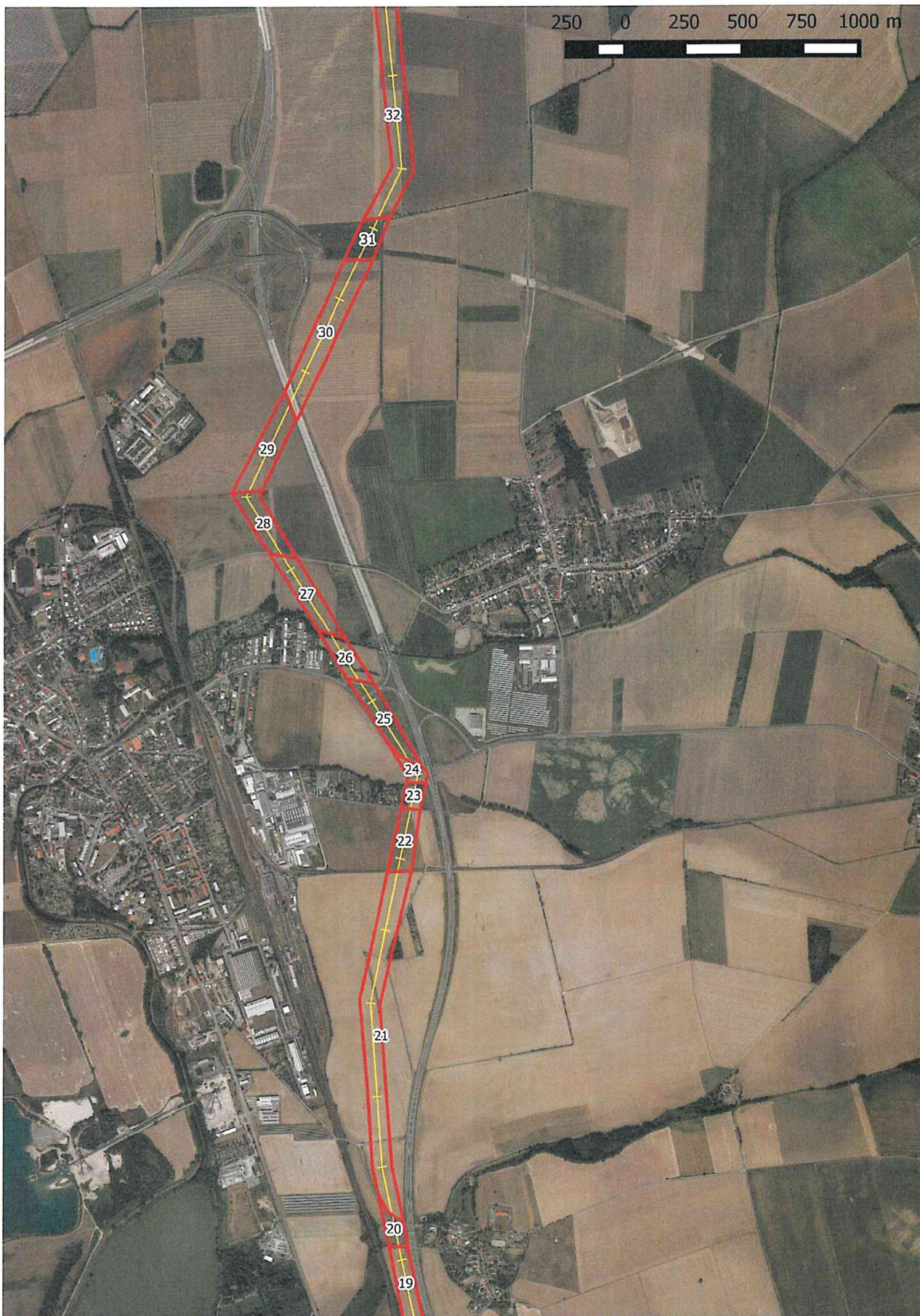
září 2019

Úvod a metodika

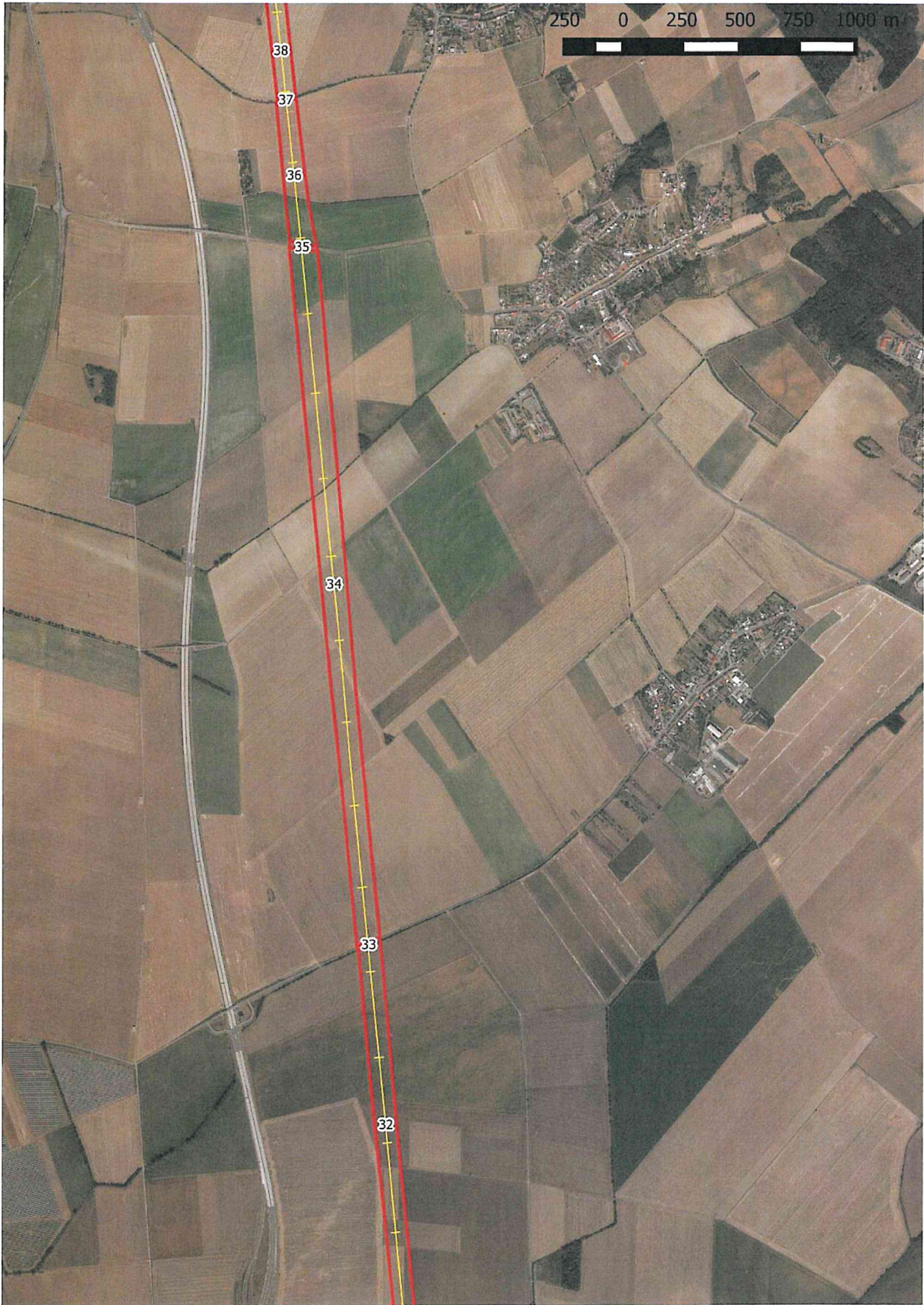
Botanický průzkum byl proveden v trase zdvojevaného elektrovedu V418, u kterého je plánována modernizace na vyšší parametry, během vegetační sezony 2019. Celý úsek byl během průzkumů rozdělen na 98 ploch (dílčích úseků) znázorněných na mapách (obr. 1 - 6). Dílčí úseky nejsou stejně dlouhé, ale představují vždy funkční celek jednoho, nebo více příbuzných biotopů. V rámci těchto ploch byl u každé z nich (s výjimkou zastavěných ploch, zahrad a polí) sepsán seznam druhů cévnatých rostlin dle nomenklatury užití v Klíči ke květeně ČR (Kubát et al. 2002). Zjištěná data byla tabulkově zpracována a byly označeny druhy náležící mezi vzácné, chráněné dle aktuálního červeného seznamu cévnatých rostlin (Grulich 2017) a druhy zvláště chráněné.

Obr. 1: Sledované lokality (úseky) botanického průzkumu (část 1)

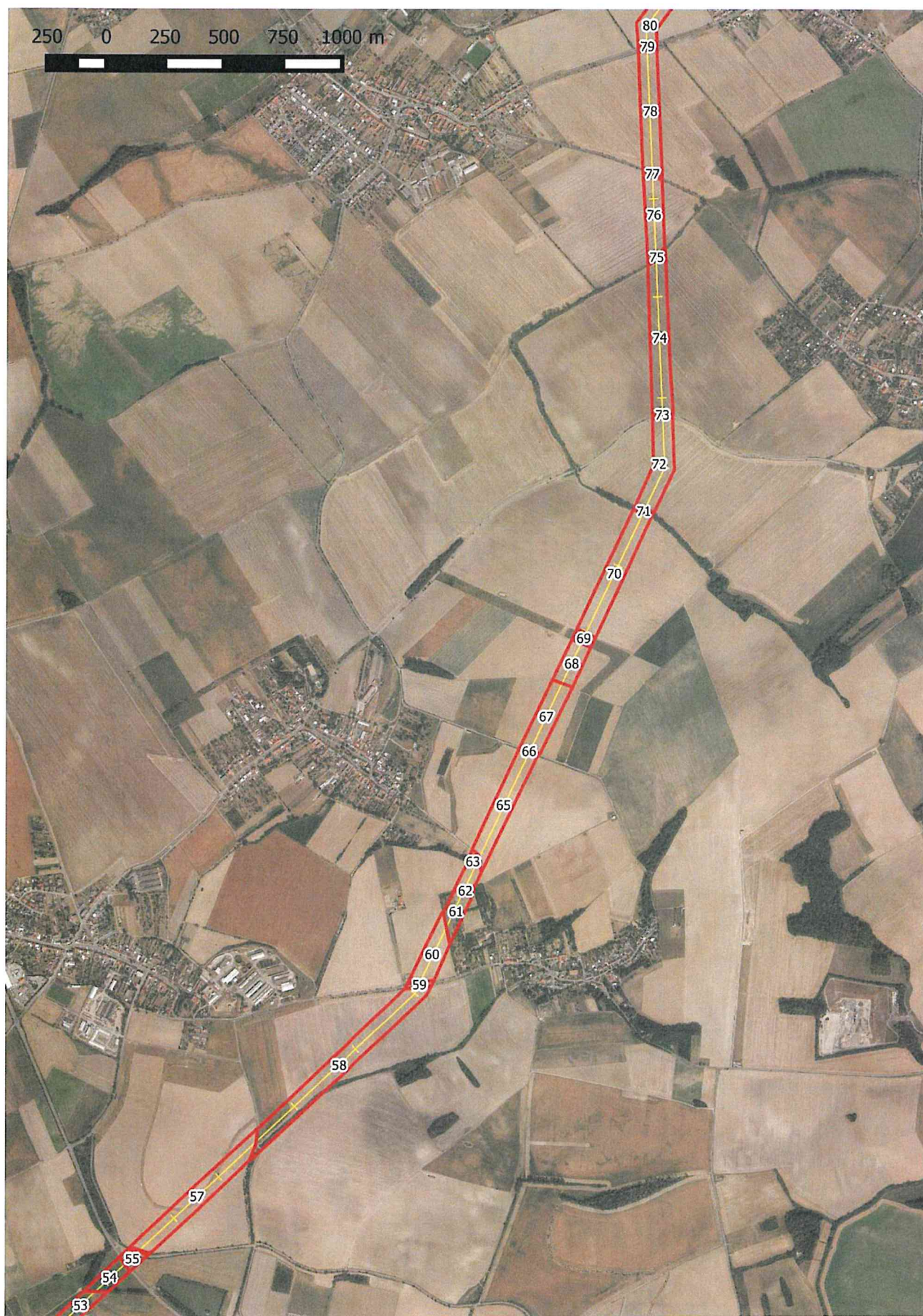
Obr. 2: Sledované lokality (úseky) botanického průzkumu (část 2)

Obr. 3: Sledované lokality (úseky) botanického průzkumu (část 3)

Obr. 4: Sledované lokality (úseky) botanického průzkumu (část 4)

Obr. 5: Sledované lokality (úseky) botanického průzkumu (část 5)

Obr. 6: Sledované lokality (úseky) botanického průzkumu (část 6)

Dílčí lokality

Níže je uveden stručný popis dílčích lokalit a zmíněny vzácné druhy, které zde byly nalezeny.

1 – Pole s pšenicí

Plocha pole nad trafostanicí nad Otrokovicemi.

2 – Pole s pšenicí a ostropestřcem

Převážně pole s ostropestřcem a cíp pole s pšenicí JZ od Sazovic.

3 – Remízek u konírny

U cesty vysazené hrušně dále *Juglans regia*, *Prunus domestica*, *Sambucus nigra*, *Prunus insititia* s ruderalizovaným podrostem.

4 – Pole s ječmenem a kukuřicí

Rozsáhlá pole jižně od obce Machová.

5 – Pole s ječmenem a remízek

Pole západně od obce Machová a remízek převážně s *Tillia cordata* a *Carpinus betulus* (hustě vysazené bez podrostu). Okrajově vlhkomilná vegetace kolem strouhy (*Salix fragilis*, *S. alba*, *S. caprea*, *Scirpus sylvaticus*, *Urtica dioica*). Biokoridor je částečně funkční, a to díky cca 10 – 15 let starým výsadbám lesních dřevin a keřů. Výsadby jsou provedeny lesnickým způsobem, kdy po zapojení porostu a bez potřebné prořezávky je hustý porost prakticky bez bylinného patra. Ve stromovém patře převládají duby. V okrajích jsou zastoupeny další druhy a to jak z výsadeb, tak z náletů. Bylinné patro, pokud je, jak je tvořeno ruderaly a běžnými druhy rostlin, jako důsledek založení na živinami bohaté orné půdě. Riziko zde představuje třtina (*Calamagrostis epigejos*), která je schopna obsadit volné osvětlené plochy a v současnosti obsazuje světlé okraje koridoru a průsek elektrovedení. Prakticky v ose budoucího koridoru vedení je několik vzrostlých jedinců topolu kanadského (*Populus x canadensis*) a smrku ztepilého (*Picea abies*). Dále se v koridoru nalézají vzrostlí jedinci myrobalánu (*Prunus cerasifera*) a vrb. Jihovýchodní část průchodu koridoru elektrovedení vede okrajově výsadbami dubu s omezeným nebo chybějícím bylinným patrem, na který severně navazuje bezlesí s porostem s dominancí kopřivy dvoudomé a dalších ruderalů a s rozptýlenou výsadbou slivoní. Východní část koridoru vedení je tvořena po celé délce bezlesou ladou s nálety vrb a myrobalánů, ale i dalšími druhy keřů a stromů. Jsou zde i výsadby vrby košíkářské (*Salix viminalis*). V bylinném patře dominují ruderaly. Plocha koridoru je místy podmáčená.

6 – Pole s kukuřicí

Pole západně od obce Machová.

7 – Polní kultury

Pole s pšenicí s vtoušenými plevely (*Veronica persica*, *Equisetum arvense* aj.). Součástí i remízek s kopřivami a *Prunus insititia*, dále okraj jablonového sadu. Záměr zde přechází přes vymezený biokoridor, který je v místě dotčení tvořen travnatým pruhem trvalého travního porostu s druhově chudým složením.

8 – Oplocené sady

Převažují třešně, ale i jabloně, hrušně, ořešáky. Bylinné patro je převážně spásané (ovce), částečně sečené a silně ruderalizované s převahou *Urtica dioica*. Lokalita zahrnuje i vyschlou strouhu, kolem níž rostou vrby (*Salix alba*, *S. fragilis*), *Acer negundo* a v bylinném patře běžné druhy nitrofytů jako *Geum urbanum*, *Carex hirta*, *calamagrostis epigejos* aj.

9 – Rozsáhlá pole

Polní kultury SZ od obce Machová. Převažuje řepka, přítomny řídce plevely jako *Setaria pumila*, *Anagalis arvensis* aj.

10 – Zahrady a průsek lesem

Většina plochy jsou zahrady (pod vedením spíše opuštěné) s ovocnými stromy a nálety dřevin. V podrostu se nachází degradovaný trávník s hojnou účastí *Erigeron annuus*, *Clinopodium vulgare*, *Plantago lanceolata* aj. V rámci plochy se nachází strouha (Hájská příkopa), kolem níž rostou olše, vrby a další, včetně mokřadních bylin jako *Scirpus sylvatica*, *Geranium palustre*, *Mentha longifolia* aj. V průseku lesa se hojně uplatňují mladé akáty a javory jasanolisté.

11 – Pole s řepkou, pšenicí a remízek

Rozsáhlá plocha pole s řepkou a pšenicí SV od Tlumačova a v rámci ní liniový remízek tvořený křovinami (*Prunus insititia*, *Cornus sanguinea*, *Rosa canina*, *Sambucus nigra* aj.) V bylinném patře je zde jen málo druhů, k zajímavějším patří užanka (*Cynoglossum officinale*).

12 – Násep dálnice

Sečené svahy nad dálnicí s vysazenými křovinami i přirozenými nálety (*Lonicera tatarica*, *Acer pseudoplatanus*, *Rhamnus cathartica*, *Tillia cordata*). V rámci sečeného trávníku *Clinopodium vulgare*, *Inula salicina* (NT, C4a), *Tragopogon dubius*, *Cynoglossum officinale*, *Euphorbia esula*, *Galium album* aj.

13 – Okraj silnice a remízek

Nesourodá plocha zahrnující okraj pole s obilím, dále ruderalizovaný násep pod dálnicí (*Artemisia vulgaris*, *Calamagrostis epigejos*, *Erigeron annuus* aj.) a okraj remízku s dospělými stromy včetně jilmu (*Ulmus laevis*) (LC, C4a).

14 – Pole s pšenicí

Plocha pole souběžně s dálnicí severně od Tlumačova.

15 – Vegetace silničního náspu

Alej mladých lip (*Tilia cordata*) s nálety jilmů (*Ulmus minor*) (LC, C4a) a podrostem sečeného druhově chudého trávníku.

16 – Pole s kukuřicí

Plocha pole severně od silnice mezi Záhlinicemi a Kurovicemi.

17 – Pole s obilím včetně strouhy

Pole s pšenicí na okraji lemované strouhou (Kurovský potok) kolem níž rostou zejména vrby (*Salix fragilis*) a dále pak dominují kopřivy, pýr a několik málo dalších druhů.

18 – Vegetace kolem silničního náspu a kousek pole

Cíp pole s řepkou, s hojným výskytem plevelů (*Amaranthus*, *Chenopodium*, *Cirsium* aj.), ale především sečený trávník u silnice s výsadbou mladých stromů (*Malus domestica*) a keřů (*Corylus colurna*, *Rhus typhina*, *Viburnum lantana* aj.).

19 – Pole s kukuřicí

Plocha pole SV od Záhlinic.

20 – Pole s obilím a silniční násep

Cíp pole s pšenicí mezi Mojenou a silnicí z Chrašťan. U silnice sečený násep s převahou ruderalních druhů, výjimečně mladé dřeviny (*Acer platanoides*). Vyskytují se i invazní druhy jako *Solidago canadensis*.

21 – Pole s řepkou včetně remízku

Plocha pole JV od Hulína. Součástí je i malý ruderalizovaný remízek s ovocnými stromy.

22 – Násep železniční trati a pole s kukuřicí

Násep je zarostlý zejména ostružiníkem (*Rubus fruticosus*), bez významnějších druhů.

23 – Oplocená zahrada a okolí

V okolí zahrady je část pole s kukuřicí, nekosený ruderál s dominancí třtiny (*Calamagrostis epigejos*) a ohraničený potokem Žabínek s vyvinutou flórou mokřadních druhů včetně populace vzácnějšího potočnicku (*Berula erecta*) (NT, C4a) a dalších druhů.

24 – Pole s kukuřicí

Menší plocha pole s kukuřicí mezi potokem Žabínek a estakádou s nájездem na dálnici.

25 – Sečený trávník v rámci zeleně kolem nájězdu na dálnici

Druhově velmi chudý intenzivně sečený porost s dominancí *Festuca arundinacea* a *Arrhenatherum elatius*.

26 – Pole s remízky

Plocha pole navazující východně na zástavbu Hulína. V rámci ní jeden remízek s nálety křovin (*Prunus insititia*, *Sambucus nigra*, *Rosa canina*, *Juglans regia* aj.). Severní okraj plochy je lemován tokem Rusavy, bez litorálu a vodních makrofyt, pouze s ruderalizovanými břehy, na kterých dominuje kopřiva.

27 – Pole s řepkou a kukuřicí

Plocha pole SV od Hulína.

28 – Nesečená lada

Trávník s převahou trav, zejména kostřav (*Festuca rupicola*, *F. rubra*), ale i dalších travin jako *Bromus erectus*, *Calamagrostis epigejos*. V rámci plochy jsou vysazené křoviny i menší oplocená školka s dřevinami. Mezi nimi i *Ulmus minor* (LC, C4a). Plocha je druhově velmi chudá.

29 – Pole s obilím

Plocha pole s pšenicí u dálnice.

30 – Pole s kukuřicí

Plocha pole s kukuřicí SV od Hulína (navazuje na dálnici).

31 – Úhor v polích

Plocha s dominancí plevelů (*Setaria pumila*, *Amaranthus*, *Chenopodium* aj.), dříve pole.

32 – Polní kultury

Rozsáhlá plocha polí s řepkou a pšenicí, včetně úhorů jako na ploše 31.

33 – Vegetace kolem, strouhy u silnice

Dominují kopřivy, pod el. vedením jsou dřeviny vyřezané. V okolí navazují *Cornus sanguinea*, *Acer platanoides*, *Euonymus europaeus*, *Sambucus nigra* aj.

34 – Pole s kukuřicí a pšenicí

Plocha rozsáhlých polí východně od dálnice.

35 – Násep u silnice

Ojedinele dřeviny (*Prunus insititia*), ale především druhově chudý sečený trávník.

36 – Pole s řepkou, pšenicí a remízky

V rámci remízků *Rosa canina*, *Prunus insititia*, *Sambucus nigra*, *Urtica dioica* aj.

37 – Strouha v polích

Vyschlá strouha s doprovodnou vegetací. Z dřevin se uplatňují *Pyrus communis*, *Sambucus nigra*, *Rosa canina*, *Prunus insititia*, z bylin pak zejména *Urtica dioica* a některé další druhy.

38 – Pole s kukuřicí a pšenicí

Rozsáhlé polní kultury sousedící s dálnicí.

39 – Násep u silnice

Pod dráty jsou sice dřeviny vyřezané, ale v těsné blízkosti navazují břízy a slívy. Bylinné patro druhově chudé, dominuje zde kopřiva a srha říznačka.

40 – Pole s řepkou

Cíp pole s řepkou mezi silnicí a potokem.

41 – Vegetace kolem Dobřického potoka

Potok je skoro bez vody a bez vodních makrofyt i litorálu. Na břehu jsou ruderalní druhy, zejména kopřivy, ale i nepůvodní topinambury. Z dřevin zde rostou olše vrby a topoly.

42 – Pole s pšenicí

Pole jižně od Horních Moštěnic.

43 – Pole s řepkou včetně remízků

Plocha pole jižně od Horních Moštěnic a remízky u cesty, kde převažuje *Sambucus nigra*. Bylinné patro je druhově chudé, tvořené ruderalními druhy.

44 – Pole s řepkou

Plocha pole východně od Horních Moštěnic

45 – Pole s řepkou lemované remízky

Remízky jsou pod dráty vyřezané, ale přesto se zde objevují dřeviny, mezi kterými se vyskytuje i *Ulmus minor* (LC, C4a). Bylinné patro je velmi chudé.

46 – Pole s kukuřicí

Cíp pole s kukuřicí u silnice do Beňova.

47 – Pole s řepkou a vegetace u silnice

Částečně vegetace kolem silnice s alejí *Prunus domestica* a ruderalním sečeným trávničkem.

48 – Rybník v Beňově

Vegetace kolem rybníka, který je patrným biocentrem pro druhy širšího okolí. Je zde vyvinuta i vegetace litorálu s orobincem (*Typha altifolia*), či ostřicemi (*Carex riparia*) (NT, C4a) a dalšími druhy jako *Iris pseudacorus*, *Juncus effusus*, *Sparganium erectum*, *Phragmites communis* aj. Řídce se vyskytují i stromy (*Salix fragilis*, *Prunus domestica*, *Quercus rubra*). Břehy částečně sečené, rybník eutrofní, bez patrného výskytu vodních makrofyt.

49 – Sečená louka

Druhově chudá louka s jedním remízkem. Na louce se uplatňuje jen několik málo druhů jako *Arrhenatherum elatius*, *Plantago lanceolata*, *Achillea millefolium* atd.

50 – Pole s řepkou

Plocha pole západně od Beňova.

51 – Břehy Moščenky a přilehlé zahrady

Na březích řeky dominují ruderalní druhy jako *Urtica dioica* a hojně také druhy invazní (*Helianthus tuberosus*, *Solidago gigantea*, *Acer negundo*, *Impatiens glandulifera*). Mezi dřevinami se vyskytují zejména vrby (*Salix fragilis*), ale břeh zde tvoří zejména bylinná vegetace. Litorál i vodní makrofyta zde chybí.

52 – Pole s pšenicí a kukuřicí

Mezi poli probíhají polní cesty s doprovodem křovin (*Prunus insititia*, *Euonymus europaeus*, *Prunus domestica*, *Sambucus nigra*).

53 – Pole s obilím

Pole SV od Beňova.

54 – Kulturní louka a větrolam

Druhově chudá louka s dominancí *Festuca arundinacea* a *Cirsium arvense*. Z dřevin se vyskytují jasan, topol a moruše.

55 – Ruderalní trávník u silnice

Disturbovaný ruderalizovaný trávník u silnice s druhy jako *Setaria pumila*, *Potentilla reptans*, *Lolium perenne*, *Symphytum officinale*, *Malva sylvestris* aj.

56 – Liniová vegetace křovin mezi cestou a polem

Keřová vegetace lemující asfaltovou cestu s dominantní svídkou (*Cornus sanguinea*) a ptačím zobem (*Ligustrum vulgare*), dále se vyskytují další běžné keře, např. růže šípková (*Rosa canina* s.l.) a myrobalán (*Prunus cerasifera*).

57 – Pole; částečně i protierozní agrotechnické opatření a nezpevněná cesta

Většinu úseku zabírá pole, v době botanického hodnocení po sklizni obilniny s vysetou strništní mezipločinou (hořčice bílá, brukev a svazanka vratičolistá). Vyskytují se i běžné polní plevely, ve větším množství penízek rolní a merlík bílý. Do sledovaného úseku částečně zasahuje nově vybudovaný protierozní val s vyhloubeným příkopem a polní cestou. Vše zatrávněno běžnou komerční travní směsí (jílek, kostřava, srha říznačka). Roztroušeně jsou liniově vysazeny i okrasné keře.

58 – Pole

Orná půda v době hodnocení převážně holá, po provedení podmítky či orby strniště.

59 – Silnice, stromořadí, hřbitov

Švestková alej lemující silnici Želatovice-Podolí. Okrajově hřbitov.

60 – Pole

Orná půda v době hodnocení převážně holá, po provedení podmítky či orby strniště.

61 – Pastvina

Oplacený pozemek sloužící jako pastvina ovcí a vysoké zvěře.

62 – Ruderalní vegetace v okolí sloupu el. vedení a okolo plotu pastviny

Neudržovaná ruderalní vegetace v blízkosti sloupu el. vedení a úzký pás vegetace lemující plot pastviny. Velice hojně keře pámelník bílý a svída krvavá, dále běžné ruderalní druhy jako pcháč oset, třtina křovištní a pelyněk černobíl.

63 – Křoviny

Malý úsek, kam zasahuje keřová vegetace s růží šípkovou, bezem černým a ostružiníkem křovitým.

64 – Pole

Políčko bez vegetace, čerstvě zorané.

65 – Pole

Orná půda v době hodnocení převážně holá, po provedení podmínky či orby strniště.

66 – Zpevněná cesta

Asfaltová polní cesta, okolo založena alej mladých stromů (javor klen, lípa srdčitá).

67 – Pole

Pole s vysetými meziplojinami a výdrolem po plodině (brukev, hořčice, pohanka).

68 – Pole

Pole s kukuřicí.

69 – Trvalý travní porost

Trvalý travní porost jako součást biokoridoru či jiného agro-environmentálního opatření. Vyseta druhově chudá běžná komerční travní směs (jílek, kostřavy, srha říznačka), hojný pcháč oset.

70 – Pole s řepou cukrovkou

Pole s řepou cukrovkou. Přímo pod jedním ze sloupů el. vedení je postaven posed.

71 – Průsek větrolamem

Ruderální keřová a travinobylinná vegetace (bez černý, kopřiva dvoudomá, ostružiník ježiník) v průseku větrolamu mezi poli tvořeného topoly.

72 – Pole

Pole s kukuřicí.

73 – Silnice z Tučina do Pavlovic u Přerova

Asfaltová silnice, podél ruderální travinobylinná vegetace (dom. ovsík vyvýšený), keře (myrobalán).

74 – Pole

Pole s kukuřicí.

75 – Polní cesta a liniová keřová vegetace

Nezpevněná polní cesta, lemovaná ruderální keřovou a travinobylinnou vegetací (kopřiva dvoudomá, rákos obecný), patrné pozůstatky bývalé aleje ovocných dřevin (jabloň, švestka), ořešák a bez černý z náletu.

76 – Pole

Pole se sójou, roztroušeně se vyskytují ježatka kuří noha a merlík bílý jako plevel.

77 – Silnice z Radslavic do Pavlovic u Přerova

Asfaltová silnice, v okolí sečená travinobylinná vegetace (ovsík vyvýšený).

78 – Pole

Pole. Po sklizni, vyseta meziplodina - hořčice bílá.

79 – Silnice a cyklostezka z Radslavic do Sušic

Asfaltová silnice a souběžná nově vybudovaná cyklostezka.

80 – Pole

Pole. Po sklizni, vyseta meziplodina - hořčice bílá.

81 – Ruderální vegetace na okraji obce

Svah na okraji obce. Opuštěný pozemek zarostlý ruderální vegetací, snad v minulosti skládka, ta se nyní nachází v těsné blízkosti hodnoceného úseku. V minulosti pravděp. vyseta travní směs (kostřava rákosovitá, kostřava červená). Hojné luční druhy, kromě dříve zmíněných také ovsík vyvýšený a jitrocel kopinatý, a dále běžné ruderální plevely locika kompasová, vratič obecný, pcháč oset aj.

82 – Ruderální křoviny

Pás křovin ve svahu nad cestou, dom. bez černý a kopřiva dvoudomá.

83 – Komplex drobných políček, zahrad a sadů

Maloplošné liniové pozemky sloužící k zemědělským a rekreačním účelům (sady, políčka, travní porosty).

84 – Pole

Pole severně od Sušic, v době hodnocení začínala vzházet pšenice (výdrol, nebo již zasetý ozim).

85 – Pole

Pole, v době hodnocení již po sklizni (pšenice setá). Strniště bohaté na běžné pozdně letní plevely (merlíky bílý, m. fíkolistý, m. mnohoplodý, durman obecný, laskavec ohnutý)

86 – Zazeměné slepé rameno Bečvy

Terénní sníženina v místě bývalého říčního koryta řeky Bečvy. Okraje úseku vytváří měkký vrbo-topolový luh (v místě el. vedení v sukcesní fázi, kde vrby vytvářejí pouze keřové patro). V samotném korytě se vyskytuje vlhkomilná nitrofilní vegetace s dominantním dvouzubcem černoplodým a kopřivou dvoudomou. Doprovodnými druhy jsou rdesno blešník, ostružiník ježiník, rákos obecný aj.

87 – Pole

Pole s kukuřicí.

88 – Sukcese vegetace na štěrkopiscích

Navážky říčních valounů, štěrků a písků různé zrnitosti a stáří, což dokumentuje nestejně zapojení vegetací v různých částech úseku. Sporadickou vegetaci tvoří rdesno blešník, jitrocel chudokvětý nebo vrbovka chlupatá. Zapojenější vegetaci pak porosty merlíku bílého, pelyňku černobýlu a turanky kanadské. Vodní plochy jsou bez makrofytní vegetace.

89 – Ruderální vegetace na okraji štěrkopískovny

Komplex vegetace měkkého luhu s vrbou křehkou, vlhkomilné nitrofilní vegetace i relativně mezické vegetace tvořené ruderálními dřevinami i bylinami včetně invazních druhů (největší pokryvnosti dosahuje pelyněk černobýl a trnovník akát, hojný v keřovém patře právě pod el. vedením SZ části úseku).

90 – Pole

Pole s kukuřicí.

91 – Ruderální keřová a travinobylinná vegetace

Ruderální keřová a travinobylinná vegetace na vyvýšeném levém břehu Bečvy. Převažují invazní druhy rostlin keřového i bylinného patra (celík zlatobýl, křídlatka japonská, trnovník akát, slunečnice topinambur).

92 – Řeka Bečva a okolní štěrkové náplavy

Úsek zaujímavý tok řeky Bečvy (bez vegetace makrofyt) a přiléhajících šterkových náplavů. Vegetace je rozvolněná, se vzdáleností od toku je vegetace zapojenější. Mezi keři je nejhojnější vrba nachová, v bylinném patře převažují ruderalní druhy, hojný je zejména sveřep bezbranný. Vyskytují se různé druhy invazních rostlin (křídlatka japonská, štětinatec laločnatý, aj.).

93 – Pole

Pole s kukuřicí.

94 – Remízek mezi poli

Remízek mezi poli tvořený křídlatkou japonskou a dalšími ruderalními druhy (kopřiva dvoudomá, ostružiník ježiník, slunečnice topinambur, aj.)

95 – Pole, částečně zatravněné

Pole, částečně s kukuřicí, část je po sklizni pšenice, část byla pravděpodobně nedávno zatravněná (kromě běžných druhů trav vysévaných na ornou půdu jsou stále četné polní plevely).

96 – Louka u ČOV

Druhově chudá louka s dominancí běžných druhů trav a s výskytem ruderalních rostlin (pravděpodobně nedávno vysetá komerční travní směs na opuštěné pole), hojný ovsík vyvýšený, trojštět žlutavý a kakost luční. Část louky je nesečená s dominancí ruderalních druhů (zlatobýl kanadský, pcháč oset).

97 – Ruderalní keřová vegetace v okolí potoka

Skupina keřů v okolí potoka, mezi nimi nitrofilní ruderalní druhy, dominuje ostružiník ježiník.

98 – Pole

Pole. Na povrchu strniště s přítomností běžných polních plevelů (merlík bílý).

Shrnutí

Celkem bylo zaznamenáno 229 druhů cévnatých rostlin, z nichž 7 náleží mezi druhy červeného seznamu (Grulich 2017). Žádný z těchto vzácnějších druhů není chráněn vyhláškou 395/1992 Sb. zákona o ochraně přírody a krajiny a i v rámci červeného seznamu jde pouze o druhy vyžadující pozornost (C4a), buď kategorii NT, nebo LC. Jde o druhy *Carex riparia*, *Carex otrubae*, *Berula erecta*, *Inula salicina*, *Prunus mahaleb*, *Ulmus minor* a *Ulmus laevis*. Výskyt těchto druhů je v trase velmi vzácný, s výjimkou jilmů (*Ulmus laevis*, *U. minor*) se každý z výše zmíněných druhů vyskytuje jen jednou. Trasa vede převážně polními kulturami a ve většině případů dále kříží pouze úzké polní remízky, vegetační doprovod cest a silnic s převahou ruderalních druhů. Pestřejší druhové složení lze nalézt v podstatě pouze kolem vodních toků (zejména jde drobné strouhy), nebo jiných mokřadních biotopů (př. rybník v Beňově). Místy (př. břehy Bečvy a Moštěnky) se hojně vyskytují také invazní druhy. Flóra v těsné blízkosti stožárů zvn je ve většině případů ovlivněna působením člověka, a proto se zde vyskytují výhradně ruderalní druhy rostlin.

Zoologický průzkum

Metodika

Zoologický průzkum byl prováděn standardními metodami, viz níže, pro jednotlivé skupiny v období březen až srpen roku 2019.

Bezobratlí (Avertebrata)

Pozorování jedinců – pozornost byla věnována druhům zahrnutých ve vyhlášce 395/1992Sb. v platném znění a druhům červeného seznamu. V průběhu průzkumu byla vyhledávána místa s předpokládaným výskytem zájmových druhů, ale průběžně byla monitorována celá trasa.

Plazi (Reptilia), Obojživelníci (Amphibia), Savci (Mammalia), Ptáci (Aves)

Pozorování jedinců - Druhy byly povětšinou pozorovány v přirozeném prostředí, bez zbytečného vyrušování.

Sledování projevů - Kromě vizuálního sledování byly zaznamenávány jejich hlasové projevy, stopy a pobytové znaky.

Užita byla kombinace bodové a liniové metody, kdy vzhledem k liniovému charakteru záměru byly podrobněji prověřovány lokality s předpokladem vyšší biologické rozmanitosti, tak aby byl zaznamenán co nejvyšší počet vyskytujících se druhů. U druhů vzácných a chráněných pak byla vyhodnocena celá lokální populace a jejich konkrétní poloha či způsob užívání dotčeného území. Zvýšená pozornost byla věnována místům s předpokládaným narušením – příjezdové cesty a okolí stožárů.

K pozorování a záznamům byly používány nástroje: dalekohledy, zvukový záznamník, fotoaparát se zoomem, síť a pasti na individuální odchyt, brodicí holínky.

Ryby a vodní živočichové

Jejich výskyt je zaznamenán na základě prováděných ichtyologických a hydrobiologických průzkumů v minulosti na jiných projektech, a to zejména autorem průzkumů, a na základě dalších podrobných poznatků z území.

Popis lokalit

Zkoumané území mohlo být díky své relativní homogenitě a nízkému podílu přírodních ploch se stejným nebo podobným charakterem rozděleno na několik úseků se shodným přírodním pokryvem, tj. s předpokládaným vhodným životním prostředím a podmínkami pro výskyt zaznamenaných druhů.

1 – mezi stožáry č. 2(R1)- 11(R4), niva Bečvy v širším pojetí se značně spřírodněným tokem Bečvy, břehovými nátržemi, náplavy a břehovými porosty. Dále je zde soustava slepých ramen v současné době bezvodých a značné plochy pískoven. Mimolesní zeleň je reprezentována mezemi, sady a ruderalizovanými plochami a liniemi. Ostatní plocha je intenzivně zemědělsky obhospodařovaná s výjimkou menších ploch luk v okolí Bečvy.

2 - mezi stožáry č. 11(R4) - 29, osa vedení vede vyvýšeným terénem s minimem zeleně a přírodních prvků, které jsou reprezentovány nově tvořenými protierozními opatřeními a s intenzivním zemědělským obhospodařováním.

3 - mezi stožáry č. 29 – 47 (R10), plochý reliéf agrární krajiny je zpestřen nivou Moštěnky a

Mgr. Stanislav Mudra, Beňov 8, 750 02 Přerov, DIČ: CZ6807220299, IČ: 66341531

doprovodnými strukturami. Jsou tu přítomny i druhotné rákosiny a menší luční plochy. Zpestřením je i přítomnost malých rybníků u Beňova a Želátovic ne bo ploch záhumenek a drobných polí u Beňova.

4 - mezi stožáry č. 47 (R10) – 73 (R13), roviny Hané s minimem zeleně v podobě lemů komunikací a drobných vodních toků a kanálů. Identifikátorem území je vysoké a intenzivní až průmyslové zemědělské hospodaření.

5 - mezi stožáry č. 73 (R13) – 93 (R21), trasa v blízkosti sídel (Hulín, Záhlinice) s doznívajícími vlivy intravilánu (zahrady, zahrádkářské a chatové osady) a s blízkostí D1. Celkově se jedná o okraj intenzivně zemědělsky užívaného území, kde je zeleň minimálně zastoupena v lemech komunikací, železnice a dalších liniových struktur.

6 - mezi stožáry č. 93 (R21) – 118 (R26), v tomto úseku vedení stoupá do vyvýšeného mírně zvlněného reliéfu, což se odráží v přítomnosti většího množství přírodních prvků v podobě zahrad a sadů, remízů a liniových struktur (alejí a výsadeb topolů). V trase je i několik menších lučních porostů.

Shrnutí

Poměrně vysoká homogenita území se negativně projevuje na přítomnosti druhů živočichů. Výjimkou v intenzivně zemědělsky obdělávané krajině s přítomností krajinných prvků v podobě remízů, alejí či křovinatých mezí tvoří počátek trasy elektrovedení v nivě Bečvy.

V druhovém složení se zde projevuje přítomnost řeky Bečvy, náhonu Strhanec a slepých ramen, včetně několika blízkých vodních ploch pískoven. Tuto pestrou strukturu dotváří přítomnost stromových a keřových lemů vodotečí i cest a kanálů. Slabě se zde projevuje i přítomnost zachovalých fragmentů aluviálních luk. V intenzivně obhospodařované zemědělské krajině se na bohatosti druhů pozitivně projevuje přítomnost drobných záhumenek a sídel, včetně zahrádkářských a chatových kolonií (Hulín).

V rámci průzkumů bylo zjištěno 24 druhů ohrožených, 23 druhů silně ohrožených a dva kriticky ohrožené druhy.

Při plánované výměně stožárů a instalaci nových není pravděpodobné dotčení žádného z uvedených druhů, jelikož nebyly zjištěny v jejich bezprostřední blízkosti, nebo jim mobilita dovoluje se dotčení vyhnout. Vzhledem k výšce stožárů a vedení je málo pravděpodobná možnost jejich střetu s vodiči vedení. Na frekventovaných místech (přechod Bečvy) je doporučeno použití výstražných opatření pro snížení pravděpodobnosti střetu letících ptáků s elektrovedením.

Latinské jméno druhu	České jméno druhu	dotčení
ohrožený		
<i>Accipiter gentilis</i> (Linnaeus, 1758)	jestřáb lesní	ne
Zpravidla loví v lemech lesů a další vzrostlé vegetace. Nebude dotčen.		
<i>Apatura ilia</i> (Denis & Schiffermüller, 1775)	batolec červený	ne
Vázaný na prostředí okolí vod. To nebude záměrem negativně ovlivněno.		
<i>Apus apus</i> (Linnaeus, 1758)	rorýs obecný	ne
Synantropní druh loví ve volné krajině. Nebude dotčen.		
<i>Bufo bufo</i> (Linnaeus, 1758)	ropucha obecná	ne
Běžný druh v okolí vod i v širší krajině. Nebyla zjištěna možnost dotčení druhu.		
<i>Ciconia boyciana</i> (Swinhoe, 1873)	čáp bílý	ne
Druh vázaný na sídla loví potravu v lukách a na polích. Nebude dotčen.		
<i>Circus aeruginosus</i> (Linnaeus, 1758)	moták pochop	ne

Mgr. Stanislav Mudra, Beňov 8, 750 02 Přerov, DIČ: CZ6807220299, IČ: 66341531

Hnízdí v zemědělských kulturách i v rákosinách. Místy častý. Nebude dotčen.		
<i>Corvus corax</i> (Linnaeus, 1758)	krkavec velký	ne
Dnes široce rozšířený druh, i mimo lesní oblasti. Nebude dotčen.		
<i>Dendrocopos medius</i> (Linnaeus, 1758)	strakapoud prostřední	ne
Druh mezi a okrajů porostů. Nebude záměrem dotčen.		
<i>Formica</i> sp.	mravenec	ne
Kupy staví na výslunných stráních. V blízkosti stožárů nebyly nalezeny.		
<i>Hirundo rustica</i> (Linnaeus, 1758)	vlaštovka obecná	ne
Hnízdí v sídlech, v okolí loví potravu. Záměr jí neovlivní.		
<i>Iphiclides podalirius</i> (Linnaeus, 1758)	otakárek ovocný	ne
Jako živné rostliny mu slouží ovocné dřeviny v krajině, ty nebudou dotčeny.		
<i>Leuciscus idus</i> (Linnaeus, 1758)	jelec jesen	ne
Běžná součást obsádky řek. Vodní prostředí nebude dotčeno.		
<i>Lanius collurio</i> (Linnaeus, 1758)	řuhák obecný	ne
Hojný druh křovinatých mezí, místy hojný. Nebude dotčen.		
<i>Lanius excubitor</i> (Linnaeus, 1758)	řuhák šedý	ne
Druh křovinatých mezí, není tak častý jako předešlý. Nebude dotčen.		
<i>Luscinia megarhynchos</i> (Brehm 1831)	slavík obecný	ne
Dnes poměrně hojný pták teplejších křovin. Nebude dotčen.		
<i>Meloe proscarabaeus</i> (Linnaeus, 1758)	majka obecná	ne
Vyhledává výslunné polohy, kde je častá. Nebude dotčena.		
<i>Natrix natrix</i> (Linnaeus, 1758)	užovka obojková	ne
Běžný druh zejména v okolí vod. Obecný druh. Její prostředí nebude dotčeno.		
<i>Nucifraga caryocatactes</i> (Linnaeus, 1758)	ořešník kropenatý	ne
Horský druh sestupující do nížin v mimo hnízdním období. Záměrem nebude dotčen.		
<i>Oxythyrea funesta</i> (Poda, 1761)	zlatohlávek tmavý	ne
Sleduje lemy ruderalní vegetace, žíví se na květech. Je hojný. Nebude dotčen.		
<i>Perdix perdix</i> (Linnaeus, 1758)	koroptev polní	ne
V pestré zemědělské krajině – záhumenky a okolí sídel, poměrně vzácně. Záměrem nebude dotčena.		
<i>Remiz pendulinus</i> (Linnaeus, 1758)	moudivláček lužní	ne
Hnízdí v okolí vody. Vzrostlá vegetace pobřeží vod nebude dotčena.		
<i>Riparia riparia</i> (Linnaeus, 1758)	břehule říční	ne
Hlubí nory v strmých březích Bečvy v místě přechodu elektrovodu. Loví hmyz v okolí vody. Lokálně se vyskytující se druh. Břehy toku nebudou dotčeny.		
<i>Saxicola rubetra</i> (Linnaeus, 1758)	bramborníček hnědý	ne
V porostech vysoké až ruderalní vegetace, místy častý. Nebude dotčen záměrem.		
<i>Sciurus vulgaris</i> (Linnaeus, 1758)	veverka obecná	ne
V mezech, remízích i lesích, místy hojná. Nebude záměrem dotčena.		
silně ohrožený		
<i>Accipiter nisus</i> (Linnaeus, 1758)	krahujec obecný	ne
Druh ekotonů, loví v jejich okolí a v okolí lesů, preferuje strukturně pestrou krajinu. Jako druh vázaný na křoviny a stromové lemy nebude dotčen.		
<i>Alburnoides bipunctatus</i> (Bloch, 1782)	ouklejka pruhovaná	ne
Místy hojný druh, v rámci vodního prostředí není dotčena		
<i>Alcedo atthis</i> (Linnaeus, 1758)	ledňáček říční	ne
Loví ve vodách a v jejich okolí přeletuje a je relativně častý. Vodní toky a jejich břehy nebudou dotčeny.		
<i>Anas querquedula</i> (Linnaeus, 1758)	čírka modrá	ne
Možné je i sporadické hnízdění. Nebude dotčena		
<i>Anguis fragilis</i> (Linnaeus, 1758)	slepýš křehký	ne
Nachází se na výhřevných stanovištích zachovalých křovinatých a bezlesých biotopů. Lokálně hojný. Nebude dotčen.		
<i>Ardea alba</i> (Linnaeus, 1758)	volavka bílá	ne
Vzácně kolem vod a v zimě na polích loví potravu – hlodavce. Nebude dotčena.		
<i>Castor fiber</i> (Linnaeus, 1758)	bobr evropský	ne

Běžný druh moravských toků, vázaný na vodní prostředí. Nebude dotčen.		
<i>Cricetus cricetus</i> (Linnaeus, 1758)	křeček polní	ne
Druh polí a mezí, dotčení je vyloučeno		
<i>Circus cyaneus</i> (Linnaeus, 1766)	moták pilich	ne
Vzácně v okolí vod, hnízdí v rákosinách a zemědělských kulturách. Záměrem nebude dotčen.		
<i>Coturnix coturnix</i> (Linnaeus, 1758)	křepelka polní	ne
V pestré zemědělské krajině – záhumenky a okolí sídel i ve velkých blocích, místy častá. Nebude dotčena		
<i>Dendrocopos syriacus</i> (Hemprich & Ehrenberg, 1833)	strakapoud jižní	ne
V křovinách a stromových liniích, jako jsou aleje a meze. Nebude dotčen záměrem.		
<i>Hyla arborea</i> (Linnaeus, 1758)	rosnička zelená	ne
Okolí stojatých vod, zpravidla ve vyšší vegetaci. Nebude dotčena.		
<i>Jynx torquilla</i> (Linnaeus, 1758)	krutihlav obecný	ne
Hnízdí v dutinách remízů a světlých lesů. Je relativně řídko zastoupen. V rámci záměru nebude druh dotčen.		
<i>Lacerta agilis</i> (Linnaeus, 1758)	ještěrka obecná	ne
Teplé meze a bezlesí, poměrně hojná. Nedojde k jejímu dotčení.		
<i>Lycaena dispar</i> (Haworth, 1802)	ohniváček černočámý	ne
Okolí Moravy a Bečvy – v ruderalní vegetaci. Vegetace nebude dotčena a ni tento druh.		
<i>Oriolus oriolus</i> (Linnaeus, 1758)	žluva hajní	ne
Druh remízů a vysokých stromových alejí a stromořadí		
<i>Pelophylax esculentus</i> (Linnaeus, 1758)	skokan zelený	ne
Vázaný na vodní plochy a jejich bezprostřední okolí, místně hojný		
<i>Sterna hirundo</i> (Linnaeus, 1758)	rybák obecný	ne
Loví ve vodě z letu, v okolí není známo hnízdění. Druh nebude záměrem dotčen.		
<i>Sylvia nisoria</i> (Bechstein, 1795)	pěnice vlašská	ne
Druh křovin, nebude záměrem dotčena		
<i>Unio crassus</i> (Philipsson, 1788)	velevrub tupý	ne
Ve Strhanci, ale pravděpodobně i v Bečvě a Moravě. Vodní prostředí nebude dotčeno.		
<i>Plecotus austriacus</i> (J. Fischer, 1829)	netopýr dlouhouchý	ne
V blízkosti sídel a vod, velmi hojný. Běžný druh. Nebude dotčen.		
<i>Nyctalus leisleri</i> (Kuhl, 1817)	netopýr stromový	ne
V okrajích vegetace a lesů, relativně vzácný. Nebude dotčen.		
kriticky ohrožený		
<i>Mergus merganser</i> (Linnaeus, 1758)	morčák velký	ne
Zaznamenány zimní a tahové pobyty. Nebude dotčen		
<i>Miliaria calandra</i> (Linnaeus, 1758)	stmad luční	ne
Druh křovin a otevřených ploch. Nebude dotčen		

Příloha č. 1. Inventarizace obratlovců v trase záměru

Latinské jméno druhu	České jméno druhu	Ochrana	1	2	3	4	5	6	Poznámka
Třída: AVES – Ptáci									
<i>Accipiter gentilis</i> (Linnaeus, 1758)	jestřáb lesní	ohrožený	x	x	x		x	x	Plošně přelety a lov potravy
<i>Accipiter nisus</i> (Linnaeus 1758)	krahujec obecný	silně ohrožený	x	x	x	x	x	x	Plošně přelety a lov potravy
<i>Acrocephalus palustris</i> (Bechstein 1798)	rákosník zpěvný		x		x				
<i>Aegithalos caedatus</i> (Linnaeus, 1758)	mlynařík dlouhoocasý		x						
<i>Alauda arvensis</i> (Linnaeus 1758)	skřivan polní		x	x	x	x	x	x	Řídce ale plošně
<i>Alcedo atthis</i> (Linnaeus, 1758)	ledňáček říční	silně ohrožený	x		x				Podél toků přelety
<i>Anas platyrhynchos</i> (Linnaeus 1758)	kachna divoká		x		x				
<i>Anas querquedula</i> (Linnaeus, 1758)	čírka modrá	silně ohrožený	x		x				
<i>Anthus pratensis</i> (Linnaeus, 1758)	linduška luční		x						
<i>Apus apus</i> (Linnaeus, 1758)	rorýs obecný	ohrožený			x		x		Přelety s původem hnízdění ve městech
<i>Ardea alba</i> (Linnaeus, 1758)	volavka bílá	silně ohrožený	x		x				Zimní výskyty na polích
<i>Ardea cinerea</i> (Linnaeus 1758)	volavka popelavá		x	x	x				Sběr potravy na orné půdě
<i>Aythya ferina</i> (Linnaeus, 1758)	polák velký		x		x				
<i>Buteo buteo</i> (Linnaeus 1758)	káně lesní		x	x	x	x	x	x	
<i>Carduelis cannabina</i> (Linnaeus 1758)	konopka obecná		x		x				
<i>Carduelis carduelis</i> (Linnaeus 1758)	stehlík obecný		x	x	x	x	x	x	
<i>Carduelis chloris</i> (Linnaeus 1758)	zvonek zelený		x	x	x	x	x	x	
<i>Certhia brachydactyla</i> (Brehm, 1820)	šoupálek krátkoprstý		x						
<i>Ciconia boyciana</i> (Swinhoe, 1873)	čáp bílý	ohrožený	x		x				Hnízdí mimo dosah, zálety za potravou
<i>Circus aeruginosus</i> (Linnaeus, 1758)	moták pochop	ohrožený	x	x	x		x	x	Plošně v orné půdě, hnízdí nahodile, v rákosinách pravidelně
<i>Circus cyaneus</i> (Linnaeus, 1766)	moták pilich	silně ohrožený			x		x		Řídce v orné půdě
<i>Coccothraustes coccothraustes</i> (Linn. 1758)	dlask tlustozobý			x		x		x	
<i>Columba palumbus</i> (Linnaeus 1758)	holub hřivnáč		x	x	x	x	x	x	
<i>Corvus corax</i> (Linnaeus, 1758)	krkavec velký	ohrožený		x	x	x	x	x	Plošně přelety a lov potravy
<i>Corvus cornix</i> (Linnaeus, 1758)	vrána šedá		x	x	x		x		
<i>Coturnix coturnix</i> (Linnaeus, 1758)	křepelka polní	silně ohrožený	x	x	x	x	x	x	Plošně v orné půdě
<i>Cuculus canorus</i> (Linnaeus 1758)	kukačka obecná		x	x	x	x	x	x	
<i>Cygnus olor</i> (J. F. Gmelin, 1789)	labuť velká		x						
<i>Deltichon urbica</i> (Linnaeus 1758)	jiříčka obecná		x	x	x	x	x	x	
<i>Dendrocopos major</i> (Hartert, 1900)	strakapoud velký		x						
<i>Dendrocopos medius</i> (Linnaeus, 1758)	strakapoud prostřední	ohrožený	x	x			x	x	V alejích a topolových stromofadích
<i>Dendrocopos syriacus</i> (Hemprich & Ehrenberg, 1833)	strakapoud jižní	silně ohrožený	x						
<i>Dryocopus martius</i> (Linnaeus, 1758)	dateľ černý		x						
<i>Emberiza citrinella</i> (Linnaeus 1758)	střnad obecný		x	x	x	x	x	x	

Příloha č. 1. Inventarizace obratlovců v trase záměru

Latinské jméno druhu	České jméno druhu	Ochrana	1	2	3	4	5	6	Poznámka
<i>Emberiza schoeniclus</i> (Linnaeus, 1758)	strnad rákosní			x					
<i>Erythacus rubecula</i> (Linnaeus 1758)	červenka obecná		x	x			x	x	
<i>Falco tinnunculus</i> (Linnaeus, 1758)	poštolka obecná			x		x			
<i>Fringilla coelebs</i> (Linnaeus 1758)	pěnkava obecná		x	x		x		x	
<i>Fulica atra</i> (Linnaeus, 1758)	lyska černá		x						
<i>Garrulus glandarius</i> (Linnaeus 1758)	sojka obecná		x	x			x	x	
<i>Hippolais icterina</i> (Vieillot 1817)	sedmihlásek hajní		x	x			x		
<i>Hirundo rustica</i> (Linnaeus 1758)	vlaštovka obecná	ohrožený	x	x		x		x	přelety
<i>Jynx torquilla</i> (Linnaeus, 1758)	krutihlav obecný	silně ohrožený						x	U Hulína
<i>Lanius collurio</i> (Linnaeus, 1758)	ťuhýk obecný	ohrožený		x		x		x	
<i>Lanius excubitor</i> (Linnaeus, 1758)	ťuhýk šedý	ohrožený		x					
<i>Larus ridibundus</i> (Linnaeus 1766)	racek chechtavý	ohrožený							Přelety a sběr potravy v polích
<i>Locustella fluviatilis</i> (Wolf, 1810)	cvrčilka říční		x						
<i>Luscinia megarhynchos</i> (Brehm 1831)	slavík obecný	ohrožený	x						Bodově v křovinách
<i>Mergus merganser</i> (Linnaeus, 1758)	morčák velký	kriticky ohrožený	x						
<i>Miliaria calandra</i> (Linnaeus, 1758)	strnad luční	kriticky ohrožený		x					
<i>Motacilla alba</i> (Linnaeus 1758)	konipas bílý			x				x	
<i>Nucifraga caryocatactes</i> (Linnaeus, 1758)	ořešník kropenatý	ohrožený		x					Podzimní výskyty
<i>Oriolus oriolus</i> (Linnaeus 1758)	žluva hajní	silně ohrožený	x	x		x		x	
<i>Parus caeruleus</i> (Linnaeus 1758)	sýkora modřinka			x					
<i>Parus major</i> (Linnaeus 1758)	sýkora koňadra		x	x		x		x	
<i>Parus palustris</i> (Linnaeus, 1758)	sýkora babka			x					
<i>Passer domesticus</i> (Linnaeus 1758)	vrabec domácí		x	x		x		x	
<i>Passer montanus</i> (Linnaeus, 1758)	vrabec polní			x					
<i>Perdix perdix</i> (Linnaeus, 1758)	koroptev polní	ohrožený							U Hulína v záhumenkách
<i>Phalacrocorax carbo</i> (Blumenbach, 1798)	kormorán velký		x						
<i>Phasianus colchicus</i> (Linnaeus 1758)	bažant obecný		x	x		x		x	
<i>Phoenicurus ochruros</i> (Gmelin 1774)	rehek domácí			x		x		x	
<i>Phylloscopus collybita</i> (Vieillot 1817)	budníček menší								
<i>Pica pica</i> (Linnaeus, 1758)	straka obecná		x	x		x		x	
<i>Picus viridis</i> (Linnaeus 1758)	žluva zelená		x	x		x		x	
<i>Prunella modularis</i> (Linnaeus, 1758)	pěvuška modrá			x					
<i>Pyrrhula pyrrhula</i> (Linnaeus, 1758)	hýl obecný								
<i>Remiz pendulinus</i> (Linnaeus, 1758)	moudvílaček lužní	ohrožený	x						U Bečvy
<i>Riparia riparia</i> (Linnaeus, 1758)	břehule říční	ohrožený	x						Zálety a hnízdění u Bečvy
<i>Saxicola rubetra</i> (Linnaeus, 1758)	bramborníček hnědý	ohrožený		x		x		x	V ruderalizovaných plochách a liniích
<i>Serinus serinus</i> (Linnaeus 1766)	zvonohlík zahradní		x	x		x		x	
<i>Sitta europaea</i> (Linnaeus, 1758)	brhlík lesní		x						

Příloha č. 1. Inventarizace obratlovců v trase záměru

Latinské jméno druhu	České jméno druhu	Ochrana	1	2	3	4	5	6	Poznámka
<i>Sterna hirundo</i> (Linnaeus, 1758)	rybák obecný	silně ohrožený	x		x				Přelety a lov potraviny nad toky a rybníky
<i>Streptopelia decaocto</i> (Frisvaldszky 1838)	hrdlíčka zahradní		x	x	x	x	x	x	
<i>Streptopelia turtur</i> (Linnaeus, 1758)	hrdlíčka divoká		x		x				
<i>Strix aluco</i> (Linnaeus, 1758)	puštílk obecný				x				zimní výskyty
<i>Sturnus vulgaris</i> (Linnaeus 1758)	špaček obecný		x	x	x	x	x	x	
<i>Sylvia atricapilla</i> (Linnaeus 1758)	pěnice černohlavá		x	x	x		x	x	
<i>Sylvia communis</i> (Latham, 1787)	pěnice hnědokřídlá			x			x		
<i>Sylvia curruca</i> (Linnaeus 1758)	pěnice pokřovní		x	x					
<i>Sylvia nisoria</i> (Bechstein, 1795)	pěnice vlašská	silně ohrožený					x		
<i>Troglodytes troglodytes</i> (Linnaeus 1758)	střízlík obecný		x	x			x		
<i>Turdus merula</i> (Linnaeus 1758)	kos černý		x	x	x	x	x	x	
<i>Turdus philomelos</i> (Brehm, 1831)	drozd zpěvný		x	x	x	x	x	x	
<i>Turdus pilaris</i> (Linnaeus, 1758)	drozd kvičala		x	x	x	x	x	x	
<i>Vanellus vanellus</i> (Linnaeus, 1758)	čejka chocholátá				x		x		Pole u Beňova u kaluží
Třída: AMPHIBIA – Obojživelníci									
<i>Bufo bufo</i> (Linnaeus, 1758)	ropucha obecná	ohrožený	x		x		x		V území s vodními zdroji
<i>Hyla arborea</i> (Linnaeus, 1758)	rosnička zelená	silně ohrožený	x		x				Podél vodních toků a v okolí
<i>Pelophylax esculentus</i> (Linnaeus, 1758)	skokan zelený	silně ohrožený	x		x				Vázaný na vodní toky a rybníky
<i>Rana temporaria</i> (Linnaeus, 1758)	skokan hnědý		x				x	x	V místech s vyšším podílem neobhospodařované půdy
Třída: REPTILIA – Plazi									
<i>Anguis fragilis</i> (Linnaeus, 1758)	slepýš křehký	silně ohrožený		x					V mezi
<i>Lacerta agilis</i> (Linnaeus, 1758)	ještěrka obecná	silně ohrožený	x	x	x	x	x	x	Plošně na mezích a ladech
Podřád: SERPENTES – Hadi									
<i>Natrix natrix</i> (Linnaeus, 1758)	užovka obojková	ohrožený	x		x		x		V návaznosti na vodní toky a plochy
Třída: ACTINOPTERYGII – paprskoploutvi									
<i>Abramis brama</i> (Linnaeus, 1758)	cejn velký		x		x				
<i>Alburnoides bipunctatus</i> (Bloch, 1782)	ouklejka pruhovaná	silně ohrožený	x		x				
<i>Alburnus alburnus</i> (Linnaeus, 1758)	ouklej obecná		x		x				
<i>Alburnus alburnus</i> (Linnaeus, 1758)	ouklej obecná		x		x				
<i>Anguilla anguilla</i> (Linnaeus, 1758)	úhoň říční				x				
<i>Aspius aspius</i> (Linnaeus, 1758)	bolen dravý		x						
<i>Barbatula barbatula</i> (Linnaeus, 1758)	mřenka mramorovaná		x		x				
<i>Barbus barbus</i> (Linnaeus, 1758)	parma obecná		x		x				
<i>Blicca bjoerkna</i> (Linnaeus, 1758)	cejnek malý		x		x				

Příloha č. 1. Inventarizace obratlovců v trase záměru

Latinské jméno druhu	České jméno druhu	Ochrana	1	2	3	4	5	6	Poznámka
<i>Carassius auratus</i> (Bloch, 1782)	karas stříbrný		x		x				
<i>Tenopharyngodon idella</i> (Valenciennes, 1844)	amur bílý				x				
<i>Cyprinus carpio</i> (Linnaeus, 1758)	kapr obecný		x		x				
<i>Esox lucius</i> (Linnaeus, 1758)	štika obecná		x		x				
<i>Gobio gobio</i> (Linnaeus, 1758)	hrouzek obecný		x		x				
<i>Chondrostoma nasus</i> (Linnaeus, 1758)	ostrotejka stěhovavá		x						
<i>Leuciscus idus</i> (Linnaeus, 1758)	jelec jesen	ohrožený	x						
<i>Oncorhynchus mykiss</i> (Walbaum, 1792)	pstruh duhový				x				
<i>Perca fluviatilis</i> (Linnaeus, 1758)	okoun říční		x		x				
<i>Pseudorasbora parva</i> (Temminck & Schlegel, 1846)	stěvílička východní		x		x				
<i>Rhodeus sericeus</i> (Pallas, 1776)	hořavka duhová		x		x				
<i>Sander</i> (Oken, 1817)	candát				x				
<i>Squalius cephalus</i> (Linnaeus, 1758)	jelec tloušť		x		x				
<i>Vimba vimba</i> (Linnaeus, 1758)	podoustev říční		x						
Třída: BIVALVIA - mlži									
<i>Unio crassus</i> (Philipsson, 1788)	velevrub tupý	silně ohrožený	x						V Bečvě a Strhanci
Třída: MAMMALIA – Savci									
<i>Arvicola terrestris</i> (Linnaeus, 1758)	hryzec vodní				x				
<i>Castor fiber</i> (Linnaeus, 1758)	bobr evropský	silně ohrožený	x		x				
<i>Cricetus cricetus</i> (Linnaeus, 1758)	křeček polní	silně ohrožený			x				
<i>Erinaceus concolor</i> (Martin, 1838)	ježek východní		x	x	x	x	x	x	
<i>Lepus europaeus</i> (Pallas, 1778)	zajíc polní		x	x	x	x	x	x	
<i>Martes foina</i> (Erxleben, 1777)	kuna skalní		x	x	x	x	x	x	
<i>Mustela nivalis</i> (Linnaeus, 1766)	lasice kolčava				x				
<i>Myocastor coypus</i> (Molina, 1782)	nutrie		x		x				
<i>Nyctereutes procyonoides</i> (Gray, 1834)	psík mývalovitý				x	x			
<i>Ondatra zibethicus</i> (Linnaeus, 1766)	ondatra pižmová		x		x				
<i>Procyon lotor</i> (Linnaeus, 1758)	mýval severní		x		x				
<i>Talpa europaea</i> (Linnaeus, 1766)	krtek obecný		x	x	x	x	x	x	
<i>Vulpes vulpes</i> (Linnaeus, 1758)	liška obecná		x	x	x	x	x	x	
<i>Meles meles</i> (Linnaeus, 1758)	jezevec lesní				x	x	x	x	
<i>Capreolus capreolus</i> (Linnaeus, 1758)	srnec obecný		x	x	x	x	x	x	
<i>Sciurus vulgaris</i> (Linnaeus, 1758)	veverka obecná	ohrožený	x	x	x	x	x	x	
<i>Dama dama</i> (Linnaeus, 1758)	daněk skvrnitý		x	x	x	x			
<i>Sus scrofa</i> (Linnaeus, 1758)	prase divoké		x		x				

Mgr. Stanislav Mudra, Beňov 8, 750 02 Pterov, DIČ: CZ6807220299, IČ: 66341531

Příloha č. 1. Inventarizace obratlovců v trase záměru

Latinské jméno druhu	České jméno druhu	Ochrana	1	2	3	4	5	6	Poznámka
Řád: CHIROPTERA - letouni									
<i>Plecotus austriacus</i> (J. Fischer, 1829)	netopýr dlouhouchý	silně ohrožený		x		x	x	x	
<i>Nyctalus leisleri</i> (Kuhl, 1817)	netopýr stromový	silně ohrožený				x			
Třída: INSECTA – Hmyz									
<i>Iphiclides podalirius</i> (Linnaeus, 1758)	otakárek ovocný	ohrožený		x			x	x	
<i>Formica</i> sp.	mravenec	ohrožený			x				
<i>Oxythyrea funesta</i> (Poda, 1761)	zlatohlávek tmavý	ohrožený					x		
<i>Apatura ilia</i> (Denis & Schiffermüller, 1775)	batolec červený	ohrožený	x						
<i>Lycæna dispar</i> (Haworth, 1802)	ohniváček černočárný	silně ohrožený	x						
<i>Meloe proscarabæus</i> (Linnaeus, 1758)	majka obecná	ohrožený						x	

